

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Κοιν. Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Του Δημητρίου ΑΝΤΩΝΙΟΥ, Ιατρού, κατ. Χαλκίδος

Στην ΑΒΜ Α10/1688/27-05-2010 μήνυσή μου ενώπιον του Εισαγγελέα Χαλκίδος, η οποία πήρε τον αριθμό **ΙΔ` 2010/19473/15-10-2010** στην Εισαγγελία Αθηνών, κατά των Βουλευτών και του ΔΝΤ για Εσχάτη Προδοσία κατά της Ελλάδος

Κε Εισαγγελέα

Μια προσχεδιασμένη Εσχάτη Προδοσία

Τον Αύγουστο του 2009 –προ των εκλογών της 05-10-2009- ο τότε αρχηγός της αντιπολίτευσης και του ΠΑΣΟΚ –και μετέπειτα πρωθυπουργός- Γιώργος Παπανδρέου, γνωρίζοντας απολύτως την οικονομική κατάσταση της χώρας, ήτοι ότι το Δημόσιο Χρέος ήτο 120% του ΑΕΠ και το Δημόσιο Έλλειμμα (δημόσια έσοδα μείον δημόσια έξοδα σε ένα χρόνο) στο 12% του ΑΕΠ, μετά από επίσημη πληροφόρησή του από τον Πρόεδρο της Ελληνικής Κεντρικής Τράπεζας Κον Προβόπουλο (κατά την επίσημη και δημόσια βεβαίωση του ιδίου), σε κάθε δημόσια ομιλία του (ο Γ. Παπανδρέου), ηρνείτο μετ' εμφάσεως την χρεία, της προσφυγής της στο ΔΝΤ, διότι αυτό θα επέφερε ανεπανόρθωτες ζημίες στην οικονομία, ανάπτυξη και παιδεία της χώρας. Ισχυρίζετο δε σε όλες τις προεκλογικές του ομιλίες ότι δεν υπάρχει χρεία προσφυγής στο ΔΝΤ, ή και μειώσεων μισθών και συντάξεων, διότι «λεφτά υπάρχουν και θα βρούμε που πάνε τα λεφτά». Συνέχιζε δε να υπόσχεται αυξήσεις μισθών και συντάξεων τουλάχιστον στο ύψος του πληθωρισμού. Και με αυτά τα συνθήματα –εκτός των άλλων – κατάφερε να εξαπατήσει τον Ελληνικό Λαό, καθότι ο απερχών πρωθυπουργός Κ. Καραμανλής πρότεινε το «πάγωμα» των μισθών και συντάξεων, λόγω της γνωστής και στους δύο οικονομικής κατάστασης της χώρας. Και συνιστούν απάτη του Ελληνικού Λαού, οι παραπάνω προεκλογικές εξαγγελίες του Γ. Παπανδρέου, διότι ήξερε ότι αυτά που έλεγε, περί ύπαρξης χρημάτων, ήτο ψευδή και κατά συνέπεια κι αυτά που υπέσχετο, περί αύξησης των μισθών και συντάξεων, ήτο ανέφικτα, όπως άλλωστε απεδείχθη αργότερα με την προσφυγή του στο ΔΝΤ με έναν εγκληματικά προσχεδιασμένο τρόπο και σκοπό και με την κατακρεούργηση των μισθών και συντάξεων. Οι υποσχέσεις αυτές του Γ. Παπανδρέου –εκτιμώμενες σε σύγκριση πάντα με αυτές του Κ. Καραμανλή- αποτέλεσαν τον κυριότερο λόγο της νίκης του στις επικείμενες εκλογές. Αυτό σημαίνει ότι ο τελευταίος όχι μόνο δεν είχε την ρητή εντολή του ελληνικού λαού για την απάνθρωπη αθέτηση των προεκλογικών του αυτών υποσχέσεων και την εν συνεχεία προσφυγή της Κυβέρνησής του στο ΔΝΤ, αλλά και ότι ο παραπάνω ενσυνειδήτως και δολίως απέκρυβε από τον λαό την αληθινές προανειλημμένες εγκληματικές προθέσεις του, ήτοι την την-άνευ αντικειμενικού οικονομικού λόγου- υπαγωγής της χώρας στην Τρόικα, με όρους που στοιχειοθετούν αναμφίβολα Εθνική (Εσχάτη Προδοσία). Οι πραγματικές

προθέσεις της Κυβέρνησης του Γ. Παπανδρέου, μετά την νίκη του στις εκλογές της 05-10-2009, στο σχετικό θέμα, αποκαλύφθηκαν από τον νυν Υφυπουργό Οικονομικών Σαχινίδη, ο οποίος τον Μάιο του 2010, απεκάλυψε στην πρωινή εκπομπή της κρατικής NET «Πρωινή Ενημέρωση», ότι η κυβέρνηση είχε αποφασίσει στην προσφυγή στο ΔΝΤ αμέσως μετά την νίκη της στις εκλογές του Οκτωβρίου του 2010 (δηλ. ουσιαστικά και πριν από αυτές), λόγω –δήθεν – των μεγάλων δανειακών αναγκών της χώρας (οι οποίες τους ήταν ήδη γνωστές, όπως είπα) και συνεπώς η απόφαση αυτής (της προσφυγής στο ΔΝΤ) είχε παρθεί ΠΡΙΝ η Κυβέρνηση προσπαθήσει να αντλήσει τα αναγκαία δανειακά κεφάλαια από την ελεύθερη αγορά («από τις αγορές») και πριν λάβει άλλα αναγκαία μέτρα για την εξυγίανση της οικονομίας. Το εγκληματικό προσχεδιασμένο σχέδιο της νεοεκλεγείσας κυβέρνησης του Γ. Παπανδρέου για τη υπαγωγή της χώρας στην Τρόικα με όρους Εθνικής Προδοσίας, αποκαλύπτεται και τεκμαίρεται από τα παρακάτω γεγονότα:

Μετά την εκλογή της νέας κυβέρνησης την 05-10-2009 ο Γ. Παπανδρέου (εφεξής ΓΑΠ) άρχισε να κάνει στο μέγιστο δυνατό δημοσίως βαθμό, παγκοσμίως πρωτοφανείς για πρωθυπουργό, δυσοίωνες διαπιστώσεις και προβλέψεις για την Ελληνική οικονομία, με φράσεις όπως: «η χώρα είναι σε κατάσταση (οικονομικού) πολέμου», «είμαστε με το πιστόλι στο χέρι (εναντίον των αγορών)», «η ελληνική οικονομία είναι σαν το Τιτανικό!!», «είμαστε σε κατάσταση (οικονομικού) ναυαγίου», «δεν υπάρχει σάλιο στα ασφαλιστικά ταμεία» (φράση του υπουργού εργασίας Α. Λοβέρδου), αξιολογήσεις που κι αν ακόμα ερείδοντο σε αντικειμενικές βάσεις αληθείας, δεν εκστομίζονται από πρωθυπουργό της χώρας, διότι οι κρίσεις αυτές ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ και παράγουν αυτόματα δυσμενή οικονομικά αποτελέσματα, δεδομένου ότι η ανεξαρτητοποιημένη από τον χρυσό (συμφωνία του Breton Woods 1972) παγκόσμια οικονομία στηρίζεται στις ευμενείς ή δυσμενείς προβλέψεις κάθε χώρας. Οι εγκληματικές αυτές φράσεις του πρωθυπουργού Γ. Α. Παπανδρέου (εφεξής ΓΑΠ), (εκτός κι αν δεν είναι σε κατάσταση διανοητική και γνώσης να αντιληφθεί την κρισιμότητά των) ισοδυναμούσαν με ομολογία επικείμενης «υποτίμησης», ήτοι «χρεωκοπίας» της χώρας μας. Και πράγματι αυτό έγινε!, όπως ακριβώς το είχε σχεδιάσει ο ΓΑΠ!.

Ιστορικό της υπογραφής της Δανειακής Σύμβασης Ελλάδος-Τρόικας και της ψήφισης του Μνημονίου (ν.3845/2010)

Διευκρίνηση: Η αρχική (πρώτη) Δανειακή Σύμβαση που υπεγράφη μεταξύ της Ελληνικής Κυβέρνησης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του ΔΝΤ (συνολικά αναφερομένων στο εξής ως «Τρόικα» (βλ. παρακάτω)), που υπεγράφη την 08-05-2010 στις Βρυξέλλες, καθώς και το Μνημόνιο Οικονομικής Συνεργασίας και Κατανόησης (ν.3845/2010) μεταξύ των παραπάνω συμβαλλομένων, δημοσιεύτηκε στο περιοδικό ΕΠΙΚΑΙΡΑ της 10-16/06/2010 (34° τεύχος) ως ένθετο ξεχωριστό τεύχος, το οποίο καταθέτω στην δικογραφία και στις σελίδες του οποίου θα αναφέρομαι εφεξής ως «Επ1, σελ.....». Η Δεύτερη Δανειακή Σύμβαση που υπεγράφη την 06-08-2010 δημοσιεύτηκε στο περιοδικό ΕΠΙΚΑΙΡΑ της 2-9/09/2010 (46° τεύχος) ως ένθετο επίσης ξεχωριστό τεύχος (επιμεληθέν από τον Νότη Μαριά, αναπληρωτή καθηγητή Κρήτης), το οποίο καταθέτω στην δικογραφία και στις σελίδες του οποίου θα αναφέρομαι εφεξής ως «Επ2, σελ.....».

Την 16-02-2010 τυπικά (άτυπα από την 02-12-2009) με την απόφαση του Συμβουλίου των Υπουργών της ΕΕ (Ecofin)) η Ελλάδα ετέθη σε αυστηρή επιτήρηση με όρους στην ψήφιση των οποίων δεν συμμετείχε η Ελλάδα -σε εφαρμογή του άρθρου 126 παρ.9 και 13 του Ευρωσυντάγματος, με την οποία αφηρέθη από την Ελλάδα το δικαίωμα ψήφου στις αποφάσεις της ΕΕ σχετικά με οικονομικά μέτρα που αφορούσαν και την ίδια της Ελλάδα. Μετά την απόφαση της επιτήρησης ο πρωθυπουργός της Ελλάδος Γ. Παπανδρέου για πρώτη φορά σε συνέντευξη τύπου από το Στρασβούργο ομολόγησε δημόσια ότι «απωλέσαμε την εθνική μας κυριαρχία»!. Στην συνέχεια τα οι αρχηγοί των κρατών-μελών της ΕΕ (πιστωτές) αποφάσισαν την δημιουργία του Μηχανισμού Δημοσιονομικής Σταθερότητας (ΜΔΣ) -χωρίς την Ελλάδα! -την 25-03-2010, ο οποίος (Μηχανισμός) ενεργοποιήθηκε με την ομόφωνη Συμφωνία-Δήλωση των αρχηγών-κρατών της ΕΕ (πιστωτών) την 11-04-2010 (ερήμην και πάλι της Ελλάδος). Ο Μηχανισμός αυτός προέβλεπε την χορήγηση διμερών δανείων στην Ελλάδα υπό την προϋπόθεση υπογραφής μιας (Διεθνούς) Δανειακής Σύμβασης Διευκόλυνσης της Ελλάδος με τους παραπάνω πιστωτές, με τρόπο ώστε «Η Δανειακή Σύμβαση παραπέμπει στο κείμενο της Συμφωνίας των Πιστωτών, δηλαδή στην Συμφωνία για την παροχή στην Ελλάδα στήριξης σταθερότητας μέσω των κοινά οργανωμένων διμερών δανείων, η οποία προηγήθηκε της (Διεθνούς) Σύμβασης Δανειακής Διευκόλυνσης, προκειμένου να ρυθμίσουν τις μεταξύ των σχέσεις» (βλ. Αιτιολογική Έκθεση του σχεδίου νόμου (*) για την Δανειακή Σύμβαση-ΕΠ1-σελ.6-7 και το άρθρο 4 παρ.1-3 της Συμφωνίας μεταξύ των Πιστωτών-ΕΠ1-σελ.53-54). Η Δανειακή Σύμβαση υπεγράφη τελικά την 08-05-2010.

(*) Το ότι η Σύμβαση Δανειακής Διευκόλυνσης είναι μια Διεθνή Σύμβαση το έχει παραδεχτεί και η ίδια η Κυβέρνηση δια του «υπουργείου» οικονομικών το οποίο σε ανακοίνωσή του την 07-05-2010 ομολογεί: «όπως όμως τόνισε σήμερα στην Βουλή ο υπουργός οικονομικών, όπως είναι πολιτικά αναγκαίο και όπως προέβλεπε η αρχική διατύπωση του ν.3845/2010, όλες οι δανειακές και άλλες συναφείς συμβάσεις θα υποβληθούν για κύρωση στην Βουλή. Η πρώτη μάλιστα δανειακή σύμβαση θα κατατεθεί για κύρωση στην Βουλή τις προσεχείς ημέρες» !!! Έκτοτε έχουν περάσει 6 μήνες και η Διεθνή αυτή Δανειακή Σύμβαση ΔΕΝ έχει έρθει προς κύρωση στην Βουλή! και συνεπώς η (Διεθνής) Δανειακή Σύμβαση ΔΕΝ έχει μέχρι σήμερα κυρωθεί με κυρωτικό νόμο από την Βουλή, κατά παράβαση του άρθρου 28 παρ.2-3 Συντ. (βλ. και παρακάτω).

Εδώ θα πρέπει **να τονίσω**, ότι η ενδεχόμενη ψήφιση της **συγκεκριμένης** δανειακής σύμβασης μεταξύ της «ελληνικής κυβέρνησης» και της Τρόικας-δηλαδή με τους συγκεκριμένους προδοτικούς όρους που περιέχει και τους οποίους έχω αναλύσει στα προηγούμενα υπομνήματά μου, αλλά και επαναλαμβάνω παρακάτω- ακόμα και από τα 3/5 των βουλευτών κατά το άρθρο 28 παρ.2 του Συντάγματος, δεν θα την καθιστούσε νόμιμη, ούτε θα εξάλειφε το χαρακτήρα της ως προιον (αιτία και αποτέλεσμα) εσχάτης προδοσίας, διότι η παραχώρηση της εθνικής κυριαρχίας της χώρας δεν νομιμοποιείται ούτε και με την ψήφο και των 300 βουλευτών.

Η Συμφωνία μεταξύ των Πιστωτών και η Δανειακή Σύμβαση στην συνέχεια **ενσωματώθηκαν** άρρηκτα με τον ν.3845/6-5-2010, ο οποίος ονομάστηκε «Μνημόνιο Οικονομικής Συνεννόησης» (εφεξής «Μνημόνιο») και μάλιστα για την υπογραφή και την ενεργοποίηση της Δανειακής Σύμβασης (η οποία υπεγράφη

την 08-05-2010) **αναγκαία προϋπόθεση** ήταν η ψήφιση του Μνημονίου (ν.3845/2010), όπως προβλέπεται στο Προοίμιο παρ.6-7 (ΕΠ1-σελ.13-14), το άρθρο 3 παρ.4(γ) της Δανειακής Σύμβασης (ΕΠ1-σελ.17) και στην Αιτιολογική Έκθεση του (μελλοντικού!) νόμου για την Δανειακή Σύμβαση-ΕΠ1-σελ.6-7) (βλ. επίσης και ΕΠ2-σελ.7-10).

Ο νόμος 3845/2010 πράγματι ψηφίστηκε από την Βουλή (με απλή πλειοψηφία 151 βουλευτών) την 06-05-2010, ήτοι δύο ημέρες πριν την ψήφιση της Δανειακής Σύμβασης. Τέλος, στο κείμενο της Δανειακής Σύμβασης περιλαμβάνεται αυτούσιο και το Μνημόνιο (ν.3845/2010) (ΕΠ1-σελ.75-τέλος).

Αντίστροφα και ο ν.3845/2010 συνδέεται, ενσωματώνει και ενσωματώνεται στην Δανειακή Σύμβαση, τις αποφάσεις των κρατών-μελών για την σύσταση του Μηχανισμού Στήριξης της Ελλάδος και την Συμφωνία των, ως εξής: Το Μνημόνιο (ν.3845/2010) και στο άρθρο 1 παρ.1-3 ενσωματώνει (κι ενσωματώνεται) ως αναπόσπαστο Παράρτημά Ι την απόφαση των κρατών-μελών της 25-03-2010 και ως Παράρτημα ΙΙ την Συμφωνία των κρατών μελών της 11-04-2010 (ενώ το Μνημόνιο καθαυτό συνιστά τα παραρτήματα ΙΙΙ-ΙV του ν.3845/2010). Επίσης η παραπάνω αμφίδρομη ενσωμάτωση προβλέπεται επίσης στην τελευταία παράγραφο της σελ.3 της Εισηγητικής Έκθεσης του Μνημονίου, καθώς και στην Αιτιολογική Έκθεση του Σχεδίου (μελλοντικού!) Νόμου της Δανειακής Σύμβασης (ΕΠ1-σελ.6-7).

Με τους παραπάνω τρόπους η Συμφωνία μεταξύ των κρατών-μελών, οι αποφάσεις των για την ίδρυση και λειτουργία του Μηχανισμού Στήριξης της Ελλάδος, η Δανειακή Σύμβαση της Ελλάδος με την Τρόικα και το Μνημόνιο (ν.3845/2010) ενσωματώνονται αρρήκτως μεταξύ των. Συνεπώς η Αντισυνταγματικότητα και το Αξιόποινο της Δανειακής Σύμβασης συμπαρασύρει στην Αντισυνταγματικότητα και στον Αξιόποινο χαρακτήρα και το Μνημόνιο, όπως θα αποδείξω στην συνέχεια.

Αναλυτικότερα, με το άρθρο 1 παρ. 3 του ν.3845/2010 συστήνεται –με την ισότιμη συμμετοχή της Ελλάδος και της «Τρόικας» -το διττό Μνημόνιο: α) Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής και β) Μνημόνιο Συνεννόησης (εφεξής «Μνημόνιο») το οποίο αποτελεί το Παράρτημα ΙΙΙ του ν.3845/2010. Το Μνημόνιο (ν.3845/2010) στα επόμενα άρθρα του καθορίζει συγκεκριμένα οικονομικά μέτρα τα οποία η Ελληνική Κυβέρνηση οφείλει αναγκαστικά να πάρει σε εφαρμογή της Δανειακής της Σύμβασης και των αποφάσεων-συμφωνιών των Πιστωτών της την 25-03-2010 και 11-04-2010 αντίστοιχα.

Στην συνέχεια το ECOFIN, σε εφαρμογή του άρθρου 126 παρ.9 και 136 της Συνθήκης της Λισσαβόνας εξέδωσε την αρ.2010/320/ΕΕ απόφασή του (ΟJ, 145, 11-6-2010, σελ.6) με την οποία τροποποίησε την προγενεστέρα του απόφαση της 16-02-2010, ως προς τους όρους επιτήρησης της χώρας και με την οποία ενσωματώνει το Μνημόνιο της 06-05-2010. .

Τέλος η Επιτροπή εξέδωσε την αρ.COM(2010)440/19-08-2010 απόφασή της με την οποία τροποποιούσε και πάλι την αρ.2010/320/ΕΕ απόφασή της- και πάλιν ερήμην της Ελλάδος- ως προς τους όρους επιτήρησης της Ελλάδος και εφαρμογής του Μνημονίου της 06-05-2010, αλλά και ενσωματώνει τις ρυθμίσεις του Νέου Μνημονίου (Δεύτερου) που υπεγράφη την 06-08-2010 (βλ. παρακάτω).

Από τα παραπάνω γεγονότα προκύπτει ότι το Μνημόνιο (ν.3845/2010) ενσωματώνεται και ενσωματώνει την Διεθνή Δανειακή Σύμβαση της Ελλάδος με τα κράτη-μέλη της ΕΕ (πιστωτές) και με τις δύο αποφάσεις-συμφωνίες

(πιστωτών) των κρατών-μελών της ΕΕ της 25-03-2010 και 11-04-2010 αντίστοιχα. Συνεπώς ενδεχόμενη αντισυνταγματικότητα της Διεθνούς Δανειακής Σύμβασης επιφέρει αναγκαστικά και ακυρότητα και του (των) Μνημονίου (ων), όπως πράγματι θα αποδείξω ότι ισχύει και μάλιστα σε συνθήκες διάπραξης του Εγκλήματος της Εσχάτης Προδοσίας από την Ελληνική Κυβέρνηση και μέρους της Βουλής.

Είναι σημαντικό να επισημανθεί ότι η Ελληνική Κυβέρνηση έφερε προς ψήφιση και ψηφίστηκε την 15-03-2010 τον ν.3833/2010 (ΦΕΚ Α.40/15-03-2010), ήτοι πριν την σύναψη της Δανειακής Σύμβασης (08-05-2010) και της ψήφισης του ν.3845/06-05-2010, με τον οποίο ελήφθησαν επώδυνα για τους Έλληνες οικονομικά μέτρα- στο πνεύμα της ήδη συζητούμενης Δανειακής Σύμβασης- ο οποίος (ν.3833/2010) παραπέμπει ευθέως στην προσεχή!! Δανειακή Σύμβαση (και το Μνημόνιο), όπως προκύπτει από τις 3-5 παραγράφους της 1^{ης} σελίδας της Αιτιολογικής Έκθεσης του νόμου αυτού.

Επιστροφή στο Φθινόπωρο του 2009: Λόγω των παραπάνω πρωτοφανών υποτιμητικών για την χώρα και της οικονομίας της σχόλια του ΓΠΑ και των άλλων υπουργών της κυβέρνησής του το φθινόπωρο του 2009 (μετά τις εκλογές του Οκτωβρίου του 2009), τα επιτόκια δανεισμού της Ελλάδος στην διεθνείς αγορές να αρχίσουν να ανεβαίνουν από το 4.1% το 2009, στο 6.2% το πρώτο τρίμηνο του 2010 (Επ2, σελ.14). Τον Ιανουάριο του 2010 η κυβέρνηση ανακοίνωσε το δανειακό της πρόγραμμα για το 2010 ύψους 53 δις. ευρώ (Επ2, σελ.32-33), εκ των οποίων μόνο τα 10 δις. ήταν ληξιπρόθεσμα τον Μάιο του 2010. Από τα συνολικά 53 δις. τα 5.6 δις. τα ήντλησε η κυβέρνηση από τις διεθνείς αγορές στο διάστημα 1-24/01/2010 με επιτόκιο μεταξύ 4.1- 6.2% και αναζητούσε επιπλέον 47.4 δις. **τα οποία προσέφεραν ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ οι διεθνείς αγορές** με μέσο επιτόκιο 6.2%. Και στο σημείο αυτό αποκαλύπτεται το προσχεδιασμένο εγκληματικό σχέδιο της κυβέρνησης, η οποία αντί να αντλήσει τα 47.4 δις. από τις αγορές για να καλύψει τις δανειακές της ανάγκες και να απορρίψει έτσι κάθε σκέψη και χρεία προσφυγής της χώρας στη Τρόικα, αυτή αντίθετα απορρόφησε μόνο τα 18.390 δις. από τις διεθνείς αγορές, αρνούμενη δολίως να απορροφήσει και τα υπόλοιπα! Κι ακριβώς στο σημείο αυτό συνίσταται το ΕΓΚΛΗΜΑ της Εσχάτης Προδοσίας. Τα παραπάνω γεγονότα μπορούν να εξηγηθούν μόνο με την εκτέλεση πλέον τους σχεδίου Προδοσίας της Χώρας προς ίδιος όφελος των Προδοτών, το οποίο αργά η γρήγορα θα αποκαλυφθεί, διότι ήδη κυκλοφορούν φήμες και δημοσιεύματα στον έγκυρο τύπο (περιοδικό Επίκαιρα, Ιούνιος 2010) ότι οι παλαιοί δανειστές έχουν υποσχεθεί στον Παπανδρέου την θέση του ΓΓ του ΟΗΕ, πληροφορία που ο ίδιος ΔΕΝ διέψευσε όταν του ετέθη δημοσιογραφικά η σχετική ερώτηση στην διεθνή έκθεση Θεσσαλονίκης τον Σεπτέμβριο του 2010 στην επίσημη συνέντευξη τύπου του τελευταίου. Έτσι έφτασε ο Απρίλιος του 2010 χωρίς η Κυβέρνηση – εγκληματικά ενσυνείδητα- να έχει εξασφαλίσει τα 47.4 δις. από τις «αγορές» κι έτσι βγήκε προδοτικά και σωρίς αισχύνη και εξαπατώντας για μια ακόμα φορά τον Ελληνικό Λαό, του είπε ότι «προσφεύγει στην Τρόικα για δανεισμό, διότι χωρίς αυτόν θα παύσουν οι πληρωμές μισθών και συντάξεων, διότι το δικό μας ΑΕΠ δεν αρκεί για αυτά!!». Κι ήταν βέβαια ο ισχυρισμός αυτός διπλά ψευδής, διότι ακόμα και χωρίς δανεισμό από κανέναν, τα έσοδα του κράτους, σύμφωνα με τον Κρατικό Προυπολογισμό του έτους 2010, (Επ2, σελ.22-23) ήταν 57.560 δις. ενώ το ύψος των μισθών και συντάξεων είναι 26.213 ευρώ!, οι δε συνολικές

δεν δαπάνες το κράτους (ασφαλιστικές εισφορές, κοινωνική προστασία, αμυντικές δαπάνες (=2 δις) και άλλες λειτουργικές δαπάνες), σύν τα προαναφερόμενα 26.213 δις. ευρώ, ανήρχοντο στο συνολικό ύψος των 47 δις. ευρώ περίπου. Δηλαδή τα 57.550 δις. έσοδα του κράτους αρκούσαν πλήρως (και άφηναν και περίσσειμα 10 δις) για να καλύψουν τις άμεσες βιωτικές ανάγκες του κράτους!, καταρρίπτοντας την απαίσχυνη προπαγάνδα περί του αντιθέτου της κυβέρνησης (από τους παραπάνω υπολογισμούς αφαιρέθηκε το ποσόν των 32.5 δις. ευρώ, που αντιστοιχούν στα χρεωλύσια του 2010, διότι αυτά περιλαμβάνονται στα προαναφερόμενα προυπολογιζόμενα για το 2010 δάνεια ύψους 53 δις. τα οποία η κυβέρνηση εγκληματικά δεν κάλυψε από τις διεθνείς αγορές, όπως είπα και παραπάνω).

Τα παραπάνω τρομολαγνικά ψεύδη της κυβέρνησης απεδείχθησαν στην συνέχεια και από το γεγονός ότι τον Οκτώβριο του 2010 το ΙΚΑ ανακοίνωσε αδυναμία πληρωμής των συντάξεων και την ανάγκη να καταφύγει σε τραπεζικό δανεισμό για να καλύψει τις καταβολές των συντάξεων. Καταρρίπτεται συνεπώς και η προδοτική κυβερνητική προπαγάνδα ότι εάν δεν καταφεύγαμε στην Τρόικα για να πάρουμε το δάνειο των 110 δις. το κράτος δεν θα ήταν σε θέση να πληρώσει μισθούς και συντάξεις.

Συνεπώς οι ανάγκες κάλυψης των μισθών, συντάξεων και των λοιπών βιωτικών αναγκών της χώρας για το 2010 μπορούσαν να καλυφθούν μόνο από τα έσοδα της χώρας! και χωρίς καμία χρεία επιπλέον δανεισμού, τοσοούτω μάλλον προσφυγής στην Τρόικα με όρους παραχώρησης σε αυτή της Εθνικής μας Κυριαρχίας και Ανεξαρτησίας, όπως τελικά έγινε καθ' ομολογία και του ιδίου του Πρωθυπουργού, όπως έχω αποδείξει στις προηγούμενες καταθέσεις. Αυτή είναι η Αλήθεια. Η κυβέρνηση έχτισε ένα τρομολαγνικό σενάριο περί δήθεν αδυναμίας καταβλής των μισθών και συντάξεων εάν δεν δανεισθούμε και πρότεινε ως μονόδρομο λύσης την προσφυγή στη Τρόικα, με τους όρους Εθνικής Υποτέλειας και παραχώρησης της Εθνικής μας Κυριαρχίας με τους όρους που έχω αναλυτικά εκθέσει στις προηγούμενες καταθέσεις μου.

Στην συνέχεια και υπό τις παραπάνω δυσμενέστατες για την Ελλάδα οικονομικές συνθήκες, τις οποίες στο μέγιστο βαθμό τις είχε διαμορφώσει δολίως και με πρόθεση ο πρωθυπουργός και η κυβέρνηση της χώρας, την **08-05-2010** στις Βρυξέλες υπεγράφη η προαναφερομένη Δανειακή Σύμβαση μεταξύ αφενός της Ελληνικής Κυβέρνησης (εκπροσωπούμενης από τον Διοικητή της Ελληνικής Κεντρικής Τράπεζας) και αφετέρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (ενεργούσης για λογαριασμό των συμβαλλομένων κρατών μελών, εκτός της Γερμανίας, για την οποία συνεβλήθη η KfW Γερμανική τράπεζα με την εγγύηση της πρώτης), της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του ΔΝΤ (εφεξής καλουμένων ως «Τρόικα»).

Είχε προηγηθεί την 03-05-2010 η υπογραφή στις Βρυξέλλες μεταξύ των παραπάνω συμβαλλομένων, του Μνημονίου Συνεργασίας και Συννενόησης, το οποίο ήταν αναπόσπαστο μέρος της Δανειακής Σύμβασης και το οποίο (Μνημόνιο) με τρόπο αντισυνταγματικό (βλ.παρακάτω) ψηφίστηκε στην Ελληνική Βουλή την **06-05-2010** ως «παράρτημα» του ν.3845/2010.

Η διεθνής Δανειακή Σύμβαση της 08-05-2010 που υπεγράφη μεταξύ της Κυβέρνησης και της Τρόικας ήτο τριετούς διάρκειας και προέβλεπε την δανειοδότηση της Ελλάδος από τους αντισυμβαλλομένους με το ποσόν των 110 δις. ευρώ, εκ των οποίων τα 80 από το Κράτη Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκτός της Γερμανίας) και 30 δισ. από το ΔΝΤ (για την μη-νομιμότητα της

Σύμβασης αυτής θα αναφερθώ παρακάτω). Η Σύμβαση αυτή **δεν έχει ακόμα κυρωθεί** στο σύνολό της με κυρωτικό νόμο από την Ελληνική Βουλή και με πλειοψηφία 180 βουλευτών (άρθρο 28 παρ.2 Συντ).

[Θα επαναλάβω και θα **να τονίσω και πάλι**, ότι η ενδεχόμενη ψήφιση της συγκεκριμένης δανειακής σύμβασης μεταξύ της «ελληνικής κυβέρνησης» και της Τρόικας-δηλαδή με τους συγκεκριμένους προδοτικούς όρους που περιέχει και τους οποίους έχω αναλύσει στα προηγούμενα υπομνήματά μου, αλλά και επαναλαμβάνω παρακάτω- ακόμα και από τα 3/5 των βουλευτών κατά το άρθρο 28 παρ.2 του Συντάγματος, δεν θα την καθιστούσε νόμιμη, ούτε θα εξάλειφε το χαρακτήρα της ως προίον (αιτία και αποτέλεσμα) εσχάτης προδοσίας, διότι η παραχώρηση της εθνικής κυριαρχίας της χώρας δεν νομιμοποιείται ούτε και με την ψήφο και των 300 βουλευτών].

Ένα μέρος όμως της Σύμβασης ψηφίστηκε –με απλή πλειοψηφία των 151 βουλευτών- την 06-05-2010 με την μορφή Μνημονίου Συνεργασίας και Κατανόησης!, ως «παραρτήματος» στον ν.3845/2010 από την Ελληνική Βουλή με «απλή» πλειοψηφία 150 βουλευτών, ώστε να αρχίσει –καταχρηστικά και παράνομα- να εφαρμόζεται η δανειακή αυτή σύμβαση, η οποία καταλύει βασικές αρχές του Πολιτεύματος και γι αυτό συνιστά πράξη Εσχάτης Προδοσίας από τους ψηφίσαντες αυτήν και από τους ανεχόμενους αυτήν, σύμφωνα με όσα έχω καταθέσει μέχρι τώρα.

Η κυβερνητική προπαγάνδα ισχυρίστηκε ψευδώς ότι με το δάνειο αυτό καλύπτονται οι δανειακές μας ανάγκες για την επόμενη τριετία και γι αυτό δεν θα χρειαστεί να απευθυνθούμε για δανεισμό στις διεθνείς αγορές με τις παρούσες δυσμενείς για την Ελλάδα συνθήκες (βλ. παρακάτω). Και βέβαια εξακολουθούσε να ισχυρίζεται ότι χωρίς το δάνειο αυτό δεν θα ήταν δυνατή η καταβολή μισθών και συντάξεων στους Έλληνες. Η αλήθεια όμως είναι ότι το Μνημόνιο, στο τμήμα IV, άρθρο 23 το ίδιο προβλέπει ότι: (βλ. Μνημόνιο, Επ.1,σελ. 84 και Επ2, σελ. 31): «Η κυβέρνηση προβλέπει ένα χρηματοδοτικό έλλειμμα της τάξεως των 110 δις.ευρώ για την περίοδο του προγράμματος (ισχύος του Μνημονίου), το οποίο προβλέπεται να καλυφθεί με αντίστοιχα διμερή δάνεια στήριξης παό τους εταίρους της Ευρωζώνης (80 δις) και μέσω στήριξης του ΔΝΤ (30 δις. ευρώ)».

Συνεπώς όλο το δάνειο των 110 δις. ευρώ από την Τρόικα, πηγαίνει ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ για την αποπληρωμή των χρεών μας προς τις ιδιωτικές τράπεζες του εξωτερικού, οι οποίες κρατούν το 80% του ελληνικού χρέους (Επ2, σελ.15), ειδικότερα το 36% γαλλικές, το 21% γερμανικές και 32% άλλες ευρωπαϊκές τράπεζες κι όχι για την κάλυψη των «μισθών και συντάξεων των ελλήνων», ή για την «στήριξη της ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας», όπως ισχυρίζεται η κυβερνητική προπαγάνδα.

Με τον τρόπο αυτό η ελληνική κυβέρνηση, ως εντολοδόχος της Τρόικας, εξόφλησε ολοσχερώς το χρέος της προς τις ιδιωτικές γερμανικές και γαλλικές τράπεζες, με δάνειο (110 δις), που πήρε από κράτη μέλη της Ευρωζώνης. Συνεπώς ενώ οι αρχικοί δανειστές μου ήταν ιδιωτικές τράπεζες, με τις οποίες είχαμε μεγάλα περιθώρια αναδιάρθρωσης του χρέους μας, ακόμα και καθολικής άρνησης αποπληρωμής του με νόμο στην βουλή, τώρα οι δυνατότητες αυτές εκμηδενίστηκαν, δεδομένου ότι δανειστές μας είναι πλέον κράτη-μέλη της ευρωζώνης. Και να σημειωθεί ότι η ιδιωτικές τράπεζες είχαν κάθε λόγο και συμφέρον να συναινέσουν σε μια αναδιάρθρωση (επιμήκυνση) του χρέους μας, διότι σε περίπτωση νομοθετικής αρνήσεώς μας αποπληρωμής του, οι τράπεζες

αυτές θα κύρυνταν χρεωκοπία και θα έκλειναν. Με άλλα λόγια, η προδοτική «ελληνική» κυβέρνηση, το μόνο που έκανε, ήταν να αλλάξει τους δανειστές της, του όρους του δανεισμού, αλλά και τις επιπτώσεις της χώρας σε περίπτωση μη-αποπληρωμής του δανείου, με όρους επαχθώς δυσμενέστερους για την χώρα μας, εφόσον αντήλαξε ένα μη-ενυπόθηκο δάνειο από τις ιδιωτικές τράπεζες του εξωτερικού, σε ένα εθνοπροδοτικό ενυπόθηκο δάνειο, με το οποίο υποθηκεύει και την ακατάσχετη περιουσία του Ελλάδας (όρος 14.5, Επ1, σελ.32-33, και όρος 11 του υποδείγματος νομικής γνωμοδότησης, Επ1, σελ.42), αποποιείται το δικαίωμα άσκησης του δικαιώματός εθνικής κυριαρχίας επί των κατασχεμένων και όλων των δικαστικών δικαιωμάτων της. Ακόμα υποθηκεύει και τους Έλληνες υπηκόους στην Τρόικα, καταστρώντας τους res, ήτοι Δούλους! Η Σύμβαση αυτή είναι επαχθέστερη των συνθηκών δουλείας, εθνικού και ατομικού εξευτελισμού που υπέγραφαν οι Δυτικοί τύραννοι με τους μαύρους φυλάρχους της Αφρικής για την πώληση από τους τελευταίους των μαύρων υπηκόων των στους πρώτους! Η αμαυρότερη σελίδα στην Ιστορία της Ελλάδος! Η «ελληνική» κυβέρνηση συνεπώς, δολίως και εθνοπροδοτικά, απεμπόλυσε τις εθνοσωτήριες απλές λύσεις της αναδιάρθρωσης (αναδιαπραγμάτευσης) του χρέους της με τις ιδιωτικές δανείστριες τράπεζες και διάλεξε την εθνοκτόνα λύση της Εσχάτης Προδοσίας δια της παραχώρησης της Εθνικής μας Κυριαρχίας (καθ' ομολογία και του Πρωθυπουργού) στην Τρόικα για ένα εθνοκτόνο δάνειο 110 δις. ευρώ και με ανθρωποκτόνες οικονομικές συνέπειες προς τους χαμηλοσυνταξιούχους και μισθωτούς. Και θα πρέπει να ληφθεί υπ' όψη επίσης, ότι ούτε τα προυπολογιζόμενα για το 2010 δάνεια των 53 δις., συνιστούν αντικειμενικούς οικονομικούς λόγους για την προσφυγή μας στην Τρόικα, τοσούτων μάλλον με τέτοιους εθνοπροδοτικούς όρους, δεδομένου, ότι με δάνεια αντιστοίχου ύψους, αλλά και μεγαλύτερου, με τα παραπάνω ζούμε από το 1990 κι εντεύθεν, χωρίς την χρεία προσφυγής μας στην Τρόικα και το ΔΝΤ. Άλλωστε, σήμερα , ήτοι το 2010, χώρες με τεραστίως μεγαλύτερο από την Ελλάδα, δημόσιο χρέος και δημόσιο έλλειμμα –όπως η Αγγλία και η Ιταλία- δεν κατέφυγαν στην Τρόικα. Συγκεκριμένα, η Ιταλία, αλλά και η Αγγλία, έχουν δημόσιο χρέος κοντά στο 120% και 65% αντίστοιχα και αμφότερες δημόσιο έλλειμμα 12% και πάνω. Καμία όμως εκ των χωρών αυτών προσέφυγε στην δικτατορία του ΔΝΤ.

Όλα τα παραπάνω αδιανόητα, εξηγούνται μόνο με την αποδοχή της ύπαρξης ιδίου παράνομου και ανήθικου οφέλους των μελών της κυβέρνησης το οποίο η ιστορία θα αποκαλύψει. Και πάλι όμως τονίζω ότι η Εσχάτη Προδοσία, λογικά, νομικά και ηθικά, δεν δικαιολογείται εξ ονόματος κανενός είδους κυβερνητικού προβλήματος (οικονομικού ή άλλου) (βλ. και παρακάτω).

Επιβεβαίωση των παραπάνω κρίσεων μου είναι άλλωστε το γεγονός ότι το σύμφωνα με το Μνημόνιο το Δημόσιο χρέος της Ελλάδος –αντί να μειούται – θα αυξάνεται από το 115% του ΑΕΠ το 2009 στο 145% του ΑΕΠ το 2014 με την λήξη του Μνημονίου (Επ2, σελ.31). Ψευδής όμως αποκαλύπτεται και ο συνοδός ισχυρισμός της κυβέρνησης, ότι δηλ. με το δάνειο αυτό καλύπτονται οι δανειακές μας ανάγκες για την επόμενη τριετία και ότι γι αυτό δεν θα χρειαστεί να απευθυνθούμε για δανεισμό στις διεθνείς αγορές, και τούτο διότι το ίδιο το Μνημόνιο απαιτεί ότι η Ελλάδα θα πρέπει να δανειοδοτηθεί από τις αγορές με συνολικά 68.1 δις. ευρώ!, για να καλύψει μόνη της τις δανειακές της υποχρεώσεις για την τριετία 2010-2012 που έχουν προκύψει από τα δάνεια που έχει ήδη συνάψει με τις ξένες τράπεζες (Επ2, σελ.31). Αυτό φαίνεται και από το

ύψος των τόκων που θα καταβάλει η Ελλάδα από το 2010 μέχρι τον 2014, το ύψος των οποίων ανέρχεται στα 84 δις.

ευρώ (συν τα χρεωλύσια φυσικά) (Επ2, σελ.15).

Όλα τα παραπάνω οικονομικά στοιχεία αποδεικνύουν ότι δεν υπήρχαν οι αντικειμενικοί οικονομικοί λόγοι που καθιστούσαν αναγκαία την προσφυγή μας στην Τρόικα, τοσούτων μάλλον με τέτοιους εθνοπροδοτικούς όρους.

Και η επιβεβαίωση του γεγονότος ότι η προσφυγή μας στην Τρόικα και η προδοτική υποδούλωση σε αυτό της Ελλάδος, για ένα δάνειο 110 δις(!), αποσκοπούσε αποκλειστικά στην «διάσωση» των δανειστών κι όχι της Ελλάδος, ήρθε από το ΔΝΤ, όταν ο πρόεδρος του ΔΝΤ Dominique Stros Kahn ανακοίνωσε την 10 Οκτωβρίου 2010 από την Ν.Υόρκη, ότι θα **επιμηκυνθεί μονομερώς από την Τρόικα** (δηλ. χωρίς την σύμφωνη γνώμη της Ελλάδος, σε εφαρμογή των όρων της επιτήρησης, δηλ. της παρ.13 του άρθρου 129 της Συνθήκης της Λισσαβώνας) η διάρκεια της Δανειακής Σύμβασης με την Τρόικα μέχρι το 2024!. Αυτό σημαίνει ότι η Κυβέρνηση δηλώνει στάση πληρωμών, ήτοι των δανειακών της αναγκών που επιβλήθηκαν από την Τρόικα και ζητάει αναδιάρθρωση του χρέους της! Δηλαδή η κυβέρνηση κάνει τώρα –αναδιάρθρωση του χρέους της- που έπρεπε να είχε κάνει από την αρχή χωρίς την χρεία προσφυγής και υποδούλωσης της χώρας στην Τρόικα. Ανείπωτη Εθνική καταστροφή από ελεεινούς προδότες. Την ίδια ημέρα το ΙΚΑ ανακοίνωσε αδυναμία πληρωμής των συντάξεων και την ανάγκη να καταφύγει σε τραπεζικό δανεισμό για να καλύψει τις καταβολές των συντάξεων. Καταρρίπτεται συνεπώς και η προδοτική κυβερνητική προπαγάνδα ότι εάν δεν καταφεύγαμε στην Τρόικα για να πάρουμε το δάνειο των 110 δις. το κράτος δεν θα ήταν σε θέση να πληρώσει μισθούς και συντάξεις.

Και μέσα στον ορυμαγδό της δραστηκής μείωσης των συντάξεων των μικροσυνταξιούχων και των εργατών, η κυβέρνηση, ως θεραπευνίδα και οδαλίσκη του αφεντικού της, ήτοι της Τρόικας και καθ' επιταγήν της, ενέκρινε την ενίσχυση της κεφαλαιακής επάρκειας και ρευστότητας των τραπεζών από τα 28 δις. που είχαν εγκριθεί με τον ν. 3723/2008 (από την προηγούμενη κυβέρνηση Κ. Καραμανλή) με άλλα 15 δις. ευρώ (Επ2, σελ.26). Στην συνέχεια καθ απαίτηση της Τρόικας, η οποία μάλιστα το έθεσε και ως αναγκαστική προϋπόθεση για την εκταμίευση της δεύτερης δόσης του δανείου (Επ2, σελ.27), η κυβέρνηση με τροπολογία που κατέθεσε στην Βουλή, ενέκρινε την καταβολή στις τράπεζες για τον ίδιο σκοπό επιπλέον 25 δις. ευρώ. Στο παραπάνω ποσόν των 68 δις. θα πρέπει να προστεθούν επιπλέον 10 δις. ευρώ από το δάνειο των 110 δις, τα οποία προβλέπονται να κατατεθούν στις τράπεζες από την κυβέρνηση, για τον ίδιο ως παραπάνω σκοπό, από το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας της Σύμβασης (Μνημόνιο άρθρο 15-16, Επ1, σελ.81 και Επ1, σελ.109 επ.). Συνολικά δηλ. προσεφέρθησαν στις τράπεζες 78 δις. για την τακτοποίηση των δικών των κεφαλαιακών προβλημάτων, αλλά – και το εξοργιστικότερο – και την χρησιμοποίηση των κεφαλαίων αυτών για να αγοράσουν ελληνικά ομόλογα με επιτόκιο τουλάχιστον 5%! Δηλ. η κυβέρνηση χρηματοδοτεί την τοκογλυφική της εκμετάλλευση του Ελληνικού Δημοσίου από τις τράπεζες καθ υπόδειξη της Τρόικας! Ήδη οι τράπεζες είχαν κέρδη ύψους 1,4 δις. ευρώ, με την εφαρμογή του παραπάνω τοκογλυφικού μηχανισμού κατά του ελληνικού δημοσίου, κατά το πρώτο 18μηνο εφαρμογής του ν. 3723/2008 (από την προηγούμενη κυβέρνηση).

Όλα αυτά βέβαια ήταν γνωστά στις αγορές –αλλά άγνωστα στον μέσο εξαπατηθέντα από την κυβέρνησή του έλληνα- με αποτέλεσμα σταδιακά από τον Μάιο μέχρι τον Αύγουστο του 2010 το επιτόκιο (πιθανού) δανεισμού της Ελλάδος να εκτιναχτεί στο 11.3% ! (σε επιτόκιο δηλ. πιστωτικής κάρτας) από το 6.2% που ήταν πριν την Σύμβαση και τα spreads στα 1100 από τα 412 που ήταν τον Απρίλιο του 2010 (πριν την σύμβαση) και τα 120 του Αυγούστου του 2009 (Επ2., σελ.32).

Από τα παραπάνω προκύπτει ένα εγκληματικό και προσχεδιασμένο σχέδιο της κυβέρνησης να εντάξει την χώρα κάτω από την μπότα της Τρόικας υπογράφοντας μια δανειακή Σύμβαση η οποία ήταν σωτήρια για τους δανειολήπτες και θανατηφόρα, άδικα και **Αντισυνταγματικά**, οικονομικά, για τους Έλληνες, γεγονός που μπορούσε να αποφύγει εάν η κυβέρνηση είχε αντλήσει –όπως προείπα – τα προσφερόμενα σε αυτή 47.4 ευρώ από το πρώτο τρίμηνο του 2010, πράγμα που εγκληματικά και δολίως δεν έκανε. Προτεραιότητα έχει η αξιοπρεπής επιβίωση των Ελλήνων υπηκόων και η τήρηση του Συντάγματος κι όχι η εξυπηρέτηση των ξένων δανειστών σε βάρος του Ελληνικού Συντάγματος, η οποία εξεφράσθη –μεταξύ των άλλων και με την δήμευση-κατάσχεση της ιδιωτικής περιουσίας των ελλήνων (των κατοχυρωμένων υψών των μισθών και συντάξεων των). Παρόλα αυτά, η κυβέρνηση θα μπορούσε και μετά την παράλειψή της αυτή- εάν δεν είχε εγκληματικό δόλο κατά της Ελλάδος- να διαχειριστεί το εναπομείναν χρέος της των 47.4 δις. πριν υπογράψει την κατοχική σύμβαση με την Τρόικα με τους εξής τρόπους:

1) Να ζητήσει αναδιάρθρωση του χρέους της, ήτοι επιμήκυνσή του με (ίσως) ταυτόχρονη μείωση μέρους του οφειλομένου κεφαλαίου, τακτική συνήθης στην διεθνή σκηνή.

2) Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) δανειοδοτεί τις ιδιωτικές τράπεζες και τις ελληνικές, με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, με επιτόκιο 1% ενώ στην συνέχεια οι ίδιες τράπεζες, αντί να διαθέσουν τα κεφάλαια αυτά στην αγορά για την ανάπτυξη της οικονομίας, αγοράζουν ελληνικά ομόλογα του δημοσίου (ήτοι δημόσιο χρέος) με απόδοση (κέρδος) 5%! Μπορούσε συνεπώς η ελληνική κυβέρνηση να διαπραγματεύεται και να απαιτήσει –λόγω των συνθηκών- από την ΕΚΤ να δανείσει και στο Ελληνικό Δημόσιο δάνεια με 1% -εφόσον δεν υπάρχει κανένα νομικό κώλυμα γι αυτό – και με τα χρήματα αυτά το Ελληνικό Δημόσιο (η Ελληνική Κυβέρνηση) να επαναγοράσει το χρέος της (σε ομόλογα) το οποίο βρίσκεται σε ξένες τράπεζες και το οποίο αποπληρώνει με τοκογλυφικό επιτόκιο ύψους 5,2%! Αυτό θα είχε ως αποτέλεσμα την σταδιακή απομείωση του χρέους μας και την παντελή σχεδόν χρεία επιβολής των παραπάνω ανθρωποκτόνων οικονομικών μέτρων με πρακτικές Εσχάτης Προδοσίας δια της Σύμβασης με την Τρόικα (Μνημόνιο).

3) Με νόμο στην βουλή (με ή χωρίς προηγηθέν δημοψήφισμα) να δηλώσει αδυναμία αποπληρωμής του χρέους της, ήτοι «εθνικοποίηση του δανεισμού των ξένων τραπεζών», λόγω αντικειμενικής της αδυναμίας αποπληρωμής του. Δεν φαντάζομαι να εφοβείτο η κυβέρνηση ότι θα τις κήρυσσαν πόλεμο με τάνκς, αεροπορικές, υποβρυχιακές και χερσαίες επιθέσεις οι γαλλικές και γερμανικές τράπεζες. Άλλωστε αυτό ακριβώς έκανε τον Ιούνιο του 2010 με δημοψήφισμα (99% θετικές ψήφοι) η Ισλανδία, χωρίς καμία ουσιαστική επίπτωση. Άλλωστε οποιαδήποτε επίπτωση από μια τέτοια πράξη της Κυβέρνησης είναι αναγκαστικά προτιμωτέρα από την εσχάτη προδοσία που διεπράχθη στο όνομα

της μη-κήρυξης πτώχευσης και δήθεν «σωτηρίας» της χώρας μας, διότι μια προδομένη χώρα δεν υφίσταται (ως συνταγματική οντότητα) καν, συνεπώς δεν υπάρχει κάτι για να το σώσεις.

4) Να εισπράξει τις ανείσπρακτες οφειλές στην εφορία, ύψους 65 δις.! και τη εισφοροδιαφυγή ύψους 12 δις. ετησίως!

5) Να φορολογήσει εκτάκτως τις τράπεζες, τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες, και τις μεγάλες επιχειρήσεις (όπως έκανε πρόσφατα η Ουγγαρία, η οποία κάλυψε τις δανειακές της ανάγκες πλήρως κι έδιωξε το ΔΝΤ) και να κατάσχει την εκκλησιαστική εκκλησία (όπως έγινε στην Γαλλική Επανάσταση).

6) Να διαπραγματευθεί την αναδιάρθρωση ταυτόχρονα του Παγκοσμίου Χρέους ΟΛΩΝ των κρατών προς όφελος όλων, Πιστωτών και Δανειοληπτών.

7) Να εγκαταλείψουμε το ευρώ, να γυρίσουμε (προσωρινά) στην δραχμή, να εκδώσουμε νέο χρήμα για να καλύψουμε τις ανάγκες μας και να ξαναγυρίσουμε αργότερα στο ευρώ με νέα χαμηλότερη ισοτιμία δραχμής/ευρώ.

8) Να εγκαταλείψει την Μονεταριστική Οικονομική Πολιτική (monetary policy) που ακολουθεί, για μια Δημοσιονομική (fiscal policy) Πολιτική, η οποία επιτρέπει μεγάλες Δημόσιες Επενδυτικές Δαπάνες και (προσωρινά) δημόσια ελλείμματα (όπως στις ΗΠΑ).

9) Η ενδιαφέρουσα πρόταση για την συνολική πανευρωπαϊκή διευθέτηση του χρέους όλων των ευρωπαϊκών κρατών, μαζί με την έκδοση ευρωομολόγου, μέρους του οποίου θα διατεθή για αναπτυξιακούς σκοπούς του καθηγητή οικονομικών του παν/μίου Αθηνών Καθηγητή Ι.Βαρουφάκη, που δημοσιεύτηκε στην σελ. 10 της εφημερίδας τα Νέα της 27-28 Νοεμβρίου 2010.

10) Θα δώσουμε ένα ιστορικό παράδειγμα, το οποίο αποτελεί και μια από τις πιο χαρακτηριστικές περιπτώσεις στη διεθνή νομολογία που υποστηρίζει το δικαίωμα που αναφέραμε. Το 1936 η Ελλάδα αρνήθηκε να συνεχίσει την εξυπηρέτηση του δανείου που είχε συνάψει από την βελγική τράπεζα Societe Commerciale de Belgique. Η κυβέρνηση του Βελγίου παρενέβη και προσέφυγε στο Διαρκές Δικαστήριο του Διεθνούς Δικαίου, που είχε ιδρύσει η Κοινωνία των Εθνών, κατηγορώντας την Ελλάδα ότι αθετεί τις διεθνείς της υποχρεώσεις. Η Ελλάδα, που τότε βρισκόταν υπό το φασιστικό καθεστώς της 4^{ης} Αυγούστου, απάντησε ότι βρίσκεται σε αδυναμία να εκπληρώσει τις δανειακές της υποχρεώσεις διότι δεν μπορεί να διαθέσει πόρους χωρίς να θέσει σε κίνδυνο την κατάσταση του λαού και της χώρας. Στο υπόμνημά της έλεγε: **«Η Κυβέρνηση της Ελλάδος, ανήσυχη** για τα ζωτικά συμφέροντα του Ελληνικού λαού και για τη διοίκηση, την οικονομική ζωή, την κατάσταση της υγείας και την εσωτερική και εξωτερική ασφάλεια της χώρας δεν θα μπορούσε να προβεί σε άλλη επιλογή. Όποια κυβέρνηση κι αν ήταν στη θέση της θα έκανε το ίδιο.» (Yearbook of the International Law Commission, 1980, v. I, σ. 25) Θυμηθείτε ότι μιλάμε για την φασιστική δικτατορία του Μεταξά, που πατούσε στον λαιμό τον ελληνικό λαό και η οποία επιβλήθηκε με τις ευλογίες της «μεγάλης συμμάχου» Βρετανίας και του τοποτηρητή της στην Ελλάδα, βασιλιά Γεωργίου. Το επιστέγασμα ήρθε με το υπόμνημα που κατέθεσε στο Διαρκές Δικαστήριο ο νομικός εκπρόσωπος της ελληνικής κυβέρνησης το 1938, όπου τόνιζε τα αυτονόητα: Ενίστε μπορεί να υπάρξει μια έκτακτη κατάσταση «η οποία κάνει αδύνατο για τις Κυβερνήσεις να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους προς τους δανειστές και προς τον λαό τους: οι πόροι της χώρας είναι ανεπαρκείς για να εκπληρώσουν και τις δυο υποχρεώσεις ταυτόχρονα. Είναι αδύνατο να πληρωθεί το χρέος και την ίδια ώρα να παρασχεθεί στο λαό η κατάλληλη διοίκηση και οι εγγυημένες συνθήκες για

την ηθική, κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη. Το οδυνηρό πρόβλημα προκύπτει όταν πρέπει να επιλέξει κανείς ανάμεσα στα δυο καθήκοντα. Το ένα πρέπει να υποχωρήσει έναντι του άλλου. Ποιο πρέπει να είναι αυτό;... Η θεωρία αναγνωρίζει σ' αυτό το ζήτημα ότι το καθήκον μιας Κυβέρνησης να εξασφαλίζει την εύρυθμη λειτουργία των βασικών δημόσιων υπηρεσιών υπερτερεί έναντι της πληρωμής των χρεών της. Από κανένα Κράτος δεν απαιτείται να εκπληρώσει, μερικά ή συνολικά, τις χρηματικές του υποχρεώσεις αν αυτό θέτει σε κίνδυνο την λειτουργία των δημόσιων υπηρεσιών του και έχει σαν αποτέλεσμα την αποδιοργάνωση της διοίκησης της χώρας. Στην περίπτωση όπου η πληρωμή του χρέους του θέτει σε κίνδυνο την οικονομική ζωή ή την διοίκηση, η Κυβέρνηση είναι, κατά τους συγγραφείς, υποχρεωμένη να διακόψει ή ακόμη και να μειώσει την εξυπηρέτηση του χρέους.» (στο ίδιο). Το Διεθνές Δικαστήριο με την **αρ. 78/15-06-1939 απόφασή του** (κατατίθεται) αποδέχτηκε το σκεπτικό αυτό και δικαίωσε την Ελλάδα, ιδρύοντας νομικό προηγούμενο που χρησιμοποίησαν πολλές χώρες τα κατοπινά χρόνια. Μια από αυτές ήταν και η Αργεντινή το 2003 όταν η κυβέρνηση του Νέστορ Κίχνερ επέλεξε έναντι της εξαθλίωσης του λαού που επέβαλαν τα προγράμματα του ΔΝΤ, να διαγράψει μονομερώς το μεγαλύτερο μέρος του δημόσιου χρέους. Αυτό που τόλμησε να διεκδικήσει η φασιστική Ελλάδα του Μεταξά λίγο πριν τον πόλεμο, αρνείται ακόμη και να το συζητήσει η «δημοκρατική» Ελλάδα του κ. Παπανδρέου.

11) Το 2006 ο Πρόεδρος του Εκουαδόρ Ραφαέλ Κορέα, ανέλαβε την κυβέρνηση της χώρας η οποία είχε εξοντωθεί επί...χρόνια από το ΔΝΤ. Κι έκανε το εξής: Σύστησε διεθνή επιτροπή εμπειρογνώμων με την ονομασία CADTM (*) η οποία υπελόγισε επιστημονικά το λεγόμενο «απεχθές χρέος» (odious debt) το οποίο ήταν αποτέλεσμα διαφθοράς και παράνομων και ανήθικων συναλλαγών των προηγούμενων κυβερνήσεων με τους δανειστές τη χώρας. Το απεχθές χρέος υπολογίστηκε στο 30% του επίσημου, με αποτέλεσμα ο Κορέα να εκδιώξει το ΔΝΤ και να αρνηθεί **νόμιμα** να αποπληρώσει το εναπομείναν χρέος στους καταχραστές «δανειστές». Έτσι ενεργούν οι πολιτικοί με κεφαλαία γράμματα και οι χώρες που διατηρούν τα κυριαρχικά των δικαιώματα.

(*) <http://www.cadtm.org/> (οργανισμός για την εξάλειψη του χρέους του τρίτου κόσμου-committee for the abolition of third world debt- comite pour l'Annulation de la Dette du Tiers Monde).

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι η εγκληματική πρόθεση της κυβέρνησης να υπάγει την Ελλάδα σε μια άδικο, απάνθρωπα επαχθή και αντισυνταγματική δανειακή σύμβαση με την Τρόικα, σύμβαση την οποία μπορούσε να αποφύγει.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι δεν υπήρχε ουδείς αντικειμενικός οικονομικός λόγος υπαγωγής της χώρας μας στο ΔΝΤ, και μάλιστα με όρους απώλειας της Εθνικής μας Κυριαρχίας και Εσχάτης Προδοσίας από την Κυβέρνηση της Ελλάδος. Ο μόνος λόγος ήταν η δολία προαίρεση της Κυβέρνησης και της πλειοψηφούσας Βουλής, προς ίδιον-εκτιμώ- παράνομο και ανήθικο όφελος, το οποίο η ιστορία θα αποκαλύψει.

Αυτό όμως που έχει ακόμα μεγαλύτερη αξία- από νομικής και ιδιαίτερα ποινικής πλευράς, αλλά και ψυχοαναλυτικής- είναι το κορυφαίο πάθος που έδειξε η κυβέρνηση για να πετύχει! την σύναψη της εθνοκτόνου αυτής δανειακής σύμβασης, προς εξυπηρέτηση των δανειστών, ακόμα και σε βάρος των Ελλήνων πολιτών, η επιβίωση και η διαφύλαξη των ανθρωπίνων και συνταγματικών των δικαιωμάτων προέχει ως μεγίστη και αδιαπραγμάτευτη προτεραιότητα έναντι

όλων. Το πάθος αυτό της Κυβέρνησης έφθασε μέχρι του σημείου η τελευταία να υπογράψει στην σύμβαση όρους που στοιχειοθετούν την διάπραξη από μέρους της του εγκλήματος της Εσχάτης Προδοσίας κατά της χώρας μας, δεδομένου ότι με τους όρους αυτούς παρεχωρείτο στην Τρόικα η Νομοθετική και Εκτελεστική (και συνεπώς και την Δικαστική) εξουσία που ανήκει α priori αποκλειστικά στον Ελληνικό Λαό (Ελληνική Βουλή) και μόνο (Συντ.1), για τους λόγους που έχω ήδη εκθέσει εκτενώς στις προηγούμενες καταθέσεις μου. Εκτός των λόγων αυτών, η διαπραχθείσα από την Κυβέρνηση και την πλειοψηφούσα Βουλή Εσχάτη Προδοσία κατά της Ελλάδος προκύπτει και από το περιεχόμενο όλων συνολικά των διατάξεων της Δανειακής Σύμβασης και του Μνημονίου για τον εξής λόγο:

Οι διατάξεις (το περιεχόμενο) και του «πρώτου Μνημονίου»-που ψηφίστηκε ως νόμος 3845/2010 την 06-05-2010 από την Βουλή- και συνεπώς και της συνολικής Δανειακής Σύμβασης, επιπλέον δε και οι διατάξεις του «δευτέρου Μνημονίου» της 06-08-2010 που υπεγράφη **μόνο** από τον Υπουργό οικονομικών (κατά το άρθρο 9 του ν.3847/2010), είναι αντισυνταγματικά και για τον λόγο ότι έρχονται σε αντίθεση με την αρχή της δοτής αρμοδιότητας (άρθρα 4 παρ.1 και 5 της Συνθήκης της Λισσαβόνας -Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, σε συνδυασμό με τα άρθρα 2-6 της Συνθήκης της Λισσαβόνας για την λειτουργία της ΕΕ, σύμφωνα με τα οποία η άσκηση της εισοδηματικής, κοινωνικής και φορολογικής και Ασφαλιστικής πολιτικής (στις οποίες αναφέρονται τα Μνημόνια) ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των αυτοδυνάμων και ανεξαρτήτων κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), η οποία (ΕΕ) μπορεί (στα πλαίσια των άρθρων 126 παρ.9 και 136 της Συνθήκης της Λισσαβόνας) να πάρει αποφάσεις που καθορίζουν **μόνο** τους γενικούς μακροοικονομικούς στόχους των κρατών-μελών που βρίσκονται σε επιτήρηση λόγω υπερβολικών ελλειμμάτων (Επ2., σελ. 36-37 των Επικαίρων). Συνεπώς, η ψήφιση των διατάξεων του πρώτου Μνημονίου (ν.3845/2010) και της Δανειακής Σύμβασης της 08-05-2010, αλλά και η υπογραφή από τον υπουργό οικονομικών των διατάξεων του δευτέρου Μνημονίου (της 06-08-2010), συνιστούν **κατάχρησης πληρεξουσιότητας** αυτών (ΠΚ 151), δεδομένου ότι οι διατάξεις των, αντίκειται στα άρθρα 4 παρ.1 και 2-6 της Συνθήκης της Λισσαβόνας.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι η Κυβέρνηση παρεχώρησε στην Τρόικα Νομοθετικές Εξουσίες που ανήκουν αποκλειστικά στον Ελληνικό Λαό (Συντ.1). Αυτό φαίνεται κι από το γεγονός ότι όλοι σχεδόν οι όροι και των Δύο Συμβάσεων και των δύο Μνημονίων αρχίζουν με τρόπο εκ των προτέρων και προσταγής από την Τρόικα προς την Κυβέρνηση Ελληνική Βουλή και το τι οφείλουν να εφαρμόσουν και ψηφίσουν, *καταργώντας αυταρχικά την διάκριση των εξουσιών* (ΠΚ 134^α, περ.ε) όπως προβλέπεται στο Ελληνικό Σύνταγμα, με προσταγές όπως: «η ελληνική κυβέρνηση δεσμεύεται να λάβη και να εφαρμόσει...θα εφαρμόσει...θα τροποποιήσει την νομοθεσία.....η ελληνική κυβέρνηση θα υιοθετήσει νομοθεσία και θα πάρει τα απαραίτητα μέτρα για», «η ελληνική βουλή θα ψηφίσει...», «η ελληνική βουλή θα ψηφίσει...», «το ελληνικό κοινοβούλιο θα υιοθετήσει...» κλπ. κλπ., (Επ1,σελ.76 (άρ. III,7), σελ.77(άρ.8, 9), 79 (άρ.13), σελ.81-2 (άρ.15-16), σελ.83, σελ. 97 (διαρθρωτικές δημοσιονομικές μεταρρυθμίσεις).

Η Τρόικα μάλιστα καθορίζει και τα βασικά μεγέθη του Κρατικού Προυπολογισμού για το 2011 (Επ.1, σελ. 95 (άρ.2,ν) κλπ. κλπ. και φυσικά – μεταξύ άλλων και τον όρο: «Οι (ελληνικές) αρχές δεσμεύονται να διαβουλευούνται με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την ΕΚΤ και το ΔΝΤ για την

υιοθέτηση πολιτικών που δεν συνάδουν με αυτό το μνημόνιο»! (σελ.1 του παραρτήματος IV του ν.3845/2010 (Μνημονίου). Με άλλα λόγια η Τρόικα έχει δικαίωμα βέτο σε ΟΛΟΥΣ τους Νόμους που θα φέρει προς ψήφιση στην Βουλή η -οιωνοί- «Ελληνική Κυβέρνηση»!, ενώ η τελευταία όχι!.

Οι ίδιες διαταγές δίδονται από την Τρόικα και σε **ΟΛΑ** τα άρθρα της Δεύτερης Σύμβασης και του **Δευτέρου (αναθεωρημένου) Μνημονίου** της 06-08-2010, (βλ. Επ2, σελ.52-78) (για το αναθεωρημένο Δεύτερο Μνημόνιο θα αναφερθώ αναλυτικότερα παρακάτω).

Οι παραπάνω όροι της Δανειακής Σύμβασης συνιστούν παραβίαση των άρθρων 1 και 28 παρ.3 του Συντάγματος και του άρθρου 134 ΠΚ., εφόσον παραχωρούν ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ την Εθνική μας Κυριαρχία σε ξένες δυνάμεις, χωρίς την ικανοποίηση των όρων του άρθρου 28 παρ.3 Συντ.

Στους παραπάνω όρους των Μνημονίων (κι όχι μόνο) στηρίζεται συνεπώς το επιχείρημά μου, ότι η ενδεχόμενη ψήφιση της συγκεκριμένης δανειακής σύμβασης μεταξύ της «Ελληνικής κυβέρνησης» και της Τρόικας-δηλαδή με τους συγκεκριμένους προδοτικούς όρους που περιέχει και τους οποίους έχω αναλύσει στα προηγούμενα υπομνήματά μου, αλλά και επαναλαμβάνω παρακάτω- ακόμα και από τα 3/5 των βουλευτών κατά το άρθρο 28 παρ.2 του Συντάγματος, δεν θα την καθιστούσε νόμιμη, ούτε θα εξάλειφε το χαρακτήρα της ως προίον (αιτία και αποτέλεσμα) εσχάτης προδοσίας, διότι η παραχώρηση της εθνικής κυριαρχίας της χώρας δεν νομιμοποιείται ούτε και με την ψήφο και των 300 βουλευτών.

Συνεπώς όλα τα οικονομικά μέτρα που επιβλήθηκαν με τους αντιστοίχους νόμους, το περιεχόμενο των οποίων καθορίζονταν στις λεπτομέρειές των από την Σύμβαση, είναι άκυροι, αλλά συνιστούν και άσκηση βίας από μέρους της Κυβέρνησης, διότι η Δανειακή Σύμβαση -όπως προείπα και θα πώ λεπτομερέστερα παρακάτω- δεν έχει ψηφισθεί στην Ελληνική Βουλή κατά το άρθρο 28 παρ.2 Συντ. Συνεπώς οι νόμοι αυτοί και οι δι αυτών επιβληθέντες νόμοι έχουν ασκηθεί βίαια και παράνομα από την κυβέρνηση, η οποία αφού πρόδωσε την χώρα δια της σύμβασης, την χειρίζεται ως δική της ιδιωτική περιουσία, ανηγορεύοντας εαυτήν (εαυτούς) σε Δούκες, Δόγηδες, Σουλτάνοι και Δικτάτορες Αφρικανικής Χώρας.

Συνεπώς επειδή τα διάφορα δια της σύμβασης βιαίως επιβληθέντα από την Τρόικα οικονομικά μέτρα (μείωση μισθών κατά 20%, κατάργηση των 13^{ου} και 14^{ου} μισθού, μείωση των επιδομάτων Χριστουγέννων και αδείας και άλλων επιδομάτων κατά 30%, αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης από τα 35 σε 37 εργάσιμα έτη, γενική αύξηση της φορολογίας κλπ), επετεύχθη με την υπογραφή από την κυβέρνηση στην Σύμβαση (Μνημόνιο) όρων που συνιστούν Εσχάτη Προδοσία κατά της χώρας, τα οικονομικά αυτά μέτρα θα πρέπει να θεωρηθούν κι αυτά ως συνέχεια και εκδηλώσεις της Εσχάτης Προδοσίας, εκτός των άλλων ποινικών χαρακτηριστικών των (απάτη, βλάβη περιουσιακών στοιχείων). Τα γεγονότα αυτά οδηγούν στο έλλογο συμπέρασμα ότι οι δυσμενείς δανειακοί όροι, επιτυγχανόμενοι με θεσμικούς όρους που στοιχειοθετούν την διάπραξη Εσχάτης Προδοσίας από μέρους της κυβέρνησης κατά της χώρας μας, δεν συνιστούν απλά «λανθασμένη πολιτική πράξη», αλλά μια δόλια ενσυνείδητη και καλά προσχεδιασμένη πράξη διπλής ζημίας του ελληνικού λαού, ήτοι οικονομικής, αλλά -κυριότατα - και θεσμικής, ήτοι αφανισμού της χώρας μας, ως συντακτικής οντότητας δια της διαπραχθείσης Εσχάτης Προδοσίας και κατάλυσης βασικών αρχών του δημοκρατικού μας πολιτεύματος (Συντ.1, ΠΚ

135). Συνεπώς τόσο οι αμιγείς αντισυνταγματικοί οικονομικοί, όσο και οι καταλυτικοί του συντάγματος και των δημοκρατικών θεσμών εθνοπροδοτικοί όροι της σύμβασης, είναι προιόντα δόλιας προαίρεσης από μέρους της κυβέρνησης και αποκτούν σαφέστατο αξιόποιο χαρακτήρα, ιδιαίτερα δε η Εσχάτη Προδοσία. Συνακόλουθα, ο μόνος τρόπος να εξηγηθούν οι μοναδικές στην ιστορία του ελληνικού έθνους εθνοπροδοτικές αυτές πράξεις της κυβέρνησης, δεν είναι μόνο δια της ψυχανάλυσης προς ανεύρεση πιθανών ψυχοδιαστροφικών καταστάσεων στους υπουργούς, τον πρωθυπουργό και τους βουλευτές, αλλά και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, που ψήφισαν και ανέχτηκαν σιωπηρά την προδοτική αυτή σύμβαση εθνικής υποτέλειας και προδοσίας, αλλά και την πιθανή (σχεδόν βεβαία) ύπαρξη, ή προσδοκία ιδίου οφέλους τουλάχιστον των μελών της Κυβέρνησης.

Θα τονίσω για μια άλλη φορά το εξής: Η Εσχάτη Προδοσία –όπως αυτή που διεπράχθη από την κυβέρνηση και μέρος των βουλευτών της βουλής με την δανειακή σύμβαση που αυτοί υπέγραψαν με την Τρόικα (Μνημόνιο)– δεν δικαιολογείται ούτε ηθικά, ούτε λογικά, ούτε νομικά, με κανέναν λόγο, οικονομικό, πολιτικό, ή ακόμα και εθνικής ασφάλειας. Εάν ίσχυε το αντίθετο, δεν θα υπήρχε λόγος αντίστασης της Ελλάδος κατά των Γερμανών το 1941, όταν ήταν βέβαιο ότι θα χάναμε τον πόλεμο. Ο δε Τσολάκογλου που υπέγραψε την Συνθήκη Συνθηκολόγησης με τους Γερμανούς μετά την κατάρρευση του μετώπου και την συντελεσθείσα ήδη οριστική ήττα του ελληνικού στρατού κατεδικάσθη σε θάνατο για «εθνική απαξίωση». Ο δε δικτάτορας Γ. Παπαδόπουλος ήγειρε την δικαιολογία του κινδύνου του κράτους από τον «αναρχοκομμουνισμό» για να δικαιολογήσει την κατάλυση του συντάγματος το 1967. Κι αυτός –παρόλο που είχε εν μέρει δίκαιο για τους επικληθέντες κινδύνους- κατεδικάσθη για Εσχάτη Προδοσία. Αυτό που επιτρέπεται είναι η αναστολή ισχύος ορισμένων άρθρων του Συντάγματος που αφορούν ανθρώπινα δικαιώματα, για λόγους μόνο εθνικής ασφαλείας, αλλά ποτέ –επαναλαμβάνω- δεν δικαιολογείται κατάλυσης βασικών αρχών του Δημοκρατικού Πολιτεύματος –όπως έγινε με την Σύμβαση της Τρόικας- για οποιοδήποτε λόγο. Διότι με την κατάλυση του Συντάγματος στα πλαίσια Εσχάτης Προδοσίας, η χώρα –ως συντακτική οντότητα- αφανίζεται, δεν υπάρχει συνεπώς κάτι να διασώσεις δια της Προδοσίας!! Η παρούσα προδοτική κυβέρνηση ισχυρίζεται δια στόματος του Πρωθυπουργού πολλάκις (βλ. προηγούμενες καταθέσεις μου) –όπως όλοι οι προδότες διαχρονικά και παγκόσμια- ότι «παρεχώρησε την Εθνική μας Κυριαρχία σε ξένες δυνάμεις, για να σώσει την χώρα»!. Συνεπώς ο πρωθυπουργός κι όλη η κυβέρνηση ομολογεί την διαπραχθείσα απ αυτούς Εσχάτη Προδοσία, αλλά ζητά ελαφρυντικά και επιείκεια για το έγκλημά των αυτό. Τα ελαφρυντικά όμως δεν αίρουν το αξιόποιο και σε κάθε περίπτωση θα κρίνει επ' αυτού το δικαστήριο επί της Εσχάτης Προδοσίας.

Η Δημοκρατία (άρθρο 1 του Συντ.) είναι το Πολίτευμα –εξ ορισμού- το οποίου υποτάσσει και θέτει ΟΛΕΣ τις άλλες λειτουργίες και σκοπούς του κράτους (ασφάλεια, οικονομική ευμάρεια, εξωτερική πολιτική κλπ) στην υπηρεσία της εξασφάλισης και διασφάλισης της ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ του Πολίτη και του Ατόμου κι όχι το αντίθετο όπως κάνουν τα κάθε είδους αυταρχικά κράτη.

Η αντισυνταγματικότητα της ψήφισης του Μνημονίου, ως μέρος της Εσχάτης Προδοσίας

Την **08-05-2010** υπεγράφη μεταξύ της Κυβέρνησης και της Τρόικας μια διεθνής Δανειακή Σύμβαση τριετούς διάρκειας, ύψους 110 δις., εκ των οποίων τα 80 από το Κράτη Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκτός της Γερμανίας) και 30 δις. από το ΔΝΤ (για την μη-νομιμότητα της Σύμβασης θα αναφερθώ παρακάτω). Η Σύμβαση αυτή δεν έχει ακόμα κυρωθεί στο σύνολό της με κυρωτικό νόμο από την Ελληνική Βουλή και με πλειοψηφία 180 βουλευτών, σύμφωνα με τα άρθρα 28 παρ.2 Συντ.και 36 παρ.2 Συντ. **Ένα μέρος** όμως της Σύμβασης αυτής ψηφίστηκε –με απλή πλειοψηφία των 151 βουλευτών και συνεπώς κατά παράβαση των παραπάνω συνταγματικών άρθρων - την 06-05-2010 με την μορφή **Μνημονίου** Συνεργασίας και Κατανόησης!, ως «παραρτήματος» στον ν.3845/06-05-2010 από την Ελληνική Βουλή με «απλή» πλειοψηφία 150 βουλευτών, ώστε να αρχίσει –καταχρηστικά και παράνομα- να εφαρμόζεται η δανειακή αυτή σύμβαση, η οποία καταλύει βασικές αρχές του Πολιτεύματος και γι αυτό συνιστά πράξη Εσχάτης Προδοσίας από τους ψηφίσαντες αυτήν και από τους ανεχόμενους αυτήν, σύμφωνα με όσα έχω καταθέσει μέχρι τώρα.

Στις 07-05-2010 η κυβέρνηση με ένα κοινοβουλευτικό πραξικόπημα –και κατά παράβαση των παραπάνω συνταγματικών άρθρων- πέτυχε την τροποποίηση της παρ.4 του άρθρου 1 του ν.3845/06-05-2010 κι έτσι με το άρθρο 9 του ν.3847/07-05-2010 οι διεθνείς συμβάσεις που εξουσιοδοτήθηκε να υπογράψει ο υπουργός οικονομικών στο πλαίσιο του Μνημονίου, δεν θα ήρχοντο πλέον στην Βουλή προς επικύρωση (όπως προέβλεπε η παρ.4 του άρθρου 1 του ν.3845/06-05-2010), αλλά «για συζήτηση και ενημέρωση».

Εδώ θα πρέπει **να τονίσω**, για τρίτη φορά, ότι η ενδεχόμενη ψήφιση της **συγκεκριμένης** δανειακής σύμβασης μεταξύ της «ελληνικής κυβέρνησης» και της Τρόικας-δηλαδή με τους συγκεκριμένους προδοτικούς όρους που περιέχει και τους οποίους έχω αναλύσει στα προηγούμενα υπομνήματά μου, αλλά και επαναλαμβάνω παρακάτω- ακόμα και από τα 3/5 των βουλευτών κατά το άρθρο 28 παρ.2 του Συντάγματος, δεν θα την καθιστούσε νόμιμη, ούτε θα εξάλειφε το χαρακτήρα της ως προίον (αιτία και αποτέλεσμα) εσχάτης προδοσίας, διότι η παραχώρηση της εθνικής κυριαρχίας της χώρας δεν νομιμοποιείται ούτε και με την ψήφο και των 300 βουλευτών.

Ο νόμος αυτός (3847/2010) τέθηκε σε ισχύ από την 11-05-2010 (ΦΕΚ Α` 67/11-05-2010) συνεπώς δεν αφορά την ανάγκη κύρωσης της (πλήρους) Δανειακής Σύμβασης (που υπεγράφη την 08-05-2010), η οποία ακόμα και μέχρι σήμερα δεν έχει κατατεθεί στην Βουλή προς κύρωση με κυρωτικό νόμο με τις διατάξεις του άρθρου 28 παρ.2 Συντ. Επιπλέον, η ως άνω διάταξη του άρθρου 9 του ν.3847/07-05-2010 είναι και αντισυνταγματική, διότι έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την παρ.2 του άρθρου 36 Συντ., εφόσον οι διατάξεις του αφορούν φορολογικά και άλλα οικονομικά μέτρα σε συνεργασία με διεθνείς οργανισμούς, αφορούν ατομικά τους Έλληνες.

Στην συνέχεια, ο υπουργός οικονομικών, κάνοντας χρήση της αντισυνταγματικής διάταξης του άρθρου 9 του ν.3847/07-05-2010, υπέγραψε την 06-08-2010 και δεν έφερε προς κύρωση στην Βουλή- και το «δεύτερο Μνημόνιο», καθ' επιταγήν του οποίου η κυβέρνηση ψήφισε στον Σεπτέμβριο του 2010 σειρά νόμων που αφορούν τις συνθήκες εργασίας (βλ. Παρακάτω).

Κατά συνέπεια η πλειοψηφία των βουλευτών που ψήφισαν το παραπάνω άρθρο 9 του ν.3847/2010, αλλά και ο υπουργός οικονομικών –εκτός της εσχάτης προδοσίας- διέπραξαν και **«κατάχρηση πληρεξουσιότητας» (ΠΚ**

151) με την ψήφιση της παραπάνω διάταξης και την υπογραφή του δευτέρου Μνημονίου, αντίστοιχα.

Τέλος, οι διατάξεις (το περιεχόμενο) και του «πρώτου Μνημονίου»-που ψηφίστηκε ως νόμος 3845/2010 την 06-05-2010 από την Βουλή- και συνεπώς και της συνολικής Δανειακής Σύμβασης, επιπλέον δε και οι διατάξεις του «δευτέρου Μνημονίου» της 06-08-2010 που υπεγράφη **μόνο** από τον Υπουργό οικονομικών (κατά το άρθρο 9 του ν.3847/2010), είναι αντισυνταγματικά και για τον λόγο ότι έρχονται σε αντίθεση με την αρχή της δοτής αρμοδιότητας (άρθρα 4 παρ.1 και 5 της Συνθήκης της Λισσαβώνας -Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, σε συνδυασμό με τα άρθρα 2-6 της Συνθήκης της Λισσαβώνας για την λειτουργία της ΕΕ, σύμφωνα με τα οποία η άσκηση της εισοδηματικής κοινωνικής και φορολογικής και Ασφαλιστικής πολιτικής (στις οποίες αναφέρονται τα Μνημόνια) ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των αυτοδυνάμων και ανεξαρτήτων κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), η οποία (ΕΕ) μπορεί (στα πλαίσια των άρθρων 126 παρ.9 και 136 της Συνθήκης της Λισσαβώνας) να πάρει αποφάσεις που καθορίζουν **μόνο** τους γενικούς μακροοικονομικούς στόχους των κρατών-μελών που βρίσκονται σε επιτήρηση λόγω υπερβολικών ελλειμμάτων (Επ2., σελ. 36-37 των Επικαίρων). Συνεπώς, η ψήφιση των διατάξεων του πρώτου Μνημονίου (ν.3845/2010) και της Δανειακής Σύμβασης της 08-05-2010, αλλά και η υπογραφή από τον υπουργό οικονομικών των διατάξεων του δευτέρου Μνημονίου (της 06-08-2010), συνιστούν **κατάχρησης πληρεξουσιότητας** αυτών (ΠΚ 151), δεδομένου ότι οι διατάξεις των, αντίκειται στα άρθρα 4 παρ.1 και 2-6 της Συνθήκης της Λισσαβώνας.

Επιπλέον, με τις διατάξεις (περιεχόμενο) των παραπάνω δύο Μνημονίων και την Δανειακή Σύμβαση εκχωρούνται κυριαρχικά δικαιώματα Νομοθετικής και Εκτελεστικής Εξουσίας όχι μόνο στην ΕΕ, αλλά και στο ΔΝΤ, στοιχειοθετώντας τα εγκλήματα της Εσχάτης Προδοσίας (ΠΚ 134. 134α) (για τους αναλυτικούς λόγους που έχω εκθέσει στις προηγούμενες καταθέσεις μου).

Οι παραπάνω παράνομες πράξεις της κυβέρνησης και της κυβερνητικής πλειοψηφίας, οι οποίες δείχνουν ένα πάθος υπογραφής και ψήφισης, προφανώς αντισυνταγματικών διεθνών συμβάσεων (μνημονίων), με όρους που στοιχειοθετούν τα εγκλήματα της κατάχρησης πληρεξουσιότητας (ΠΚ 151) και Εσχάτης Προδοσίας (ΠΚ 134. 134α), αποδεικνύουν την εγκληματική προαίρεση της κυβέρνησης για τον συντακτικό αφανισμό της χώρας, με κίνητρο -όπως υποψιάζομαι- ίδιον όφελος, το οποίο κάποτε θα φανερωθεί (διότι δεν μπορώ να σκεφθώ ότι όλοι στην κυβέρνηση έχουν μειωμένο καταλογισμό λόγω νοητικής, ή ψυχικής ανεπάρκειας).

Από όλα τα παραπάνω συνάγεται ότι τα δύο Μνημόνια, αλλά και οι νόμοι που έχουν ψηφιστεί καθ' επιταγή αυτών, είναι άκυροι (και παράνομοι) για τον απλό λόγο ότι τα Μνημόνια και η Δανειακή Σύμβαση δεν έχουν ψηφιστεί (ή δεν έχουν καν ψηφιστεί) από την βουλή, με όρους κατάχρησης πληρεξουσιότητας (αλλά και εσχάτης προδοσίας). Συνεπώς η ζημία που υπέστησαν όλοι οι Έλληνες και το Ελληνικό Δημόσιο, βαρύνει και πρέπει να αναζητηθεί από τα μέλη της κυβέρνησης ατομικά, ήτοι με κατάσχεση της ιδιωτικής των περιουσίας.

Ταυτόχρονα με την ψήφιση του πρώτου Μνημονίου στην ελληνική βουλή την 06-05-2010, η Τρόικα μας έδωσε την πρώτη δόση του Δανείου (ύψους νομίζω 20 δις.ευρώ), ενώ έθεσε ως όρο για την εκταμίευση της δεύτερης δόσης (τον Σεπτέμβριο του 2010 ύψους 10 δις.ευρώ) την επίτευξη των οικονομικών στόχων που προέβλεπε ο ν. 3845/2010 (Μνημόνιο). Οι εξειδικευμένες όμως

διατάξεις του Μνημονίου (με την μορφή «παραρτημάτων» του ν.3845/2010) για να εφαρμοστούν απαιτείτο να εκδοθούν τα αντίστοιχα Προεδρικά Διατάγματα (ΠΔ), όπως ο ν.3845/2010 προέβλεπε (άρθρο 2). Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας όμως –ευλόγως- αρνήθηκε να υπογράψει τα αντίστοιχα ΠΔ (πολλοί είπαν λόγω της παρούσας μήνυσης) με αποτέλεσμα οι διατάξεις αυτές να ψηφιστούν με την μορφή νόμου, που ρύθμιζε το νέο συνταξιοδοτικό καθεστώς στην χώρα, στην Ελληνική Βουλή τον Ιούλιο του 2010. Η άρνηση υπογραφής των σχετικών προεδρικών διαταγμάτων από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας –των παραπάνω αλλά και των επομένων- ευθέως οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ο Πρόεδρος είναι πεπεισμένος για το παράνομο της Σύμβασης και του Μνημονίου, αλλά η άρνησή του για την υπογραφή των προεδρικών διαταγμάτων δεν τον απαλλάσσει των ευθυνών του και της εγκληματικής του συνέργειας στην ανήκουστα εσχάτη προδοσία που διέπραξε η «ελληνική κυβέρνηση» και «βουλή». Η ψήφιση των διατάξεων αυτών συνιστά βέβαια μια ακόμα πράξη Εσχάτης Προδοσίας, διότι συμπληρώνει και υλοποιεί τον προδοτικό επίσης νόμο 3845/2010, οι οποίοι είναι μέρη της Προδοτικής Δανειακής Σύμβασης.

Το δεύτερο αναθεωρημένο Μνημόνιο του Αυγούστου του 2010

Στην συνέχεια την **26-07-2010** έφθασε στη Ελλάδα ομάδα της Τρόικας για να ελέγξει! την πορεία εφαρμογής του Μνημονίου, να εκτιμήσει την χρεία λήψης νέων μέτρων και την έκδοση Νέου Επικυρωμένου Μνημονίου. Είναι προφανές ότι ο έλεγχος της εφαρμοσθείσας πολιτικής και η υπόδειξη της εφαρμοστέας από την Τρόικα προς την Εθνική? Κυβέρνηση συνιστά κατάφωρη παραχώρηση από μέρους της τελευταίας στην Τρόικα της Εκτελεστικής και Νομοθετικής Εξουσίας της Χώρας και γι αυτό παράβαση του άρθρου ΠΚ 135. Ο ελληνικός τύπος υποδέχτηκε την έλευση της Τρόικας με ανατριχιαστικούς πρωτοσέλιδους τίτλους που εκφράζουν τα αισθήματα φόβου κι εθνικής ντροπής των Ελλήνων, όπως «πειθήνια όργανα της τρόικας οι υπουργοί», «οι ελεγκτές δίνουν εντολές και αυτοί τρέχουν να τις εκτελέσουν», «ζητούν απολύσεις στις ΔΕΚΟ και βάζουν τέλος στις επικουρικές συντάξεις» (εφ. Κόσμος, 31 Ιουλίου 2010) και «Ανάκριση για 6 υπουργούς», «η 3^η δόση συνδέεται με την πώληση κομματιών της ΔΕΗ» (εφ. Ελευθεροτυπία 26-07-2010) και «Τελικός γύρος με την τρόικα για την ΔΕΗ» (εφ. Καθημερινή 04-08-2010). Μάλιστα η σύνδεση της πώλησης της ΔΕΗ με την χορήγηση της 3^{ης} δόσης του δανείου ΔΕΝ προβλέπεται στο πρώτο Μνημόνιο ρητά, αλλά- όπως έχω πεί- υπάρχει στο Μνημόνιο όρος ο οποίος επιβάλλει στην Κυβέρνηση να ζητάει την έγκριση της Τρόικας σε όλα τα ζητήματα εφαρμοστέας πολιτικής ακόμα και για θέματα **εκτός του πρώτου Μνημονίου!** Μετά το πέρας των ελέγχων της Τρόικα, τα μέλη της βγήκαν στις τηλεοράσεις σε συνέντευξη τύπου! και με ύφος Δεσποτικό υπέδειξαν και επέκριναν και διέταξαν την Κυβέρνηση δημοσίως ότι «αρκετά επιβάρυνε οικονομικά –με φόρους- τους φτωχούς και συνταξιούχους, τώρα πρέπει να τα πάρει και από τους πλούσιους»!! Πλήρης διασυρμός και ταπείνωση του εθνικού μας αισθήματος. Τεράστια οργή για τους Προδότες της Χώρας και τους Κατακτητές των.

Την 06-08-2010 ο υπουργός οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου υπέγραψε με την Τρόικα το νέο (δεύτερο, αναθεωρημένο) Μνημόνιο, κάνοντας χρήση (ο υπουργός) της αντισυνταγματικής διάταξης άρθρο 9 του ν.3847/2010, με

αποτέλεσμα το νέο αυτό Μνημόνιο να μη κατατεθεί καν προς ψήφιση από την ελληνική βουλή ως νόμου του κράτους (όπως είχε γίνει με το πρώτο Μνημόνιο-ν.3845/2010) διαπράττοντας έτσι (ο υπουργός και όλη η κυβέρνηση) το έγκλημα της Κατάχρησης Πληρεξουσιότητας (ΠΚ 151), στα πλαίσια της Εσχάτης Προδοσίας, για τους λόγους που αναλυτικά εξέθεσα στις προηγούμενες σελίδες της παρούσας κατάθεσής μου.

Τελικά την 16-08-2010 (περίπου) η Τρόικα ενέκρινε την χορήγηση της 2^{ης} δόσης του δανείου τον Σεπτέμβριο του 2010 και δημοσιεύτηκε το αναθεωρημένο Μνημόνιο το οποίο περιείχε τις επιβαλλόμενες από την Τρόικα ενέργειες της Κυβέρνησης ως όρους για την εκταμίευση της τρίτης δόσης. Μεταξύ των αναγκαστικών! αυτών όρων της Τρόικας για την εκταμίευση της 2^{ης} δόσης του δανείου, ήταν και ο όρος της ενίσχυσης από πλευράς της ελληνικής κυβέρνησης της ρευστότητας των ελληνικών τραπεζών με επιπλέον 25 δις. στα πλαίσια του ν.3723/2008 (βλ. παραπάνω), την στιγμή που περικόπτονταν οι συντάξεις των 330 ευρώ για να εξοικονομηθούν 1 δις. ευρώ! Και να σκεφθεί κανείς ότι τα συνολικά 78 δις. στις ελληνικές τράπεζες που η ελληνική κυβέρνηση αναγκάστηκε από την Τρόικα να δώσει στις ελληνικές τράπεζες -για ενίσχυση της ρευστότητάς των- είναι «κοπή νέου πληθωριστικού χρήματος», εφόσον χορηγείται έξω από κάθε οικονομικό κανόνα λειτουργίας των τραπεζών!

Το νέο αυτό Μνημόνιο έχει ακριβώς τα ίδια χαρακτηριστικά με το προηγούμενο του Απριλίου-Μαΐου 2010, ήτοι είναι μια Διεθνής Δανειακή Σύμβαση-Συμφωνία, μέρος και συνέχεια (τροποποίηση) της πρώτης Δανειακής Σύμβασης της 08-05-2010 που υπεγράφη μεταξύ της Κυβέρνησης και της Τρόικας, η οποία (πρώτη Σύμβαση) εκτός του ότι συνιστά παραχώρηση στην τελευταία νομοθετικών και εκτελεστικών εξουσιών της κυβέρνησης κι άρα **κατάλυση της εθνικής μας κυριαρχίας**, δεν επικυρώθη από την Βουλή με κυρωτικό νόμο, σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ.2 Συντ. Επιπλέον δια του Δευτέρου αυτού Μνημονίου ανελήφθη από την Κυβέρνηση δουλικά η υποχρέωση να νομοθετήσει στα παρακάτω θέματα, κατά τις επιταγές του νέου Μνημονίου και για τα οποία δεν υπήρχαν ανάλογες διαταγές-όροι στο πρώτο Μνημόνιο της 06-05-2010. Κι εδώ έγκειται η Προδοσία της Κυβέρνησης κατά της Χώρας. Η Κυβέρνηση διαβουλεύεται μόνο με τους εκπροσώπους του ΛΑΟΥ για το περιεχόμενο των νόμων κι όχι ξένες δυνάμεις που ενδιαφέρονται μόνο για τα οικονομικά των συμφέροντα. Μεταξύ των δεσμεύσεων που ανέλαβε η Κυβέρνηση με την νέα συνθήκη προδοσίας είναι **να νομοθετήσει** άλλων -συνολικά 15 θεμάτων - και για τα παρακάτω θέματα που αφορούν τις ισχύουσες εργασιακές σχέσεις:

- 1) Την μείωση των υπερωριακών αποδοχών και αυξημένη ευελιξία στις ώρες εργασίας
- 2) Οι συμβάσεις σε επίπεδο επιχείρησης (σωματείων) να υπερισχύουν των κλαδικών συμβάσεων οι οποίες με τη σειρά των να υπερισχύουν των εθνικών συλλογικών συμβάσεων (σε επίπεδο επαγγελματικών ενώσεων). Στην ουσία δηλ. την κατάργηση των Εθνικών Συλλογικών Συμβάσεων
- 3) Να καταργηθεί ο υφιστάμενος νόμος που προβλέπει την δυνατότητα του υπουργείου εργασίας να επεκτείνει τις κλαδικές συμβάσεις και σε αυτούς που δεν εκπροσωπήθηκαν στις διαπραγματεύσεις
- 4) Αύξηση κατά ένα χρόνο της δοκιμαστικής περιόδου για τους νεοπροσληφθέντες

5) Να αλλάξει ο νόμος 1876/1990 για την διαιτησία, ώστε το καθένα από τα δύο μέλη να μπορεί να προσφεύγει στην διαιτησίας, εάν διαφωνεί με τις προτάσεις του διαπραγματευτή, χωρίς εξαιρέσεις στο αντικείμενο ή την κάλυψη.

6) άνοιγμα της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ιδιώτες, ήτοι πώληση μέρος της ΔΕΗ.

Τα παραπάνω συμφωνηθέντα δια του αναθεωρημένου Μνημονίου Νο 2, ψηφίστηκαν ακέραια φυσικά με τους νόμους 3863/2010, 3868/2010 κλπ.

Με το ίδιο αναθεωρημένο Μνημόνιο της 06-08-2010, η Κυβέρνηση αναλαμβάνει την υποχρέωση να εκδώσει νόμους μέχρι τον Σεπτέμβριο του 2010 «για την στήριξη της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας» των τραπεζών με την χορήγηση εγγυήσεων από το δημόσιο τραπεζικών ομολόγων ύψους 25 δις. Ευρώ, επιπλέον των 15 δις. εγγυήσεων που ήδη είχε χορηγήσει σε προηγούμενο χρόνο η νυν κυβέρνηση.

Υπενθυμίζω ότι η παρούσα κυβέρνηση είχε δεσμευθεί από το προηγούμενο Μνημόνιο (Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής, άρθρο 16) να εγγυηθεί την «στήριξη της ρευστότητας στις τράπεζες από την Ελληνική Κεντρική Τράπεζα (ΚΤΕ) ύψους 28 δις. ευρώ» (τα οποία είχε υποσχεθεί και εν μέρει εκταμίευσε κατά 11 δις. η προηγούμενη κυβέρνηση). Στα παραπάνω ποσά προστίθενται και τα 10 δις. ευρώ που χορηγούνται στις τράπεζες –καθ επιταγή του 1^{ου} Μνημονίου- κατευθείαν από το 110 δις. του δανείου που πήρε η κυβέρνηση από την Τρόικα (Επ2,σελ.26), ήτοι συνολικά 78 δις. προς τακτοποίηση των εσωτερικών προβλημάτων των τραπεζών. Και όλα τα παραπάνω στα πλαίσια του ν.3723/2008 και της τροπολογίας που ψήφισε η νυν βουλή τον Αύγουστο του 2010 (Επ2, σελ. 26-7).

Το σημαντικότερο όμως σημείο του νέου Μνημονίου, που δείχνει την πλήρη παραχώρηση της Εθνικής μας Κυριαρχίας σε ξένες δυνάμεις από την κυβέρνηση ερήμην και παρά την βούληση του ελληνικού λαού, είναι ότι οι παραπάνω ενισχύσεις από την κυβέρνηση προς τις τράπεζες (συνολικού ύψους 78 δις.!) που προβλέπονται στο νέο Μνημόνιο, ήταν **απαίτηση της Τρόικας**, καθώς χαρακτηρίζεται «προαπαιτούμενη δράση για την συνεδρίαση του διοικητικού συμβουλίου του ΔΝΤ στις 10 Σεπτεμβρίου» (βλ. Καθημερινή της 21-08-2010, Επ2, σελ.1 και 3). Τα χρήματα αυτά προς τις τράπεζες, με τον τρόπο που δίδονται από την Κυβέρνηση (δια της ΚΤΕ), ήτοι σε πλήρη αντίθεση με τους όρους της οικονομικής επιστήμης και τους συστατικούς της σύστασης και λειτουργίας των τραπεζών νόμους, συνιστούν την «έκδοση νέου πληθωριστικού χρήματος από την ΚΤΕ» για την εξόφληση αγνώστου προέλευσης και σκοπών οφειλομένων από την Κυβέρνηση στις τράπεζες. Αποκαλύπτεται συνεπώς ότι τα δύο Μνημόνια:

α) είναι Μνημόνια σωτηρίας των δανειστριών τραπεζών κι όχι της Ελλάδος, όπως υποκριτικά και αήθως επικαλούνται οι εγχώριοι Προδότες για να δικαιολογήσουν την προδοσία της χώρας. Άλλωστε τι είδους «σωτηρία» της χώρας είναι αυτή, όταν τα Μνημόνια προβλέπουν ανεργία 20% στο τέλος του χρόνου- με τις προβλέψεις του υπουργού εργασία Λοβέρδου- με παράνομη και βίαιο κατάσχεση ιδιωτικών θεσμοθετημένων περιουσιών (ήτοι συντάξεων και μισθών) των χαμηλο-συνταξιούχων και χαμηλομισθοσυντήρητων, το αφήνω την κρίση σας να το κρίνει, β) το 1^ο Μνημόνιο προβλέπει ότι στο τέλος της 3ετούς ισχύος του το δημόσιο έλλειμμα από το 110% του ΑΕΠ που είναι σήμερα

θα ανέλθει στο 145% !!, (για μετά δεν γίνεται πρόβλεψη διότι θα υπάρξουν συνθήκες Δαντικές) (Επ2, σελ. 31). Ειλικρινά σωτήρια τα Μνημόνια!

Η Κυβέρνηση και η Ελληνική Βουλή, δηλ. ΠΡΟΔΩΣΑΝ την Ελλάδα για 30 δις. ευρώ τα οποία συνιστούν την συμμετοχή του ΔΝΤ στο δάνειο αυτό και το οποίο είναι αυτό που επιβάλει τους όρους της πλήρους κατάργησης της Εθνικής μας Κυριαρχίας. Οι Έλληνες Προδότες της Κυβέρνησης αφού ακύρωσαν και διέγραψαν την Ελληνική ιστορία των αγώνων και θυσιών για ελευθερία και εθνική αυτοδιάθεση και τους απέκδυσαν από κάθε ίχνος ατομικής και εθνικής αξιοπρέπειας.

Κε Εισαγγελέα

Ο πλήρης διασυρμός της Ελλάδος την δεδομένη στιγμή, ολοκληρώθηκε όταν τον Σεπτέμβριο του 2010 η Τρόικα επισκέφθηκε την Ελλάδα και πάλι για να ελέγξει την εκτέλεση των διαταγών της από την ελληνική κυβέρνηση. Κι ήταν αποκρουστικό το θέαμα να βλέπουμε στις τηλεοράσεις υπουργούς της κυβέρνησης- θεσμικά φορείς λαϊκής εξουσίας – να πηγαίνουν πελιδνοί και εξαχρειωμένοι στου υπουργείου οικονομικών για να δώσουν εξηγήσεις, απολογίες και απολογισμό στα αφεντικά των της Τρόικας, που είχαν στήσει το στρατηγείο των στο υπουργείο οικονομικών. Αλλά έγινε και κάτι εξευτελιστικότερο. Τις μέρες αυτές, ο «έλληνας υπουργός» οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου άρχισε ένα «road show» στο Λονδίνο, δηλ. παρουσίαση της ελληνικής οικονομίας και κάλεσμα για επενδύσεις στην Ελλάδα από ισχυρούς οικονομικούς παράγοντες της Ευρώπης. Στο ταξίδι όμως αυτό ηγείτο ο πραγματικός υπουργός οικονομικών της Ελλάδος, ήτοι ο επικεφαλής της επιτροπής της Τρόικα Thompson, τον οποίο βέβαια ακολουθούσε ως υπάκουο σκυλάκι ο περήφανος «έλληνας υπουργός» οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου! Πρωτοφανείς σκηνές εθνικού εξευτελισμού και ντροπής! Οι προδότες πρέπει να τιμωρηθούν σύμφωνα με τον νόμο!

ΕΛΛΕΙΨΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ –

ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ

1) Ο νυν Πρωθυπουργεύων –ως υπήκοος της Τρόικας- του Τροικιστάν Γ. Παπανδρέου, με τις εκλογές του Οκτωβρίου του 2009 ΔΕΝ πήρε λαϊκή εντολή να υπογράψει Μνημόνιο υποταγής στην Τρόικα, ούτε να πάρει τα επαχθέστατα οικονομικά και θεσμικά μέτρα που πήρε καθ' επιταγή του Μνημονίου. Αντίθετα ο υποκρινόμενος τον Πρωθυπουργό εξαπάτησε προεκλογικά τον Λαό, αποκλείοντας δημόσια κάθε σκέψη υπαγωγής της χώρας στο ΔΝΤ, ισχυριζόμενος ότι «λεφτά υπάρχουν» κι ότι «θα δώσει αύξηση μισθών και συντάξεων στο επίπεδο του πληθωρισμού», δηλαδή υπήσχετο τα αντίθετα από ότι έπραξε μετά την εκλογική του νίκη. Και με τα απατηλά αυτά ψεύδη κατάφερε να κερδίσει τις εκλογές, δεδομένου ότι ο αντίπαλός του απερχών πρωθυπουργός Κ. Καραμανλής, ομολογούσε πάγωμα μισθών και συντάξεων.

2) Ομιλία Πρωθυπουργού Γιώργου Α. Παπανδρέου στη 18η Τακτική Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων στο Μέγαρο Μουσικής την 21-04-2010, ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ, Αθήνα, 21 Απριλίου 2010

Γ. Παπανδρέου:

«Και για να τελειώνουμε με την παραπληροφόρηση και το στρουθοκαμηλισμό, που επιδεικνύεται από πολλούς: η Ελλάδα βρίσκεται ήδη σήμερα σε επιτήρηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, εξαιτίας των ελλειμμάτων, εξαιτίας του χρέους που δημιούργησαν οι εγκληματικές για τον τόπο πολιτικές της προηγούμενης κυβέρνησης.

Αυτό ακριβώς εννοώ όταν υποστηρίζω ότι μειώθηκε η εθνική μας κυριαρχία, το να μπορούμε να αποφασίζουμε εμείς, να έχουμε πολλές επιλογές και περιθώρια ελιγμών, που θα είχαμε σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση».

3) Ο νυν υπουργός Δικαιοσύνης Χάρης Καστανίδης, δήλωσε δημόσια την 09-07-2010 ότι η Κυβέρνηση «στερείται Δημοκρατικής Νομιμοποίησης για την εφαρμογή του Μνημονίου!!!» (για τους παραπάνω λόγους), αφήνοντας να εννοηθεί ότι θα πρέπει να προκηρυχθούν πρόωρες εκλογές με τις οποίες να ζητείται η έγκριση του Λαού για την εφαρμογή του Μνημονίου. Συγκεκριμένα από τον τηλεοπτικό σταθμό tvx (στην ηλεκτρονική του σελίδα) αντιγράφω:

«Ο υπουργός Δικαιοσύνης (Χάρης Καστανίδης), μιλώντας σήμερα (09-07-2010) στον ρ/σ ΘΕΜΑ 9,89, έθεσε το δίλημμα «ή μια γενναία κυβέρνηση όπως αυτή θα σώσει τη χώρα αλλά η κεντροαριστερά θα εξαφανιστεί για 30 χρόνια ή θα πρέπει να υπάρχουν διαδικασίες νέας δημοκρατικής νομιμοποίησής της κυβέρνησης». Παράλληλα, μίλησε για μέτρα που προκαλούν ιδεολογική πικρία και που καμία σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση δεν θα ελάμβανε εάν δεν ήταν απόλυτη ανάγκη. «Ο υπουργός Δικαιοσύνης Χάρης Καστανίδης, με τις σημερινές δηλώσεις του, περί «ανάγκης δημοκρατικής νομιμοποίησης», είναι ξεκάθαρο ότι υπαινίσσεται πρόωρες εκλογές» δήλωσε ο εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας Πάνος Παναγιωτόπουλος. «Δεν υπάρχει κανένα θέμα πρόωρων εκλογών. Ο ίδιος ο πρωθυπουργός σε πρόσφατη συνέντευξή του έχει ξεκαθαρίσει ότι δεν υπάρχει ζήτημα πρόωρης προσφυγής στις κάλπες» έσπευσαν να απαντήσουν κύκλοι του Μαξίμου. Ο κ. Παναγιωτόπουλος κάλεσε τον ίδιο τον πρωθυπουργό «να μας απαντήσει υπεύθυνα, αν σκέφτεται να πραγματοποιήσει (και πότε...) αυτό που υπονοεί ο υπουργός του».

4) Την 09-11-2010 (δύο ημέρες μετά τις Δημοτικές Εκλογές της 07-11-2010 (βλ. παρακάτω) ο νυν υπουργός Δικαιοσύνης Χάρης Καστανίδης, στο νυχτερινό δελτίο ειδήσεων του τηλεοπτικού σταθμού Alter, αφού παραδέχθηκε (δια της συναινετικής του σιωπής) και πάλι την παραπάνω δήλωσή του –περί μη-νομιμοποίησης της κυβέρνησής του για την εφαρμογή του Μνημονίου, στην υπενθύμισή της από τον δημοσιογράφο Γ. Τράγκα, επανέλαβε πολλάκις ότι: «Εγώ λοιπόν είμαι της γνώμης ότι από την πλευρά της κυβέρνησης στο πλαίσιο των υποχρεώσεων μας με τους δανειστές μας, είναι να επαναδιαπραγματευθούμε συγκεκριμένους όρους του μνημονίου», υπογράμμισε ο υπουργός Δικαιοσύνης, διευκρινίζοντας πως κάτι τέτοιο σημαίνει ότι «ενδεχομένως χρειάζεται να γίνει με ηπιότερους ρυθμούς και σε μακρύτερο

χρόνο η μείωση του ελλείμματος» κι έμμεσα επανέλαβε την παλαιά του δήλωση για χρεία νέων εκλογών για την νομιμοποίηση (ή όχι) της εφαρμογής του Μνημονίου από την νυν Κυβέρνηση εάν κερδίσει και τις εκλογές αυτές.

5) Την 07-11-2010 διεξήχθησαν στην Ελλάδα Δημοτικές και Περιφερειακές Εκλογές, με κύριο και μοναδικό θέμα, το οποίο ετέθη από όλα τα κόμματα-ήτοι από το κυβερνών κόμμα ΠΑΣΟΚ, και όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης, την έγκριση ή απόρριψη από τον Λαό της εφαρμογής του Μνημονίου. Το αποτέλεσμα ήταν ότι το ΠΑΣΟΚ πήρε το 34,5% και τα υπόλοιπα αντιμνημονιακά κόμματα το 66,5%, ποσοστά που εκφράζουν έτσι αντικειμενικά ότι τα 2/3 του Ελληνικού Λαού απορρίπτουν το Μνημόνιο. Εάν δε ληφθεί υπ' όψη και το ποσοστό της αποχής από την ψηφοφορία που έφθασε συνολικά στο 50%, τότε το ποσοστό του ΠΑΣΟΚ (του φιλομνημονιακού ποσοστού του Ελληνικού Λαού) συρρικνώνεται στο 17,2% !!, δεδομένου ότι η αποχή είναι η σιωπηρή έκφραση απόρριψης της κυβερνητικής πολιτικής εφαρμογής του μνημονίου και λαϊκής αποστροφής προς όλο το υφιστάμενο πολιτικό σύστημα (βλ. την εφημερίδα ΝΕΑ της 08-11-2010). Συνεπώς η Κυβέρνηση στερείται ολοκληρωτικά της Λαϊκής εντολής και νομιμοποίησης για την εφαρμογή του Μνημονίου, γεγονός βέβαια αναμενόμενο διότι θα ήταν αδιανόητο η πλειοψηφία του Ελληνικού Λαού να συναινέσει στην Υποδούλωσή του στην Τρόικα δια της δικαίωσης των Προδοτών της Κυβέρνησης. Βέβαια και το 34,5% (ή το 17,5%) του Λαού που ψήφισε το ΠΑΣΟΚ, ΔΕΝ γνωρίζει πλήρως το περιεχόμενο του Μνημονίου, και κυρίως τους όρους της Εθνικής Αιχμαλωσίας και Προδοσίας που αυτό περιέχει διότι έχει επιβληθεί-με διάφορους τρόπους- μια κατάσταση δικτατορικής λογοκρισίας και προπαγάνδας από της Κυβέρνηση σε όλα τα ΜΜΕ, με όπλο την οικονομική των επιβίωση, με προσφορές σε αυτά όπως κρατικών διαφημίσεων, φορολογικών αμνηστειών, αναθεώρηση φορολογικών νομοθετημένων επιβαρύνσεων των και μεροληπτικών προς αυτά νομοθετημάτων υπέρ των ταμείων συνταξιοδότησής των (όπως η διατήρηση του αγγελιόσημου!). Πολλοί λένε ότι τα ΜΜΕ χρηματοδοτούνται παρανόμως από την Τρόικα δια μέσου μιας εταιρείας «δημοσίων σχέσεων» (προπαγάνδας) που η Τρόικα έχει ενοικιάσει στην Ελλάδα για την χειραγώγηση υπέρ της της Ελληνικής κοινής γνώμης.

6) Την ημέρα των Εκλογών (07-11-2010) ο ΓΑΠ εξερχόμενος του εκλογικού κέντρου στο οποίο ψήφισε είπε μπροστά στις κάμερες αποτεινόμενος στο Ελληνικό Λαό: «....Ο Καλλικράτης είναι το θεμέλιο του κράτους για να αντιμετωπίσουμε την Επιτήρηση και **την Δουλεία** που υποφέρει η Χώρα μας στις μέρες μας! ...άλλη μια ομολογία της Προδοσίας και της Παραχώρησης της Εθνικής μας Κυριαρχίας σε Ξένες Δυνάμεις από τον ΓΑΠ και την Κυβέρνησή του.

6) Την 16-11-2010 (δύο ημέρες μετά τον δεύτερο γύρο των εκλογών) ο Πρόεδρος του ΔΝΤ Stross Kahn είπε σε τηλεοπτική του συνέντευξη: «....Η Ελληνική Κυβέρνηση είναι ελεύθερη να ασκεί την πολιτική της μέσα **στα πλαίσια που ορίζουμε εμείς....**».

7) Απόστολος Κακλαμάνης, π. Πρόεδρος της Βουλής,
"Η μάχη που δίνουμε σήμερα είναι ακριβώς η μάχη της εθνικής κυριαρχίας. Γιατί, όπως είπε, "εκεί μας οδήγησαν και ελληνικά λάθη, αλλά και η επίθεση των

περίφημων «αγορών», που δεν είναι τίποτε άλλο, παρά η σύγχρονη εκδοχή του ιμπεριαλισμού, όταν αυτός εκδηλωνόταν στην καρδιά του ανεπτυγμένου κόσμου", ανέφερε ο κ. Κακλαμάνης, μιλώντας στο περιθώριο μνημοσύνου για τον Ανδρέα Παπανδρέου, το οποίο τελέστηκε στον Καθεδρικό Ναό του Αγίου Ιωάννη Λευκωσίας, χοροστατούντος του Αρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου τον Νοέμβριο του 2010

(βλ. την συνέχεια παρακάτω....).

Η Τρόικα και πάλι στην Αθήνα τον Νοέμβριο του 2010

Την Δευτέρα 15-11-2010 (την επομένη του δευτέρου γύρου των περιφερειακών εκλογών στην Ελλάδα) εισέβαλαν στην Ελλάδα και πάλι οι εκπρόσωποι της Τρόικας για να ελέγξουν την «ελληνική» κυβέρνηση για την ακριβή εφαρμογή των μέτρων που έχουν επιβληθεί δια του Μνημονίου, στα πλαίσια της άσκησης της εκτελεστικής εξουσίας των (των εκπροσώπων της τρόικας) επί των «ελλήνων υπουργών»!

Ήταν ανατριχιαστικό το θέαμα να βλέπουν όλοι οι Έλληνες στις τηλεοράσεις τους ξένους κατακτητές, εν μέσω δεκάδων υπόδουλων-ιθαγενών φωτορεπόρτερ να εισέρχονται αγέρωχα στα υπουργεία όπου τους περίμεναν περιδεείς, γυμνοί εθνικού και ατομικού κύρους «υπουργοί» να απολογηθούν και να λογοδοτήσουν για της ενέργειες και τις παραλείψεις των, λογοδοσία που οφείλουν μόνο στον πάλαι Κυρίαρχο Ελληνικό Λαό, ενώ οι εφημερίδες κυκλοφορούσαν με ιστορικά εξευτελιστικά πρωτοσέλιδα, όπως το πρωτοσέλιδο της ΑΥΓΗΣ «Τάνκς τότε, Τρόικα τώρα», της 17-11-2010 (επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου κατά της Χούντας το 1973). Κατά την διάρκεια της επίσκεψης αυτής των ξένων κατακτητών στην Ελλάδα, οι τελευταίοι ζήτησαν κι επέβαλλαν φυσικά ένα **3^ο αναθεωρημένο Μνημόνιο**, το οποίο περιελάμβανε σκληρότερα οικονομικά μέτρα (κατάργηση των επικουρικών συντάξεων) και σκληρότερες κατά των εργαζομένων εργασιακές σχέσεις εργαζομένων εργοδοτών, όπως η κατάργηση των συλλογικών και κλαδικών συμβάσεων και κατάργηση της αποζημίωσης απόλυσης. Μάλιστα συνέδεσαν την καταβολή της 3^{ης} δόσης του δανείου από το ΔΝΤ τον Δεκέμβριο του 2010 με την ψήφιση των διατάξεων αυτών, ενώ η Τρόικα (ΔΝΤ και ΕΕ) καθυστέρησαν «για τεχνικούς λόγους» την καταβολή της 3^{ης} δόσης από τον Δεκέμβριο του 2010 για τον Ιανουάριο του 2011, σε μια ωμή εκβιαστική τακτική υποχρεώνοντας την κυβέρνηση στην ψήφιση των παραπάνω οικονομικών και οικονομικών μέτρων, παρόλο που αυτά δεν τα απεδέχετο η κυβέρνηση-όπως αποδεικνύεται αντικειμενικά παρακάτω- η οποία (κυβέρνηση) –υποτίθεται – εκφράζει την κυρίαρχη βούληση του –υποτίθεται- ελεύθερου ελληνικού λαού.

Μάλιστα έγινε και εξής απίστευτα εμετικό: Η υπουργός εργασίας Κατσέλη – υποτίθεται φορέας της κυρίαρχης βούλησης του ελληνικού λαού- διαπραγματευόμενη με την Τρόικα την επιβαλλόμενη από την τελευταία υποχρεωτική νομοθέτηση νόμου με τον οποίο καταργούνται οι συλλογικές και κλαδικές υπέρ των επιχειρηματικών συμβάσεων των εργαζομένων και αρνούμενη να εφαρμόσει τις σχετικές ρήτρες της Δανειακής Σύμβασης και του Μνημονίου –που η ίδια είχε υπογράψει και ψηφίσει τον Μάιο του 2010- (παράρτημα IV του ν.3845/2010, άρθρο 3 παρ.iii: «ενδυνάμωση των θεσμών της αγοράς εργασίας»), έλαβε από την Τρόικα (όπως δημοσίευσε η φιλοκυβερνητική εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ) την απάντηση: «Μα τι λέτε Κα Υπουργέ? Δεν ξέρετε ότι

έχετε υπογράψει την υποχρέωσή σας αυτή στο Μνημόνιο?» Και μάλιστα δημοσιεύτηκε- ότι στο σημείο αυτό η Πορτογάλος Εκπρόσωπος του ΔΝΤ έκλεισε οργισμένη και περιφρονητικά μπροστά στην «ελληνίδα υπουργό» το laptop της και απεχώρησε από το γραφείο της τελευταίας. Το ίδιο έγινε και με τον Υπουργό των Συγκοινωνιών Δ. Ρέππα, ο οποίος τόλμησε να φέρει αντίρρηση στην απαίτηση της Τρόικας να προβεί σε απολύσεις υπαλλήλων του ΟΣΕ (παράρτημα IV του ν.3845/2010, άρθρο 1 παρ.iii: «για την ενίσχυση του ανταγωνισμού στις ανοιχτές αγορές»).

Η εφημερίδα Καθημερινή σε πρωτοσέλιδό και στην σελ.2 του οικονομικού της φύλλου (κατατίθεται) δημοσιεύει ότι η Τρόικα, απαντώντας σε σχετική έκκληση!! της «υπουργού» εργασίας Κατσέλη, αρνείται οποιαδήποτε αλλαγή από τα συμφωνηθέντα στα Μνημόνια 1&2 και επιμένει αμετάκλητα στην νομοθέτηση της κατάργησης των συλλογικών και κλαδικών συμβάσεων υπέρ των επιχειρησιακών (ατομικών) και την απόλυση των εργαζομένων χωρίς αποζημίωση από τον εργοδότη, έναν νόμο που ίσχυε από το 1920 και είχε αντέξει ακέραιος τρεις δικτατορίες έκτοτε!

Ο εθνικός μας εξευτελισμός κορυφώθηκε, όταν η Κατσέλη αναγκάστηκε να πάει μέχρι τις Βρυξέλλες την 07-12-2010 για να ζητήσει από την Τρόικα να μην επιμένει στο θέμα αυτό. Τελικά βέβαια η Ελληνική Κυβέρνηση της Τρόικας επέβαλλε την κυριαρχική της βούληση και οι σχετικές διατάξεις ψηφίστηκαν στην Βουλή, αυτούσιες κατά τις βουλές της Τρόικας την 14-12-2010. Στην συνεδρίαση της ψηφοφορίας η Κατσέλη, ξεδιάντροπα, εκστόμισε από το βήμα της Βουλής το εξοργιστικό ψέμα ότι «χωρίς τα 110 δις, ευρώ δεν θα μπορούσαμε να πληρώσουμε μισθούς και συντάξεις...», αποκρύβοντας το άρθρο 23 του Μνημονίου 1°, που και η ίδια ψήφισε, σύμφωνα με το οποίο τα 110 δις.ευρώ χρησιμοποιήθηκαν αποκλειστικά για την αποπληρωμή των δανειστριών τραπεζών κι ότι από τα καθαρά έσοδα του κράτους (56 δις.) είναι υπεραρκετά να πληρωθούν οι μισθοί και συντάξεις (22 δις), αλλά και όλα συνολικά τα έξοδα του κράτους (46 δις) (βλ.παραπάνω). Κι ακριβώς τα ψεύδη αυτά για την δικαιολόγηση της προσφυγής μας στο ΔΝΤ, καταδεικνύουν την δολιότητα της προσφυγής από την προδοτική Κυβέρνηση και Βουλή.

Στην ίδια συνεδρίαση της Βουλής, οι πρώην υπουργός του ΠΑΣΟΚ Βάσω Παπανδρέου και η βουλευτής του ιδίου κόμματος Αντωνία Αντωνίου, σε ομιλίες τους στην Βουλή, είπαν ότι «αναγκάζονται να ψηφίσουν νόμους-σαν τον συγκεκριμένο της ημέρας εκείνης-τον οποίο δεν πιστεύουν, ότι ο νόμος αυτός, αλλά και υπόλοιποι που αυτές ψηφίζουν καθ' υπόδειξη της Τρόικας, γυρίζουν την Ελλάδα στον εργατικό μεσαίωνα και την οδηγούν στην καταστροφή...»!.

Ο δε υπουργός συγκοινωνιών Δημ. Ρέππας την ίδια ημέρα σε τηλεοπτική του συνέντευξη στον σταθμό MEGA, δήλωνε υπερήφανος: «ξέρετε, πολλά από τα μέτρα που ψηφίσαμε χθές στην Βουλή, τα είχε προτείνει (στην Τρίκα) η ίδια η ελληνική κυβέρνηση!», ομολογώντας έτσι ευθέως ότι τα περισσότερα ψηφισθέντα μέτρα επιβλήθηκαν από την Τρόικα κι ότι τα μέτρα που «προτάθηκαν» από την Ελληνική κυβέρνηση, υπήκεντο στην έγκρισή των από την Τρόικα, η οποία διατηρεί veto άρνησής της επ' αυτών, σύμφωνα με τους όρους των Μνημονίων 1&2 που έχω αναφέρει παραπάνω.

Φυσικά την 14-12-2010 ψηφίστηκαν στην Βουλή με τον ν....αυτούσιες όλες οι διατάξεις που είχε επιβάλει η Τρόικα στο Μνημόνιο 3° και αφορούσαν τις προαναφερόμενες νέες συνθήκες λειτουργίας του ΟΣΕ και των άλλων ΔΕΚΟ καθώς και τις νέες εργασιακές σχέσεις εις βάρος των εργαζομένων.

Την επομένη, την 15-12-2010 έγινε στην Αθήνα τεράστια λαϊκή διαδήλωση κατά των μέτρων των Μνημονίων με τεράστιες υλικές καταστροφές, τον άγριο ξυλοδαρμό-λυντσάρισμα δημοσίως από το εξαγριωμένο πλήθος του βουλευτή-και πρώην υπουργού της ΝΔ, Κων/νου Χατζηδάκη. Όλα γίνονται ενάντια και εις βάρος της κυρίαρχης λαϊκής βούλησης και είναι υπέρ των ξένων κατακτητών και τοκογλύφων και μιας «κυβέρνησης» και «βουλής» «ελλήνων» προδοτών.

Το γεγονός και μόνο ότι «Υπουργοί» της «ελληνικής κυβέρνησης», οι οποίοι – υποτίθεται- είναι φορείς και εκφραστές της Ελεύθερης Κυρίαρχης Βούλησης του Ελληνικού Λαού (Συντ. 1) δέχονται ως διαπραγματευτές ξένους οικονομικούς κατακτητές για την έκδοση αποφάσεων που αφορούν ατομικά όλους του Έλληνες, και μάλιστα αναγνωρίζοντας στους τελευταίους το δικαίωμα VETO στις βουλήσεις των ελλήνων υπουργών, αποδεικνύει περίτρανα την ουσιαστική εκούσια παραχώρηση της Εθνικής μας Κυριαρχίας σε ξένες δυνάμεις. Και το τελευταίο: Λόγω των παραπάνω «δυστροπιών» των δύο αυτών Ελλήνων υπουργών- οι οποίοι κινούνται με κίνητρα ατομικού πολιτικού συμφέροντος κι όχι από λόγους κοινωνικής και εθνικής ευαισθησίας, διότι και οι ίδιοι ψήφισαν το Μνημόνιο και την Δανειακή Σύμβαση!- ανακοινώθηκε από την Τρόικα η καθυστέρηση καταβολής της τρίτης δόσης του Δανείου από τον Δεκέμβριο του 2010, τον Ιανουάριο του 2011, εάν βέβαια νομοθετήσουμε κατά τις επιταγές της Τρόικας, πράγμα που έσπευσε να βεβαιώσει ο ίδιος ο «Πρωθυπουργός» μετά από λίγες μέρες στην διάρκεια υπουργικού συμβουλίου! Ήταν μια ωμή εκβιαστική και εκφοβιστική πράξη εξουσίας της Τρόικας προς την «ελληνική κυβέρνηση» και τον παθητικό ελληνικό λαό για να τους υπενθυμίσει ότι αυτή (η τρόικα) είναι το αφεντικό!

Αναρωτιέμαι γιατί μπαίνουμε σε αυτήν την διαδικασία προσχηματικής δυαρχίας και δεν σχηματίζουμε μια κυβέρνηση αμιγώς με εκπροσώπους της Τρόικας μιας και αυτή είναι η πραγματική Κατοχική Κυβέρνηση της Χώρας.

Τέλος οι εφημερίδες της 21-11-2010 (Ελεύθερος Τύπος κλπ), στα πρωτοσέλιδά των γράφουν ότι η Τρόικα απαιτεί από τον αρμόδιο υπουργό ανάπτυξης (Μιχ. Χρυσοχοϊδη) να πωλήσει σε ιδιώτες τα εθνικά ορυκτά αποθέματα Λιγνίτη, στα πλαίσια της σχετικής δέσμευσης που έχει υπογραφεί στην Δανειακή Σύμβαση – Μνημόνιο για την απελευθέρωση της Ενέργειας! (παράρτημα IV του ν.3845/2010, άρθρο 2 παρ.ιγ: «ενίσχυση του ανταγωνισμού στις ανοιχτές αγορές»). Είναι προφανές ότι η απαίτηση αυτής της Τρόικας για την εκποίηση του Δημοσίου Ορυκτού μας Πλούτου-που δεν έχει άμεση σχέση με την απελευθέρωση της Ενέργειας- είναι προάγγελος και έμμεση ενεργοποίηση-εφαρμογή των παρακάτω ΠΡΟΔΟΤΙΚΩΝ άρθρων της Δανειακής Σύμβασης, τα οποία ρητά παραχωρούν την Εθνική μας Κυριαρχία στην Τρόικα:

I) Άρθρο 14 παρ.5 της Δανειακής Σύμβασης (ΕΠ1-σελ.32-33) : «Με την παρούσα ο Δανειολήπτης αμετάκλητα και άνευ όρων παραιτείται από κάθε ασυλία που έχει ή πρόκειται να αποκτήσει, όσον αφορά τον ίδιο ή τα περιουσιακά του στοιχεία, από νομικές διαδικασίες σε σχέση με τη παρούσα Σύμβαση, περιλαμβανομένων χωρίς περιορισμούς της ασυλίας όσον αφορά την άσκηση αγωγής...όσον αφορά την εκτέλεση και επιβολή κατά των περιουσιακών στοιχείων του στο βαθμό που δεν τα απαγορεύει αναγκαστικός νόμος.

II) Παρ. 11 παρ.4 του υποδείγματος νομικής γνωμοδότησης της Δανειακής Σύμβασης (ΕΠ1-σελ.42): Ούτε ο Δανειολήπτης ούτε τα περιουσιακά του στοιχεία έχουν ασυλία λόγω εθνικής κυριαρχίας ή διαφορετικά λόγω της δικαιοδοσίας κατάσχεσης- συντηρητικής ή αναγκαστικής- ή αναγκαστικής

εκτέλεσης σε σχέση με οποιαδήποτε ενέργεια ή διαδικασία σχετικά με την Σύμβαση.

Οι παραπάνω δύο όροι της Δανειακής Σύμβασης συνιστούν παράβαση του άρθρου 28 παρ.2 Συντ., το οποίο επιτρέπει την αναγνώριση μόνο **αρμοδιοτήτων** σε διεθνείς οργανισμούς (με πλειοψηφία των 3/5 των βουλευτών του Ελληνικού κοινοβουλίου) κι όχι εγγραφή **εμπραγμάτων ασφαλειών** επί περιουσιακών στοιχείων της Ελλάδος (αλλά και επί της ελεύθερης ζωής των Ελλήνων, τους οποίους καθιστά δούλους της Τρόικας!), όπως γίνεται με τους παραπάνω δύο όρους, οι οποίοι συνεπώς συνιστούν και εκχώρηση της Εθνικής μας Κυριαρχίας σε ξένες δυνάμεις και συνεπώς και κατάλυση της Λαϊκής Κυριαρχίας (άρθρο 1 Συντ., ΠΚ 134).

Ο ομότιμος καθηγητής του Συνταγματικού Δικαίου Γ. Κασσιμάτης (ο πραγματικός συντάκτης του συντάγματος του 1985 επί πρωθυπουργίας Α. Παπανδρέου) σε δημόσια ομιλία του την 01-12-2010 (στην διακήρυξη ίδρυσης της Κίνησης Πολιτών «Σπίθα» από τον Μίκη Θεοδωράκη στην αίθουσα «Μιχ. Κακκογιάννης», Πειραιώς 206, Αθήνα, στην οποία παρέστην αυτοπροσώπως, είπε ότι τέτοιοι όροι-όπως οι προαναφερόμενοι- ΔΕΝ έχουν ΠΟΤΕ συναφθεί στην Παγκόσμια Ιστορία σε καμία συμφωνία μεταξύ κρατών για οποιοδήποτε λόγο! Ούτε καν μεταξύ των αποικιοκρατικών κρατών με τα δυναστικά των κράτη!

Στους παραπάνω όρους των Μνημονίων (κι όχι μόνο) στηρίζεται το επιχείρημά μου, ότι η ενδεχόμενη ψήφιση της συγκεκριμένης δανειακής σύμβασης μεταξύ της «ελληνικής κυβέρνησης» και της Τρόικας-δηλαδή με τους συγκεκριμένους προδοτικούς όρους που περιέχει και τους οποίους έχω αναλύσει στα προηγούμενα υπομνήματά μου, αλλά και επαναλαμβάνω παρακάτω- ακόμα και από τα 3/5 των βουλευτών κατά το άρθρο 28 παρ.3 του Συντάγματος, δεν θα την καθιστούσε νόμιμη, ούτε θα εξάλειφε το χαρακτήρα της ως προίον (αιτία και αποτέλεσμα) εσχάτης προδοσίας, διότι η παραχώρηση της εθνικής κυριαρχίας της χώρας δεν νομιμοποιείται ούτε και με την ψήφο και των 300 βουλευτών.

Οι επικεφαλές της Τρόικα στην Ελλάδα τον Δεκέμβριο του 2010

Την **06-12-2010** εγγράφη μια από τις μελανότερες σελίδες της Ελληνικής ιστορίας, όσον αφορά την εκδήλωση της εκούσιας αιχμαλωσίας και υποδούλωσης της Ελλάδος από την σέκτα των προδοτών της Κυβέρνησης και (μέρους) της Βουλής. Ο Πρόεδρος του ΔΣ του ΔΝΤ Στρος Κάν, με μοναδικό λόγο και σκοπό να δηλώσει επίσημα στον Ελληνικό Λαό, ότι αυτός είναι ο ουσιαστικός Πρωθυπουργός της χώρας, απαίτησε όχι μόνο να έρθει στην Ελλάδα, αλλά και μιλήσει στην οικονομική επιτροπή της βουλής εντός του κτηρίου της Βουλής, όπως και πράγματι έγινε! Δεν υπήρχε κανείς άλλος ουσιαστικός και αντικειμενικά αληθής λόγος για την επίσκεψη αυτή, εκτός από την επίσημη αναγνώρισή του ως τον ουσιαστική κυβερνήτη αυτής της χώρας. Στην παραπάνω συνάντηση ο Κάν, παρεμβαίνοντας νομίμως -στις υπάρχουσες συνθήκες- στα εσωτερικά πολιτικά πράγματα της Ελλάδος- επετίμησε την ΝΔ για την μη-ψήφιση του Μνημονίου απ' αυτήν, επαίνεσε την «προσφορά» του ΔΝΤ στην Ελλάδα, έδωσε συμβουλές οικονομικής πολιτικής και έκανε -ως γνήσιος οικονομικός και θεσμικός κυρίαρχος-τις προβλέψεις του για το οικονομικό μέλλον της Ελλάδος και επανέλαβε την **μονομερή απόφαση της Τρόικας** (δηλ. χωρίς την σύμφωνη γνώμη της Ελλάδος, σε εφαρμογή των όρων

της επιτήρησης, δηλ. της παρ.13 του άρθρου 129 της Συνθήκης της Λισσαβώνας) **να επιμηκύνει την αποπληρωμή του δανείου των 110 δις. ευρώ** από την Ελλάδα μέχρι το 2024 και με την ταυτόχρονη –ίσως-χορήγηση νέου δανείου 20 δις.ευρώ!. Μάλιστα, ενώπιον του εξαθλιωμένου Έλληνα «αντι-πρωθυπουργού» Γ. Παπανδρέου, ανηγόρευσε εαυτόν ως τον «ιατρό της Ελλάδος, ο οποίος δίδει δυσάρεστο φάρμακο στον ασθενή, αλλά για το καλό του». Μάλιστα ο Κάν ζήτησε να επέτυχε την επίσημη συνάντησή του με τον «Πρόεδρο» της Δημοκρατίας, ο οποίος τον δέχτηκε με πρωτόκολλο αρχηγού Κράτους!! . Κι επειδή το ΔΝΤ –στο οποίο ο Καν προίσταται-δεν είναι Κράτος, προφανώς ο «πρόεδρος της ελληνικής δημοκρατίας» υποδέχτηκε τον Κάν ως πρόεδρο ή πρωθυπουργό της Ελλάδος

Κι ο εξευτελισμός της Ελληνικής Εθνικής ψυχής ολοκληρώθηκε δύο ημέρες αργότερα, την 08-12-2010 όταν επισκέφθηκε την Ελλάδα και πάλι χωρίς κανέναν άλλο ουσιαστικό και αντικειμενικά αληθή λόγο για την επίσκεψη του αυτή, εκτός από την επίσημη αναγνώρισή του ως τον ουσιαστική συνκυβερνήτη αυτής της χώρας μαζί με τον Κάν, ο Όλι Ρέν, εκπρόσωπος της ΕΕ στην Τρόικα, ο οποίος δήλωσε σε συνέντευξη τύπου παραπονούμενος ότι «έχασε εξ αιτίας της επίσκεψής του στην Ελλάδα, την καθημερινή του ποδοσφαιρική προπόνηση». Δεν υπάρχει χαμηλότερο επίπεδο παρακμής και εκφυλισμού της Ελληνικής τιμής, υπερηφάνειας και ανεξαρτησίας μας. Ζούμε Ιστορικές στιγμές διαγραφής της Ελληνικής Ιστορίας μας.

Η εφημερίδα «δημοκρατία» στο πρωτοσέλιδό της της 04-12-2010 κραυγάζει: «Η Βουλή προσκυνά τα «βαμπίρ» της τρόικας».

ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑ...

8) Την 19-12-2010 ο μόνιμος απεσταλμένος στην του Mega στην ΝΥ, δημοσιογράφος Μιχ. Ιγνατίου, μετέδωσε στην πρωινή ενημερωτική εκπομπή «ΩΡΑ MEGA» την παρακάτω είδηση την οποία αναδημοσίευσε την 20-12-2010 το blog <http://www.madata.gr/epikairoti/eaconomy/85488.html>, και η οποία έχει ως εξής:

«Η τρόικα φοβάται για τις επιχειρησιακές συμβάσεις, 20 Δεκεμβρίου 2010, 06:56

Αγκάθι παραμένει για το ΔΝΤ και την Κομισιόν το νομοσχέδιο της Λούκας Κατσέλη, που πλέον είναι νόμος του κράτους, για τις επιχειρησιακές συμβάσεις, αφού σε Ουάσιγκτον και Βρυξέλλες το παρασκήνιο είναι έντονο και οι τεχνοκράτες ψάχνουν τρόπους για να επιφέρουν αλλαγές. Το θέμα απασχολούσε έντονα και το ΔΝΤ, ωστόσο – **όπως μετέδωσε ο Μ. Ιγνατίου στο κεντρικό δελτίο του Mega**, μετά την επιστολή Παπακωνσταντίνου τελικά δεν έγινε συζήτηση στο ΔΣ του διεθνούς οικονομικού οργανισμού.

Σύμφωνα με την ανταπόκριση, στην επιστολή του **ο υπουργός Οικονομικών στηρίζει την κ. Κατσέλη και ζητά από το ΔΝΤ να μην επιμένει στο θέμα του νόμου των συμβάσεων, επισημαίνοντας ότι οι ελληνικές αρχές θα παρακολουθούν την εφαρμογή του νόμου στην πράξη.**

Η επιστολή του κ. Παπακωνσταντίνου φαίνεται πως ηρέμησε σχετικά τα πνεύματα στην Ουάσιγκτον, καθώς εκτός από το πράσινο φως για την εκταμίευση της τρίτης δόσης, ο εκπρόσωπος του ΔΝΤ στην τρόικα, ο κ. Τόμσεν

χαρακτήρισε θετικές τις διατάξεις του νόμου για τη διαιτησία και τις ευέλικτες μορφές εργασίας, ωστόσο για την ισχύ των επιχειρησιακών συμβάσεων επισήμανε ότι θα γίνουν συζητήσεις και ενόψει της τέταρτης δόσης. Ακόμα πιο έντονο είναι το παρασκήνιο στις Βρυξέλλες, όπου ακόμα δεν έχει δοθεί από την Κομισιόν το «ok» για το νόμο και οι διαβουλεύσεις είναι συνεχείς. Στην Αθήνα πάντως η κυβέρνηση φαίνεται να διαμηνύει προς κάθε κατεύθυνση ότι το θέμα έχει λήξει, αφήνοντας να εννοηθεί ότι η κοινωνία είναι στα όρια της».

Η είδηση αυτή αποκαλύπτει για άλλη μια φορά, ότι η «ελληνική κυβέρνηση» είναι απλά μια προδοτική ομάδα μαρριονετών και ανδρικήλων, οι οποίοι δουλικά υλοποιούν τις αποφάσεις, που αφορούν κυριαρχικά δικαιώματα των Ελλήνων για την ζωή των, που λαμβάνουν αποκλειστικά οι ξένοι κατακτητές της, ήτοι το ΔΝΤ και η ΕΕ και αποκλειστικά για το ίδιο συμφέρον των τελευταίων.

9) Την 15-07-2010 ο ΔΣΑ διοργάνωσε και πάλι μια συζήτηση για το Μνημόνιο, στην οποία μίλησαν οι κορυφαίοι καθηγητές που είχαν μιλήσει και στην αντίστοιχη ημερίδα του ΔΣΑ την 15-06-2010, τα πρακτικά της οποίας σας έχω ήδη καταθέσει. Οι ομιλητές και την τελευταία αυτή ημερίδα της 15-07-2010 περιέγραψαν τους όρους του Μνημονίου και τα γεγονότα με όρους που τεκμηριώνουν την τέλεση της Εσχάτης Προδοσίας από την Κυβέρνηση, χωρίς όμως να τα χαρακτηρίσουν ως τέτοια, παράλειψη που αποτέλεσε και την αιτία της λεκτικής μου επίθεσης εναντίον -κυρίως- του Προέδρου του ΔΣΑ, τον οποίο κατηγορήσα ότι δολίως αποσιωπά το κυρίως έγκλημα, ήτοι αυτό της Εσχάτης Προδοσίας και ασχολείται με προσφυγές στο ΣΤΕ για τα δευτερεύοντα δυσμενή οικονομικά αποτελέσματα της Εσχάτης Προδοσίας, με αποτέλεσμα να κάνει απλά μια διαχείριση της σκλαβιάς του, εκλιπαρώντας του Προδότες της Κυβέρνησης και τους Κατακτητές της Τρόικα να τους κάνει την υπόδουλη ζωή κάπως καλύτερη με την ελεημοσύνη των 50 ευρώ περισσότερο σύνταξη, ή ένα χρόνο εργάσιμου βίου. Και απάντηση βέβαια δεν πήρα από κανένα. Σας καταθέτω τις ομιλίες αυτές, όπως δημοσιεύτηκαν στο τέλος του (δευτέρου) αναθεωρημένου Μνημονίου που δημοσιεύτηκε ως ένθετο στο έγκυρο περιοδικό Επίκαιρα της 02-09/09/2010.

Η ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ, ΛΟΓΩ ΤΟΥ ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ

Ι) Αφήνω τελευταία μια από τις χειρότερες και επικινδυνέστερες για την εθνική μας ασφάλεια συνέπεια της προδοσίας της ελληνικής κυβέρνησης και της συνεπαγομένης υποταγής μας στην Τρόικα, η οποία είναι η μείωση της στρατιωτικής ισχύς και ασφάλεια της χώρας, λόγω της επιβαλλόμενης από το ΔΝΤ στην δανειακή σύμβαση του με την Ελλάδα για τη χορήγηση του δανείου των 30 δισ. απ' αυτό, κατά 2 δισ.ευρώ. Το σχετικό απόσπασμα της συμφωνίας (κατατίθεται) μεταξύ της Ελλάδος και του ΔΝΤ έχεις ως εξής:

«ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Η Ευρώπη και το ΔΝΤ συμφωνία € 110 δις του σχεδίου χρηματοδότησης με Ελλάδα
ΔΝΤ Έρευνα online 2 του Μάη 2010

- **στρατιωτικές δαπάνες.** Το σχέδιο προβλέπει σημαντική μείωση των στρατιωτικών δαπανών κατά τη διάρκεια της περιόδου»

II) Την 17-12-2010 η Ιερά Σύνοδος της Ελλάδος, σε μια ιστορική ενέργειά της άρχισε να διανέμει σταδιακά στις εκκλησίες όλης της Ελλάδος ενημερωτικό φυλλάδιο με τίτλο: «Προς τον Λαό» στο οποίο περιέγραφε την πολιτικές και κοινωνικές συνθήκες που έχουν επιβληθεί από «τους δανειστές» στο Έθνος μας. Μεταξύ των άλλων το φυλλάδιο αυτό (εκτεταμένα αποσπάσματά του κατατίθενται) αναφέρει:

...«Τα απαιτούν τα μέτρα αυτά οι δανειστές μας. Δηλώνουμε δηλαδή ότι είμαστε μια χώρα υπό κατοχή και εκτελούμε εντολές των κυρίαρχων - δανειστών μας», συνεχίζουν τα μέλη της Ιεραρχίας της Ιεράς Συνόδου».

III) Στην αρχική μου από 27-05-2010 μήνυσή μου ενώπιον του εισαγγελέα Χαλκίδος, συμπλήρωμα της οποίας είναι το παρόν μηνυτήριο υπόμνημά μου, έκανα την εσφαλμένη -όπως απεδείχθη μεταγενέστερα- εκτίμηση ότι η βουλευτής της Ν.Δ. **Ντόρα Μπακογιάννη** ψήφισε το προδοτικό Μνημόνιο της 06-05-2010 χωρίς δόλο. Η εκτίμησή μου όμως αυτή, τεκμηριωμένα, έχει έκτοτε αναθεωρηθεί και ακυρωθεί, λόγω του ότι η κυρία αυτή όχι μόνο ψήφισε ενθέρμως και τα υπόλοιπα αναθεωρημένα Μνημόνια, αλλά σε δημόσιες δηλώσεις της στα ΜΜΕ καθώς και από του βήματος της Βουλής την 17-12-2010 κατά την συζήτηση της κατάθεσης του προϋπολογισμού του 2011, ενθέρμως υποστήριξε την ψήφο της υπέρ του Μνημονίου, ενώ υποστήριξε ένθερμα την αναγκαιότητά του και την αυστηρή εφαρμογή του προς όφελος της Ελλάδος!, δικαιολογώντας, διαφημίζοντας και ενθαρρύνοντας, με τον τρόπο αυτό και με πρόθεση, την Υποδούλωση, κατοχή, αιχμαλωσία της Ελλάδος και τελικά, διεγείρουν τους πολίτες για την «νομιμότητα» διάπραξης Εσχάτης Προδοσίας κατά της χώρας μας για οικονομικούς λόγους! Για τον λόγο αυτό ζητώ να ασκηθεί κι εναντίον της ποινική δίωξη για παράβαση των άρθρων ΠΚ 134 και 135, σύμφωνα με τις μηνύσεις μου.

IV) Τέλος: Επειδή υπάρχουν φήμες ότι η Τρόικα με κάθε αναθεώρηση των Μνημονίων, επιβάλλει και συγκεκριμενοποιεί εδαφικές και άλλες υποθήκες στην Ελλάδα, ο εισαγγελέας να ζητήσει από την κυβέρνηση της κατάθεση των σχετικών υποθηκών για να εκτιμηθούν στο πλαίσιο της διάπραξης του εγκλήματος της Εσχάτης Προδοσίας.

Στοιχεία: 1) Η Δανειακή Σύμβαση και το 1^ο Μνημόνιο της 06-06-2010

2) Το 2^ο αναθεωρημένο Μνημόνιο της 06-08-2010

3) Η Δανειακή Σύμβαση με το ΔΝΤ. Οι συμφωνία Ελλάδος και ΔΝΤ, από τις επίσημες ιστοσελίδες του τελευταίου (οι οποίες παρατίθενται), όπως αναφέρονται στο κείμενο του παρόντος υπομνήματος

4) Η αρ.2010/320/ΕΕ απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου (από την Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 11-06-2010)

5) Η αρ.78/15-06-1939 απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου για την μη-αποπληρωμή του δανείου της Ελλάδος επί Ι. Μεταξά

6) ν. 3845/2010 (αποσπάσματα)

7) Αποσπάσματα από το της 17-12-2020 η Ιερά Σύνοδος της Ελλάδος, σε μια ιστορική ενέργειά της άρχισε να διανέμει σταδιακά στις εκκλησίες όλης της Ελλάδος ενημερωτικό φυλλάδιο με τίτλο: «Προς τον Λαό»

8) Η αρ. 4379/21.12.2010. επρώτησή μου προς την Ελληνική Βουλή δια του Προέδρου της

9) Εφημ. Ελευθεροτυπία 26-07-2010 σελ. 1 και 49-50

10) Εφημ. Κόσμος, 31 Αυγούστου 2010, σελ. 1 και 3,14,23

11) Εφημ. Καθημερινή 04-08-2010 σελ.1 και 3

12) Αποκόμματα όλων των, στο κείμενο αναφερομένων, εφημερίδων.

Παρακαλώ να μου χορηγηθεί επικυρωμένο αντίγραφο της παρούσας συμπληρωματικής μήνυσης, δεδομένου ότι έχω δηλώσει παράσταση πολιτικής αγωγής στην αρχική κυρία από 27-05-2010 μήνυσής μου ενώπιον του Εισαγγελέα Χαλκίδος.

Αθήνα

Ο μηνυτής

ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ του ΔΝΤ και της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

(Σημ. του μηνυτή: Τα επουσιώδη λάθη διατύπωσης και ορθογραφίας των παρακάτω συμφωνιών μεταξύ της Ελλάδος και του ΔΝΤ, οφείλονται στις πηγαίες μεταφρασμένες ιστοσελίδες του ΔΝΤ).

ΔΝΤ καταλήξει σε συμφωνία Προσωπικό επίπεδο με την Ελλάδα σχετικά με € 30 δις. Stand-By ,Δελτίο Τύπου αρ. 10/176, 2 Μαΐου, 2010

<http://www.imf.org/external/country/grc/index.htm>

Ο κ. Dominique Strauss-Kahn, Διευθύνων Σύμβουλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ), εξέδωσε την ακόλουθη ανακοίνωση σήμερα στην Ελλάδα:

«Η ελληνική κυβέρνηση έχει σχεδιάσει ένα φιλόδοξο πακέτο πολιτικής για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης που αντιμετωπίζει το έθνος. Πρόκειται για ένα πολυετές πρόγραμμα το οποίο ξεκινά με σημαντικές οι αρχικές προσπάθειες για τη διόρθωση σοβαρών δημοσιονομικών ανισορροπιών στην Ελλάδα, κάνουν την οικονομία πιο ανταγωνιστική και-διαχρονικά-την επαναφορά της ανάπτυξης και της απασχόλησης. Πιστεύουμε ότι αυτές οι προσπάθειες, σε συνδυασμό με τη σταθερή δέσμευση της κυβέρνησης για την εφαρμογή τους, θα πάρει η οικονομία επανέλθει σε τροχιά και να αποκαταστήσει την εμπιστοσύνη της αγοράς.

"Η δημοσιονομική πολιτική και υπέρ της ανάπτυξης των μέτρων είναι οι δύο βασικοί πυλώνες του προγράμματος της κυβέρνησης. Ο συνδυασμός των περικοπών των δαπανών και αύξησης των εσόδων που ανέρχονται σε 11 τοις εκατό του ΑΕΠ, πάνω από τα μέτρα που έχουν ήδη ληφθεί στις αρχές του τρέχοντος έτους με σκοπό την επίτευξη μια ανάκαμψη του δημόσιου χρέους προς αρχή το ΑΕΠ το 2013 και θα μειώσει το δημοσιονομικό έλλειμμα κάτω από

το 3 τοις εκατό του ΑΕΠ έως το 2014. Μέτρα για το 2010 περιλαμβάνει τη μείωση των μισθών του δημόσιου τομέα και τις δαπάνες για συντάξεις, οι οποίες είναι αναπόφευκτη, δεδομένου ότι αυτά τα δύο στοιχεία και μόνο αποτελούν περίπου το 75 τοις εκατό των συνολικών (μη τόκους) των δημοσίων δαπανών στην Ελλάδα.

«Pro-αύξηση μέτρα θα αποσκοπούν στον εκσυγχρονισμό της οικονομίας και την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητάς της, ώστε να μπορεί να αναδυθεί από την κρίση το ταχύτερο δυνατό. Βήματα περιλαμβάνουν την ενίσχυση του εισοδήματος και των πολιτικών για την εργασία των αγορών? Καλύτερη διαχείριση και την επένδυση σε δημόσιες επιχειρήσεις και τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος. Οι μεταρρυθμίσεις για την καταπολέμηση των αποβλήτων και της διαφθοράς-την εξάλειψη των μη διαφανείς πρακτικές δημοσίων προμηθειών, όπως για παράδειγμα - είναι επίσης αναληφθεί.

"Επιπλέον, η κυβέρνηση λαμβάνει αποφασιστικά μέτρα για την ενίσχυση και την περιφρούρηση του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Η Χρηματοπιστωτική Σταθερότητα Ταμείο χρηματοδοτείται πλήρως από το πρόγραμμα-θα διασφαλίσει ένα επίπεδο ήχου των ιδίων κεφαλαίων των τραπεζών.

"Το πρόγραμμα αρχών είναι σχεδιασμένο με αμεροληψία κατά νου. Θα υπάρξει μια πιο προοδευτική φορολογική κλίμακα για όλες τις πηγές εισοδήματος? καταστολής της φοροαποφυγής και ένα βήμα μπροστά στην δίωξη των χειρότερων παραβατών? και ισχυρότερη επιβολή και τον έλεγχο των υψηλών πλούτου άτομα.

"Επιπλέον, θα υπάρχει προστασία για τις πιο ευάλωτες ομάδες. Οι μειώσεις στους μισθούς και τις συντάξεις που αποσκοπούν σε μεγάλο βαθμό να απαλλάσσουν εκείνους που ζουν στο ελάχιστο. Κοινωνικές δαπάνες, επίσης, θα αναθεωρηθούν ώστε να ενισχυθεί το δίκτυ ασφαλείας για τους πιο ευάλωτους ανθρώπους.

"Τέλος, θα υπάρξει μια σημαντική μείωση των στρατιωτικών δαπανών κατά την περίοδο του προγράμματος.

"Για να στηρίξουμε την προσπάθεια στην Ελλάδα για να πάρει την οικονομία της και πάλι στο προσκήνιο τα μέλη της ζώνης ευρώ έχουν υποσχεθεί συνολικά € 80 δις. (περίπου US \$ 105 δις.) σε διμερή δάνεια. Μια αποστολή του ΔΝΤ, σε διαβούλευση με εκπροσώπους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, κατέληξε επίσης σε συμφωνία σήμερα με τις ελληνικές αρχές να υποστηρίξουν αυτό το πρόγραμμα, με τριετή ΕΤΔ 26 δισεκατομμύρια (περίπου € 30000000000? Ή US \$ 40 δισεκατομμύρια) Stand-By. κοινή μας δέσμευση θα φέρει συνολικής χρηματοδότησης προς € 110 000 000 000 (περίπου US 145 δισεκατομμύρια δολάρια). Ενεργοποιήσαμε επίσης ταχεία του Ταμείου διαδικασίες για την εξέταση της στην Ελλάδα stand-by, και περιμένω τη συμφωνία θα πάει στο διοικητικό συμβούλιο προς έγκριση εντός της εβδομάδας.

«Πιστεύουμε ότι αυτά τα ισχυρά μέτρα από την ελληνική κυβέρνηση, μαζί με τους σημαντικούς κινδύνους της εξάπλωσης και σε άλλες χώρες, αξίζουν το εξαιρετικό ύψος της πρόσβασης σε πόρους του ΔΝΤ-που ισοδυναμεί με 3200 τοις εκατό της ποσόστωσης στην Ελλάδα στο Ταμείο. Αυτό αντιπροσωπεύει τη μεγαλύτερη πρόσβαση που παρέχεται σε ένα κράτος μέλος και υποδεικνύει υψηλό επίπεδο του Ταμείου για την υποστήριξη του προγράμματος και για την Ελλάδα».

"Η επιτυχία του προγράμματος αποκατάστασης στην Ελλάδα θα εξαρτηθεί, πρώτα και κύρια, για τη δέσμευση της κυβέρνησης και του λαού της. Ενώ η αρχική περίοδος εφαρμογής θα είναι δύσκολο, είμαστε πεπεισμένοι ότι η οικονομία θα βγει πιο δυναμική και ισχυρή από την κρίση αυτή και σε θέση να παραδώσει την ανάπτυξη, την απασχόληση και την ευημερία που χρειάζεται η χώρα για το μέλλον.

«Συλλογική προσπάθεια μας θα συμβάλει στη σταθερότητα του ευρώ, θα ωφελήσει όλη την Ευρώπη και θα βοηθήσει στην προώθηση της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και ασφαλή ανάκαμψη στην παγκόσμια οικονομία."

Ελλάδα, η οποία έγινε μέλος του ΔΝΤ στις 27 Δεκεμβρίου 1945, έχει σήμερα ποσόστωση ΔΝΤ ύψους 823 000 000 ΕΤΔ.

Για πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με το ΔΝΤ και την Ελλάδα, βλέπε: <http://www.imf.org/external/country/GRC/index.htm>

ΔΝΤ υπηρεσία εξωτερικών σχέσεων

Δημοσίων Υποθέσεων Media Relations

Τηλέφωνο: 202-623-7300 Τηλέφωνο 202-623-7100
Fax: 202-623-6278 Fax: 202-623-6772

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

**Η Ευρώπη και το ΔΝΤ συμφωνία € 110 δις του σχεδίου
χρηματοδότησης με Ελλάδα
ΔΝΤ Έρευνα online 2 του Μάη 2010**

[http://translate.google.gr/translate?
hl=el&sl=en&u=http://www.imf.org/external/country/grc/index.htm&ei=Pb
roTN_rGci24QbLo-
H4Ag&sa=X&oi=translate&ct=result&resnum=1&sqi=2&ved=0CCMQ7gEwAA
&prev=/search%3Fq%3Dimf%2Bgreece%26hl%3Del%26biw
%3D1026%26bih%3D633](http://translate.google.gr/translate?hl=el&sl=en&u=http://www.imf.org/external/country/grc/index.htm&ei=PbroTN_rGci24QbLo-H4Ag&sa=X&oi=translate&ct=result&resnum=1&sqi=2&ved=0CCMQ7gEwAA&prev=/search%3Fq%3Dimf%2Bgreece%26hl%3Del%26biw%3D1026%26bih%3D633)

1. Δύο πυλώνες του φιλόδοξο στόχο του προγράμματος για την αντιμετώπιση του υψηλού χρέους, τόνωση της ανάπτυξης

2. Ευρωπαϊκή και διεθνή υποστήριξη πλάτες σκληρό ελληνικό σχέδιο που σηματοδοτεί ρήξη με το παρελθόν
3. Μέτρα που χαιρετίστηκε από το ΔΝΤ Διευθύνων Σύμβουλος και ευρωπαϊκές χώρες
4. Οι μεταρρυθμίσεις για την καταπολέμηση των αποβλήτων, τον περιορισμό της φοροδιαφυγής, την προστασία των φτωχότερων

Η ΕΛΛΑΔΑ κατέληξε σε συμφωνία με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ), η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) σε μια εστιασμένη πρόγραμμα για τη σταθεροποίηση της οικονομίας της, να γίνει πιο ανταγωνιστική, και να αποκαταστήσει την εμπιστοσύνη της αγοράς με την υποστήριξη μιας € 110 000 000 000 (περίπου 145 δισεκατομμύρια δολάρια) πακέτο χρηματοδότησης.

Οι διαπραγματευτές το σαββατοκύριακο συνόψισε τα στοιχεία της δέσμης μέτρων, που περιλαμβάνει περικοπές στον προϋπολογισμό, το πάγωμα των μισθών και συντάξεων για περίοδο τριών ετών, και η αύξηση των φόρων για την αντιμετώπιση των δημοσιονομικών και του χρέους προβλήματα στην Ελλάδα, μαζί με βαθιές μεταρρυθμίσεις που αποσκοπούν στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας στην Ελλάδα και να αναβιώσει στασιμότητα της οικονομικής ανάπτυξης.

Στην Αθήνα, Έλληνας πρωθυπουργός, Γιώργος Παπανδρέου, [ανακοίνωσε](#) την άνευ προηγουμένου συμφωνία, προορίζεται να στηρίξει τις ελληνικές χρηματοδοτεί με αποφασιστικά μέτρα εκ των προτέρων και να αποτρέψει μια κρίση εμπιστοσύνης από υπονομεύει την ελληνική οικονομία και εξαπλώνεται και σε άλλα μέλη της ευρωζώνης και αλλού. Τα μέτρα αυτά, που αντιπροσωπεύουν ένα διάλειμμα από το παρελθόν, έχουν ως στόχο να φέρει τα δημόσια οικονομικά στην Ελλάδα υπό έλεγχο και τον εκσυγχρονισμό της ελληνικής οικονομίας.

Σε μια κοινή δήλωση, την Ευρωπαϊκή Ένωση Οικονομικών και Νομισματικών Θεμάτων Όλι Ρεν και ο Διευθύνων Σύμβουλος του ΔΝΤ Dominique Strauss-Kahn, δήλωσε ότι αναγνώρισε τις θυσίες που θα πρέπει να γίνουν από τον ελληνικό λαό, αλλά ήταν αναγκαία για την ανοικοδόμηση της ελληνικής οικονομίας.

«Πιστεύουμε ότι το πρόγραμμα είναι το σωστό πράγμα να κάνουμε για να τεθεί η οικονομία επανέλθει σε τροχιά. Είναι σημαντικό, οι αρχές έχουν σχεδιάσει επίσης το πρόγραμμά τους με τη δικαιοσύνη στο μυαλό, "πρόσθεσαν.

Η βελτίωση του επιχειρηματικού κλίματος

Σε μια ξεχωριστή δήλωση, Strauss-Kahn, δήλωσε ότι αν και η αρχική περίοδος εφαρμογής θα ήταν δύσκολη. «Είμαστε βέβαιοι ότι η οικονομία θα αναδυθεί πιο δυναμική και ισχυρή από την κρίση αυτή και σε θέση να παραδώσει την ανάπτυξη, την απασχόληση και την ευημερία που χρειάζεται η χώρα για το μέλλον."

Βήματα από την κυβέρνηση περιλαμβάνουν την ενίσχυση του εισοδήματος και την αγορά εργασίας? Καλύτερη διαχείριση και τις επενδύσεις σε κρατικές επιχειρήσεις, καθώς και τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος.

Οι μεταρρυθμίσεις για την καταπολέμηση των αποβλήτων και της διαφθοράς-την εξάλειψη των μη διαφανείς πρακτικές προμηθειών, για παράδειγμα, είναι επίσης αναλαμβάνονται, σε συνδυασμό με μέτρα για να πατάξει τη φοροδιαφυγή και να ενισχύσει τη δίωξη των χειρότερων παραβατών.

Με την επιφύλαξη των πελατών

Η ευρωζώνη θα συνεισφέρει περίπου τα δύο τρίτα της συνολικής χρηματοδοτικής συνδρομής και τα 186-μέλη του ΔΝΤ, το ένα τρίτο. Το Εκτελεστικό Συμβούλιο του ΔΝΤ αναμένεται να επανεξετάσει το πακέτο, που συμφωνήθηκε σε επίπεδο αποστολής, σύμφωνα με ταχείες διαδικασίες του. Αναμένεται να πάει στο συμβούλιο προς έγκριση εντός της εβδομάδας.

ΔΝΤ υποστήριξη θα παρέχεται στο πλαίσιο ενός τριετούς € 30000000000 (περίπου 40 δισεκατομμυρίων δολαρίων) Stand-By (SBA)-τυπική δανεισμού το μέσο του ΔΝΤ. Επιπλέον, τα μέλη της ζώνης ευρώ έχουν υποσχεθεί συνολικά € 80 δισ. (περίπου 105 δισεκατομμύρια δολάρια), σε διμερή δάνεια για να στηρίξουμε την προσπάθεια στην Ελλάδα για να πάρει την οικονομία της και πάλι στο προσκήνιο. Η εφαρμογή του προγράμματος θα παρακολουθείται από το ΔΝΤ μέσω τριμηνιαίων σχόλια.

Καθοριστική στιγμή στην Ελλάδα

"Αυτή είναι μια καθοριστική στιγμή για την Ελλάδα», δήλωσε ο κ. Poul Thomsen, ο οποίος είναι επικεφαλής του ΔΝΤ διαπραγματευτική αποστολή στην Αθήνα. «Η παγκόσμια οικονομική κρίση αποκάλυψε αδυναμίες δημοσιονομική κατάσταση στην Ελλάδα. Τα έσοδα έχουν μειωθεί σημαντικά, ενώ οι δαπάνες, ιδίως για τους μισθούς και τα δικαιώματα έχει αυξηθεί σημαντικά.

«Αυτό που η κυβέρνηση έχει δεσμευθεί να είναι μια σκληρή, εμπροσθοβαρής πρόγραμμα που θα διορθώσει τα πράγματα για το μέλλον, αν και θα χρειαστεί χρόνος. Πράγματι, θα είναι μια πολυετή προσπάθεια ", εξήγησε Thomsen. "Οι αρχές έχουν ήδη ξεκινήσει δημοσιονομική εξυγίανση ισοδυναμεί με 5 τοις εκατό του ΑΕΠ και περαιτέρω νομοθετικών μέτρων αναμένεται αυτή την εβδομάδα. Υπάρχει επίσης έμφαση στη δικαιοσύνη, με μέτρα για την προστασία των πιο ευάλωτων. Οι αρχές ζητούν από τον

ελληνικό λαό να μοιραστούν το βάρος δίκαια σε όλα τα επίπεδα της κοινωνίας", πρόσθεσε.

Με την επιδείνωση της δημοσιονομικής κατάστασης στην Ελλάδα ήρθε υποβαθμίσεις των κρατικών ομολόγων από τους οργανισμούς αξιολόγησης, ασκώντας πίεση στις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες. Οι επενδυτές άρχισαν υποστήριξη μακριά από τα ελληνικά ομόλογα, οδηγώντας τις αποδόσεις τους. Χάραξης πολιτικής φοβούνται επίσης μια πιθανή εξάπλωση της κρίσης σε άλλες χώρες της ευρωζώνης. «Εστιασμένη όρων" Το ΔΝΤ έχει ως στόχο την αντιμετώπιση του διττού ζητήματα του χρέους και της ανταγωνιστικότητας.

Twin προκλήσεις

Ελλάδα αντιμετωπίζει μια διπλή πρόκληση. Έχει ένα σοβαρό δημοσιονομικό πρόβλημα με τα ελλείμματα και το δημόσιο χρέος που είναι πολύ υψηλές? Και έχει ένα πρόβλημα ανταγωνιστικότητας. Και τα δύο πρέπει να αντιμετωπιστούν για την Ελλάδα να τοποθετηθεί σε δρόμο της ανάκαμψης και ανάπτυξης.

Πρώτον, η **κυβέρνηση χρηματοδοτεί τα πρέπει να είναι βιώσιμη**. Αυτό απαιτεί τη μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος και τη διάθεση του δημόσιου χρέους προς το ΑΕΠ σε καθοδική τροχιά. Από τους μισθούς και τις κοινωνικές παροχές αποτελούν το 75 τοις εκατό των συνολικών (μη επιτοκιακών) δημοσίων δαπανών, των δημοσίων αμοιβών και τους λογαριασμούς συνταξιοδότησης, που έχουν αυξηθεί εντυπωσιακά τα τελευταία χρόνια-πρέπει να μειωθούν. Υπάρχει κανένα άλλο περιθώριο ελιγμών όσον αφορά τη δημοσιονομική εξυγίανση.

Δεύτερον, η **οικονομία πρέπει να είναι πιο ανταγωνιστικές**. Αυτό σημαίνει ότι υπέρ της ανάπτυξης πολιτικών και των μεταρρυθμίσεων για τον εκσυγχρονισμό της οικονομίας και να δημιουργηθούν ευκαιρίες για όλους. Σημαίνει επίσης ότι το κόστος θα πρέπει να ελέγχεται και ο πληθωρισμός μειώνεται, ώστε η Ελλάδα να ανακτήσει την ανταγωνιστικότητα των τιμών.

Αυστηρή δημοσιονομική προσαρμογή

Με το έλλειμμα του προϋπολογισμού σε 13,6 τοις εκατό του ΑΕΠ και το δημόσιο χρέος στο 115 τοις εκατό το 2009, η προσαρμογή είναι ένα εξαιρετικά επείγον να αποφευχθεί το χρέος σπειροειδώς εκτός ελέγχου. Κατά συνέπεια, η ελληνική κυβέρνηση σχεδιάζει να εφαρμόσει αυστηρά φορολογικά μέτρα, ριζικές διαρθρωτικές πολιτικές, καθώς και μεταρρυθμίσεις στο χρηματοπιστωτικό τομέα. Βασικά στοιχεία της δέσμης μεταρρυθμίσεων είναι οι εξής:

- **Οι δημοσιονομικές πολιτικές.** Δημοσιονομική εξυγίανση, στην κορυφή της προσαρμογής που έχει ήδη αρχίσει-θα ανέλθει συνολικά σε 11 τοις εκατό του ΑΕΠ σε διάστημα τριών ετών, με την προσαρμογή σχεδιαστεί για να πάρει το έλλειμμα γενικής κυβέρνησης κάτω από το επίπεδο 3 τοις εκατό έως το 2014 (σε σύγκριση με το 13,6 τοις εκατό το 2009) .

- **Οι κρατικές δαπάνες.** Μέτρων δαπάνες θα αποφέρουν περί τα 5 ¼ τοις εκατό του ΑΕΠ μέχρι το 2013. Συντάξεις και οι μισθοί θα μειωθούν και κατεψυγμένα για τρία έτη, με την καταβολή των Χριστουγέννων, Πάσχα και καλοκαίρι οι εργαζόμενοι μόνους καταργούνται, αλλά με την προστασία για το χαμηλότερο καταβληθέν.

- **δημοσίων εσόδων.** Τα έσοδα μέτρων θα αποφέρει 4 τοις εκατό του ΑΕΠ μέχρι το 2013 με αύξηση του φόρου προστιθέμενης αξίας, και τους φόρους επί είδη πολυτελείας, και τον καπνό και το αλκοόλ, μεταξύ άλλων θεμάτων.

- **τη διαχείριση των εσόδων και τον έλεγχο των δαπανών.** Η ελληνική κυβέρνηση θα ενισχύσει την είσπραξη των φόρων και την αύξηση των εισφορών από εκείνους που δεν έχουν προβεί δίκαιο μερίδιο του φορολογικού βάρους. Θα τη διασφάλιση των εσόδων από τις μεγαλύτερες φορολογούμενους. Θα ενισχύσει επίσης τους ελέγχους του προϋπολογισμού. Η συνολική αύξηση των εσόδων και των δαπανών οικονομίες από αυτές τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις αναμένεται να ανέλθουν σταδιακά 1,8 τοις εκατό του ΑΕΠ κατά την περίοδο του προγράμματος.

- **Χρηματοπιστωτική σταθερότητα.** Ένα Χρηματοπιστωτική Σταθερότητα Ταμείο, που χρηματοδοτείται από το εξωτερικό πακέτο χρηματοδότησης, είναι υπό σύσταση για την εξασφάλιση ενός υγιούς επιπέδου των ιδίων κεφαλαίων των τραπεζών.

Το δικαίωμα. Προγράμματα • Τα κυβερνητικά προγράμματα του δικαίωματος θα πρέπει να συντομευθούν? Επιλεγεί παροχών κοινωνικής ασφάλισης θα μειωθούν, διατηρώντας παράλληλα τα οφέλη για τους πλέον ευάλωτους.

- **Η μεταρρύθμιση των συντάξεων.** Συνολική μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος, προτείνεται, μεταξύ άλλων περιορίζοντας τις διατάξεις για την πρόωρη συνταξιοδότηση.

- **Οι διαρθρωτικές πολιτικές.** Κυβέρνηση για τον εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης, ενίσχυση των αγορών εργασίας και εισοδηματικές πολιτικές, βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, και εκποιήσει κρατικών επιχειρήσεων.

- **στρατιωτικές δαπάνες.** Το σχέδιο προβλέπει σημαντική μείωση των στρατιωτικών δαπανών κατά τη διάρκεια της περιόδου.

«Η δημοσιονομική προσαρμογή είναι μεγάλη», δήλωσε ο Thomsen, "αλλά με δεδομένο το σημείο εκκίνησης, όταν υπάρχει μεγάλο διάστημα να τακτοποιήσουν τις δαπάνες και τη διάδοση της φορολογικής επιβάρυνσης, τα μέτρα είναι εφικτά και ως εκ τούτου, τα βλέπουμε ως ανθεκτικό. Η εναλλακτική λύση θα ήταν πολύ χειρότερη για τον ελληνικό λαό και την ελληνική ηγέτες γνωρίζουν ότι."

Σχόλια για το άρθρο αυτό πρέπει να αποσταλούν στην imfsurvey@imf.org

Κοινή Δήλωση για την Ελλάδα από την Ρεν Ολλι Επιτρόπου της ΕΕ και του ΔΝΤ Διευθύνων Σύμβουλος Dominique Strauss-Kahn

Δελτίο Τύπου Νο.10/177 2 Μαΐου, 2010

[http://translate.google.gr/translate?](http://translate.google.gr/translate?hl=el&sl=en&u=http://www.imf.org/external/country/grc/index.htm&ei=PbroTN_rGci24QbLo-H4Ag&sa=X&oi=translate&ct=result&resnum=1&sqi=2&ved=0CCMQ7gEwAA&prev=/search%3Fq%3D%26imf%26greece%26hl%3D%26biw%3D1026%26bih%3D633)

[hl=el&sl=en&u=http://www.imf.org/external/country/grc/index.htm&ei=PbroTN_rGci24QbLo-H4Ag&sa=X&oi=translate&ct=result&resnum=1&sqi=2&ved=0CCMQ7gEwAA&prev=/search%3Fq%3D%26imf%26greece%26hl%3D%26biw%3D1026%26bih%3D633](http://www.imf.org/external/country/grc/index.htm&ei=PbroTN_rGci24QbLo-H4Ag&sa=X&oi=translate&ct=result&resnum=1&sqi=2&ved=0CCMQ7gEwAA&prev=/search%3Fq%3D%26imf%26greece%26hl%3D%26biw%3D1026%26bih%3D633)

Ο κ. Olli Rehn, Επίτροπο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και τον κ. Dominique Strauss-Kahn, Διευθύνων Σύμβουλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ), εξέδωσε την ακόλουθη κοινή δήλωση σχετικά με τη σημερινή Ελλάδα:

«Υποστηρίζουμε σθεναρά το οικονομικό πρόγραμμα που ανακοινώθηκε σήμερα από την κυβέρνηση της Ελλάδας. Οι ενέργειες, ενώ είναι δύσκολο, είναι αναγκαία για να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη στην ελληνική οικονομία και να διασφαλίσει ένα καλύτερο μέλλον για τον ελληνικό λαό. Το πρόγραμμα είναι άνευ προηγουμένου στο πεδίο της απαιτούμενης εθνικής προσπάθειας, καθώς και η κλίμακα της οικονομικής στήριξης - € 110 000 000 000 - που παρέχεται από χώρες της ευρωζώνης και του ΔΝΤ. Είμαστε βέβαιοι ότι η Ελλάδα θα ανταποκριθεί στην πρόκληση και να επιτύχει..

"Αναγνωρίζουμε ότι το πρόγραμμα απαιτεί μεγάλες θυσίες από τον ελληνικό λαό και, δεδομένης της σοβαρής κατάστασης που αντιμετωπίζει η χώρα τους, δεν μπορεί να αναμένεται ότι θα μετατρέψει την οικονομία γύρω από μια μέρα στην άλλη. Μια διαρκής, πολυετή προσπάθεια θα απαιτηθεί για να μειωθεί το χρέος στην Ελλάδα, και θα τονώσει την ανταγωνιστικότητα. Αν εφαρμοστεί αποτελεσματικά - και πιστεύουμε ότι θα είναι - το πρόγραμμα θα οδηγήσει σε μια πιο δυναμική οικονομία που θα παραδώσει την ανάπτυξη, την απασχόληση και την ευημερία ότι η Ελλάδα χρειάζεται στο μέλλον.

«Πιστεύουμε ότι το πρόγραμμα είναι το σωστό πράγμα να κάνουμε για να τεθεί η οικονομία επανέλθει σε τροχιά. Είναι σημαντικό, οι αρχές «έχουν σχεδιαστεί, επίσης, το πρόγραμμά τους με τη δικαιοσύνη στο μυαλό έτσι ώστε να προστατεύει τους φτωχότερους και πιο ευάλωτους, και να ζητήσει μια δίκαιη κατανομή του βάρους σε όλη την ελληνική κοινωνία. Αυτό είναι το σωστό πράγμα που κάνει επίσης.

"Για να είναι επιτυχής, το πρόγραμμα θα απαιτεί από εθνική δέσμευση ότι προχωρά πέρα από πολιτικές κομματικές γραμμές. Η υποστήριξη από ευρωπαϊκές χώρες, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το ΔΝΤ δείχνει ένα πολύ υψηλό επίπεδο των εξωτερικών υποχρεώσεων - και πιστοποιεί την καλή θέληση για την Ελλάδα από τη διεθνή κοινότητα. συλλογική προσπάθεια μας θα συμβάλει επίσης στη σταθερότητα του ευρώ και θα ωφελήσει όλη την Ευρώπη. "

ΔΝΤ υπηρεσία εξωτερικών σχέσεων

Δημοσίων Υποθέσεων

Media Relations

Τηλέφωνο: 202-623-7300

Τηλέφωνο 202-623-7100
:

Fax: 202-623-6278

Fax: 202-623-6772

Εκτελεστικό Συμβούλιο του ΔΝΤ εγκρίνει € 30 δισ. Stand-By για την Ελλάδα. Δελτίο Τύπου αρ. 10/187, 9 Μαΐου 2010

[http://translate.google.gr/translate?](http://translate.google.gr/translate?hl=el&sl=en&u=http://www.imf.org/external/country/grc/index.htm&ei=PbroTN_rGci24QbLo-H4Ag&sa=X&oi=translate&ct=result&resnum=1&sqi=2&ved=0CCMQ7gEwAA&prev=/search%3Fq%3Dinf%2Bgreece%26hl%3Del%26biw%3D1026%26bih%3D633)

[hl=el&sl=en&u=http://www.imf.org/external/country/grc/index.htm&ei=PbroTN_rGci24QbLo-H4Ag&sa=X&oi=translate&ct=result&resnum=1&sqi=2&ved=0CCMQ7gEwAA&prev=/search%3Fq%3Dinf%2Bgreece%26hl%3Del%26biw%3D1026%26bih%3D633](http://www.imf.org/external/country/grc/index.htm&ei=PbroTN_rGci24QbLo-H4Ag&sa=X&oi=translate&ct=result&resnum=1&sqi=2&ved=0CCMQ7gEwAA&prev=/search%3Fq%3Dinf%2Bgreece%26hl%3Del%26biw%3D1026%26bih%3D633)

Το Εκτελεστικό Συμβούλιο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ) ενέκρινε σήμερα ένα τριετές SDR 26,4 δισεκατομμυρίων (€ 30 δισ) Stand-By για την Ελλάδα για τη στήριξη της οικονομικής προσαρμογής των αρχών και του προγράμματος μετασχηματισμού. Αυτή η εμπροσθοβαρής πρόγραμμα κάνει SDR 4,8 δισεκατομμύρια (περίπου € 5,500,000,000) άμεσα διαθέσιμο στην Ελλάδα από το ΔΝΤ στο πλαίσιο της κοινής χρηματοδότησης με την Ευρωπαϊκή Ένωση, για μια συνδυασμένη € 20.0 δισ. ευρώ άμεση οικονομική ενίσχυση. Το 2010, οι συνολικές χρηματοδοτήσεις από το ΔΝΤ, θα ανέλθει σε περίπου € 10000000000 και θα συνεργάζεται με € 30.0 δισ. ευρώ περίπου που διαπράχθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το Stand-By, η οποία αποτελεί μέρος μιας συνεταιριστικής πακέτο χρηματοδότησης με την Ευρωπαϊκή Ένωση ανέρχεται σε 110 δισ € (περίπου ΗΠΑ 145 δισεκατομμύρια δολάρια) για διάστημα τριών ετών, συνεπάγεται εξαιρετικές πρόσβαση σε πόρων του ΔΝΤ, που ανέρχονται σε περισσότερα από 3.200 τοις εκατό της ποσόστωσης στην Ελλάδα, και εγκρίθηκε σύμφωνα με ταχεία του Ταμείου διαδικασίες έκτακτης ανάγκης χρηματοδοτικός μηχανισμός.

«Η ελληνική κυβέρνηση θα πρέπει να επαινεθεί για τη διάπραξη σε μια ιστορική πορεία δράσης που θα δώσει αυτό το υπερήφανο έθνος την ευκαιρία της ανόδου πάνω από τα σημερινά προβλήματά του και την εξασφάλιση ενός καλύτερου μέλλοντος για τον ελληνικό λαό», Διευθύνων Σύμβουλος του ΔΝΤ

Dominique Strauss-Kahn δήλωσε. «Σήμερα, το ΔΝΤ έχει επιδείξει τη δέσμευσή της να κάνει ό,τι μπορεί για να βοηθήσει την Ελλάδα και το λαό της. Ο δρόμος μπροστά θα είναι δύσκολο, αλλά η κυβέρνηση έχει σχεδιάσει ένα αξιόπιστο πρόγραμμα που είναι οικονομικά καλά ισορροπημένο, κοινωνικά ισορροπημένο, με την προστασία των πλέον ευάλωτων ομάδων-και επιτεύξιμοι. Η εφαρμογή είναι πλέον το κλειδί. Μαζί με τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είμαστε παρέχουν ένα άνευ προηγουμένου επίπεδο στήριξης για να βοηθήσει την Ελλάδα σε αυτή την προσπάθεια και-την πάροδο του χρόνου - για να συμβάλει στην αποκατάσταση της ανάπτυξης, της απασχόλησης και υψηλότερο βιοτικό επίπεδο.

«Σθεναρή δράση σήμερα από το ΔΝΤ για τη στήριξη Ελλάδα θα συμβάλει στην ευρεία διεθνή προσπάθειας που έχει ξεκινήσει για να συμβάλουν στη σταθερότητα στη ζώνη του ευρώ και ασφαλή ανάκαμψη της παγκόσμιας οικονομίας", ο Διευθύνων Σύμβουλος ανέφερε.

Η ελληνική κυβέρνηση έχει σχεδιάσει ένα φιλόδοξο πακέτο πολιτικής για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης που αντιμετωπίζει το έθνος. Πρόκειται για ένα πολυετές πρόγραμμα που στηρίζεται στις δύο πυλώνες της ουσιαστικής αρχικές προσπάθειες για τη διόρθωση σοβαρών δημοσιονομικών ανισορροπιών στην Ελλάδα και να καταστεί η οικονομία πιο ανταγωνιστική ότι με τον καιρό θα αποκαταστήσουν την ανάπτυξη και την απασχόληση. Το πρόγραμμα της αρχών είναι σχεδιασμένο με αμεροληψία κατά νου, έτσι ώστε η επιβάρυνση θα μοιραστεί σε όλα τα επίπεδα της κοινωνίας και ότι οι πιο ευάλωτες ομάδες θα πρέπει να προστατεύονται. Έκτακτη οικονομική βοήθεια από τη διεθνή κοινότητα θα υποστηρίξει τις προσπάθειες των αρχών για την παροχή επαρκών οικονομικών πόρων για να δοθεί χρόνος για την οικοδόμηση ενός ιστορικού της εφαρμογής της πολιτικής που θα αποκαταστήσουν την εμπιστοσύνη της αγοράς, ενίσχυση της ανάπτυξης και τη μείωση των δημοσιονομικών ανισορροπιών στην Ελλάδα.

Μετά από ενέργειες της εκτελεστικής επιτροπής για την Ελλάδα, ο κ. John Lipsky, πρώτος αναπληρωτής Διευθύνων Σύμβουλος και ασκούσα την προεδρία, δήλωσε τα εξής:

«Η ελληνική οικονομία έχει κλονιστεί από δυσμενή ψυχολογίας της αγοράς κατά τους τελευταίους μήνες. Οι πιέσεις αυτές αντανakλούν τις ανησυχίες για την διατηρησιμότητα των δημοσίων οικονομικών και αδύναμη ανταγωνιστικότητα. Οι αρχικές προσπάθειες για την αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων απέτυχε να αποκαταστήσει την εμπιστοσύνη στην αγορά, με αρνητικές δευτερογενείς στον τραπεζικό τομέα.

«Οι ελληνικές αρχές έχουν ήδη αναπτύξει ένα τολμηρό πρόγραμμα με ισχυρές πολιτικές εξαρχής να αποκατασταθεί η αξιοπιστία και να επανακτήσει την εμπιστοσύνη της αγοράς. Το πρόγραμμα επικεντρώνεται στα εξής: (i) η αποκατάσταση της δημοσιονομικής βιωσιμότητας, (ii) την ενίσχυση της εξωτερικής ανταγωνιστικότητας, και (iii) τη διασφάλιση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας τομέα. Για να δοθεί ο χρόνος για την Ελλάδα να εφαρμόσει αυτές τις μεταρρυθμίσεις και να επιδείξει

ένα αξιόπιστο ιστορικό, καθώς και την ευκολία με την επιβάρυνση των προσαρμογών εκ μέρους του ελληνικού λαού, η διεθνής κοινότητα έχει ξεκινήσει μια άνευ προηγουμένου οικονομικό πακέτο στήριξης. Τα φιλόδοξα μέτρα που οι ελληνικές αρχές έντονα προσηλωμένοι στην επιχείρηση, στο πλαίσιο του προγράμματος, συμπεριλαμβανομένου με φόντο τον σημαντικό κίνδυνο της εξάπλωσης και σε άλλες χώρες, αξίζουν ένα εξαιρετικό επίπεδο πρόσβασης στους πόρους του Ταμείου.

«Στην καρδιά της στρατηγικής της προσαρμογής είναι η δημοσιονομική εξυγίανση για να μειώσει το έλλειμμα σε σαφώς κάτω από το 3 τοις εκατό του ΑΕΠ μέχρι το 2014 και την αποκατάσταση της βιωσιμότητας του χρέους. Οι αρχές έχουν σχεδιάσει ένα μεγάλο πακέτο φορολογικών μέτρων του 11 τοις εκατό του ΑΕΠ για την επίτευξη αυτού του στόχου. Τα μέτρα αυτά έχουν σε μεγάλο βαθμό προεφοδιασμού και πλήρως προσδιορισμένα. Το πακέτο περιλαμβάνει τα κατάλληλα δίκαιη κατανομή της επιβάρυνσης προσαρμογής στην κοινωνία, μέσω της προστασίας των πιο ευάλωτων και για την επιβολή υψηλότερης φορολογικής επιβάρυνσης για το σχετικά εύπορη. Περιλαμβάνει επίσης μέτρα για τον εξορθολογισμό του δημόσιου τομέα.

"Ενώ η βραχυπρόθεσμη παραγωγή θα είναι απαραίτητα σύμβασης, καθώς η οικονομία προσαρμόζεται, οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις θα πρέπει να συμβάλει στην αποκατάσταση της εξωτερικής ανταγωνιστικότητας και, σε συνδυασμό με βελτίωση της εμπιστοσύνης στην αγορά, που η οικονομία σε πορεία ανάκαμψης. Ισχυρές εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων που αποσκοπούν στην αύξηση της ευελιξίας της αγοράς εργασίας, τη βελτίωση εγχώριο ανταγωνισμό και τον εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης θα είναι το κλειδί.

«Η απόφαση της πρόσφατης Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για την επέκταση ελληνικών ομολόγων επιλεξιμότητας για τις συναλλαγές επαναγοράς χρεογράφων στην αγορά έχουν εκδοθεί ή είναι εγγυημένες από την ελληνική κυβέρνηση θα πρέπει να συμβάλει στη βελτίωση της ρευστότητας των τραπεζών. Επίσης, η δημιουργία ενός Χρηματοπιστωτική Σταθερότητα Ταμείο θα διασφαλίσει ότι οι τράπεζες εξακολουθούν να διαθέτουν επαρκή ίδια κεφάλαια κατά τη διάρκεια της ύφεσης, διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας. Η εποπτεία των τραπεζών και το νομικό πλαίσιο θα πρέπει επίσης να ενισχυθεί.

"Πρόγραμμα των ελληνικών αρχών είναι μία δικαιολογημένη φιλόδοξη απάντηση στις σημερινές συνθήκες και τους περιορισμούς, αλλά σημαντικούς κινδύνους επιδείνωσης της κατάστασης παραμένουν. Η μελλοντική πρόκληση θα είναι να εφαρμόσει αυστηρά το πρόγραμμα, διασφαλίζοντας παράλληλα τα απαραίτητα δημόσια συναίνεση για τις μεταρρυθμίσεις.

«Η υποβολή εσφαλμένων του 2008 φορολογικού και δημόσια δεδομένα στην Ελλάδα το χρέος, το οποίο οδήγησε σε παραβίαση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το άρθρο VIII, το τμήμα 5 του Καταστατικού του Ταμείου της συμφωνίας, είναι λυπηρό. Οι αρχές έχουν ήδη λάβει διορθωτικά μέτρα για την αντιμετώπιση των ελλείψεων των δεδομένων, και είναι αποφασισμένη να λάβει πρόσθετα διορθωτικά μέτρα σε συνεννόηση με το Ταμείο, τους εταίρους της ΕΕ,

και η Eurostat. Δεν απαιτείται περαιτέρω δράση από το Ταμείο σύμφωνα με τις διαδικασίες της για την παράβαση των υποχρεώσεων. **Πηγαίνοντας προς τα εμπρός, η αυστηρή συμμόρφωση με τις απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων προς το Ταμείο θα είναι υποχρεωτική.** "

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Πρόσφατες οικονομικές εξελίξεις

Η Ελλάδα εισήλθε στην παγκόσμια ύφεση με βαθιά ριζωμένες αδυναμίες. Εν μέσω επιβράδυνσης της ανάπτυξης και της μειωμένης παγκόσμιας διάθεσης για ανάληψη κινδύνων, η μεγάλη εξάρτηση της χώρας από τον εξωτερικό δανεισμό ενέτειναν τις ανησυχίες για τη μακροχρόνια δημοσιονομικών και εξωτερικών ανισορροπιών. Μια σημαντική αναθεώρηση προς το 2008 και το 2009 φορολογικά στοιχεία για το έλλειμμα που ανακοίνωσε μια πρόσφατα εκλεγμένη κυβέρνηση σοκαρισμένος αγοράς διότι ήταν δύο φορές μεγαλύτερο από τα προβλεπόμενα και αποκάλυψε εκούσια εσφαλμένη αναφορά των επίσημων στατιστικών. Το δημόσιο χρέος ήταν ανάλογο αυξήθηκε από κάτω από το 100 τοις εκατό του ΑΕΠ έως 115 τοις εκατό του ΑΕΠ μέχρι το τέλος του 2009. Επιπλέον, παρά την ύφεση του 2009, το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών ανήλθε σε 11 τοις εκατό του ΑΕΠ-αποδεικτικά στοιχεία για σημαντική εγχώριου πληθωρισμού ζήτησης και εξωτερικά προβλήματα ανταγωνιστικότητας.

Οι αρχικές απόπειρες της νέας κυβέρνησης για την αντιμετώπιση αυτών των θεμάτων ευπάθειας, τον Ιανουάριο του 2010 δεν ήταν πειστικά. Η Ελλάδα ήταν ήδη στη διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος του Συμφώνου Σταθερότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ανάπτυξης και οι αρχές συμφώνησαν να μειωθεί το δημοσιονομικό έλλειμμα κάτω από το 3 τοις εκατό του ΑΕΠ μέχρι το 2012. Το 2010 οι στόχοι του προϋπολογισμού, ωστόσο, δεν ήταν αρκετά βασιστεί σε μέτρα, καθώς και οι μακροοικονομικές παραδοχές στις οποίες βασίζεται το πρόγραμμα διόρθωσης του ελλείμματος εμφανίστηκε υπερβολικά αισιόδοξος, προκαλώντας έτσι περαιτέρω πανικός στην αγορά.

Μετά από εκτεταμένες διαβουλεύσεις με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, απαιτούνται πρόσθετα φορολογικά μέτρα ανακοινώθηκαν από τις ελληνικές αρχές τον Φεβρουάριο και τον Μάρτιο του 2010, αλλά αυτά παρέλειψε, επίσης, πλήρως για να εδραιωθεί η εμπιστοσύνη στην αγορά. Τέλος, οι αγορές ήταν περισσότερο καθίζηση από ό,τι θεωρούσαν ότι αρκετά σαφείς διασφαλίσεις χρηματοδότησης από τις χώρες-εταίρους. Ως αποτέλεσμα, το συναίσθημα της αγοράς απορρίφθηκε περαιτέρω, καθώς και ανησυχίες για τη δημοσιονομική

διατηρησιμότητα βάθυνε, επιδεινώνοντας έτσι την κρίση εμπιστοσύνης. Η πρόσβαση σε χρηματοδότηση από το εξωτερικό στερέψει και εξαπλώνεται σε χαρτί κυβέρνησης διευρύνθηκε σημαντικά, απειλώντας την οικονομία με μια καθοδική πορεία των εκτυλίσσεται κινδύνων.

Πρόγραμμα Περίληψη

προγράμματος της χώρας επικεντρώνεται στις τρεις βασικές προκλήσεις:

1) Η αποκατάσταση της εμπιστοσύνης και της διατηρησιμότητας των δημοσίων οικονομικών: Το πρόγραμμα προβλέπει μια εξαιρετικά ισχυρή προεφοδιασμού δημοσιονομική προσπάθεια, με πλήρως προσδιορισμένα μέτρα μέχρι το 2013. Αυτό γίνεται για να ενισχύσει την εμπιστοσύνη, να επανακτήσουν την πρόσβαση στην αγορά, και να θέσει ο δείκτης χρέους προς το ΑΕΠ σε σταθερά πτωτική πορεία από το 2013. Οι ρυθμίσεις έχουν επίσης σχεδιαστεί για να buffer στην Ελλάδα πλέον εύαλωτους.

2) αποκατάσταση της ανταγωνιστικότητας: Το πρόγραμμα περιλαμβάνει τους ονομαστικούς μισθούς και περικοπές παροχών και των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων για τη μείωση του κόστους και τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των τιμών, οι οποίες θα βοηθήσουν την Ελλάδα μετάβαση προς μια περισσότερο τις επενδύσεις και τις εξαγωγές υπό την ηγεσία της μοντέλο ανάπτυξης. Επίσης, προτείνει τη βελτίωση της διαφάνειας και μειωμένο ρόλο του κράτους στην οικονομία.

3) Διασφάλιση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας τομέα: Δεδομένου ότι το τραπεζικό σύστημα διέρχεται μια περίοδο αποπληθωρισμού, η οποία αναμένεται να έχει αντίκτυπο κερδοφορία και των τραπεζικών ισολογισμών, το δίκτυ ασφαλείας για την αντιμετώπιση των πιέσεων φερεγγυότητας θα επεκταθεί με την ίδρυση Ταμείου Χρηματοπιστωτική Σταθερότητα (FSF). Για να αμβλύνει τις πιέσεις ρευστότητας που απορρέουν από την υποβάθμιση του ηγεμόνα, η ήδη υπάρχουσα κυβέρνηση εγκαταστάσεις υποστήριξης τραπεζική ρευστότητα θα πρέπει να επεκταθεί,

Η ανάπτυξη και τις πληθωριστικές προσδοκίες

Αύξηση του πραγματικού ΑΕΠ αναμένεται να συρρικνωθεί δραστικά το 2010-2011, και να ανακτήσει στη συνέχεια, με την ανεργία και κορυφώθηκε σε περίπου 15 τοις εκατό του ΑΕΠ μέχρι το 2012. Του προεφοδιασμού δημοσιονομική προσαρμογή το 2010-11 θα καταστείλει την εγχώρια ζήτηση βραχυπρόθεσμα? Αλλά από το 2012 και μετά, η βελτίωση της εμπιστοσύνης στην αγορά, μια επιστροφή στις πιστωτικές αγορές, καθώς και εκτενείς διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, αναμένεται να οδηγήσουν σε ανάκαμψη του ρυθμού αύξησης.

Ο πληθωρισμός αναμένεται να παραμείνει κάτω από το ευρώ κατά μέσο όρο. Η απαιτούμενη αναπροσαρμογή των τιμών αναμένεται να προέλθει από την εγχώρια ζήτηση σύσφιξη, τόσο μέσω της δημοσιονομικής προσαρμογής και των προσπαθειών για μέτρια μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων και τις συντάξεις,

καθώς και άλλα έξοδα για την οικονομία. Λόγω των επιπτώσεων τη διαδήλωσή τους, έχουν μισθούς του ιδιωτικού τομέα, επίσης, αναμένεται να μετριαστεί. Αυτό θα συμβάλει στην αποκατάσταση της ανταγωνιστικότητας των τιμών.

Πρόσθετες Ιστορικό

Ελλάδα, η οποία έγινε από μέλος του ΔΝΤ στις 27 Δεκεμβρίου 1945, έχει ποσόστωση ΔΝΤ ΕΤΔ 823,0 εκατ. ευρώ.

Για συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με το ΔΝΤ και την Ελλάδα, βλέπε: <http://www.imf.org/external/country/GRC/index.htm>

ΔΝΤ εγκρίνει δάνειο € 30 Bln για την Ελλάδα στις Fast Track ΔΝΤ Έρευνα online 9 Μαΐου 2010

[translate.google.gr/translate?](http://translate.google.gr/translate?hl=el&sl=en&u=http://www.imf.org/external/country/grc/index.htm&ei=PbroTN_rGci24QbLo-H4Ag&sa=X&oi=translate&ct=result&resnum=1&sqi=2&ved=0CCMQ7gEwAA&prev=/search%3Fq%3Dimf%2Bgreece%26hl%3Del%26biw%3D1026%26bih%3D633)

[hl=el&sl=en&u=http://www.imf.org/external/country/grc/index.htm&ei=PbroTN_rGci24QbLo-](http://www.imf.org/external/country/grc/index.htm&ei=PbroTN_rGci24QbLo-H4Ag&sa=X&oi=translate&ct=result&resnum=1&sqi=2&ved=0CCMQ7gEwAA&prev=/search%3Fq%3Dimf%2Bgreece%26hl%3Del%26biw%3D1026%26bih%3D633)

[H4Ag&sa=X&oi=translate&ct=result&resnum=1&sqi=2&ved=0CCMQ7gEwAA&prev=/search%3Fq%3Dimf%2Bgreece%26hl%3Del%26biw%3D1026%26bih%3D633](http://www.imf.org/external/country/grc/index.htm&ei=PbroTN_rGci24QbLo-H4Ag&sa=X&oi=translate&ct=result&resnum=1&sqi=2&ved=0CCMQ7gEwAA&prev=/search%3Fq%3Dimf%2Bgreece%26hl%3Del%26biw%3D1026%26bih%3D633)

1. Συνδυασμένη € 20000000000 άμεσα διαθέσιμα από την κοινή δήλωση ΕΕ-ΔΝΤ οικονομική στήριξη
2. Εκτελεστικό Συμβούλιο του ΔΝΤ εγκρίνει ομόφωνα δέσμη μέτρων με στόχο τη σταθεροποίηση ελληνικής οικονομίας
3. Ράχες Ελλάδα με το μεγαλύτερο δάνειο και έκτακτα, την πρόσβαση ταχείας

Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ) ενέκρινε στις 9 Μαΐου, μία € 30000000000 τριετές δάνειο για την Ελλάδα, στο πλαίσιο μιας κοινής Ευρωπαϊκής Ένωσης-ΔΝΤ € 110 000 000 000 πακέτο χρηματοδότησης για να βοηθήσει τη χώρα βόλτα έξω κρίση του χρέους της, προώθηση της ανάπτυξής τους, και εκσυγχρονισμό της οικονομίας.

«Σθεναρή δράση σήμερα από το ΔΝΤ για τη στήριξη Ελλάδα θα συμβάλει στην ευρεία διεθνή προσπάθεια που έχει αναληφθεί για να συμβάλουν στη σταθερότητα στη ζώνη του ευρώ και ασφαλή ανάκαμψη της παγκόσμιας οικονομίας", δήλωσε ο Διευθύνων Σύμβουλος του ΔΝΤ Dominique Strauss-Kahn.

"Στέλνει ένα σημαντικό και σαφές μήνυμα ότι η διεθνής κοινότητα είναι πρόθυμη να κάνει ό,τι χρειάζεται για να υποστηρίξει την Ελλάδα," Τζον Λίπσκι, πρώτος αναπληρωτής Διευθύνων Σύμβουλος, ο οποίος προήδρευσε της συνεδρίασης της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΔΝΤ συμβούλιο, είπε.

Το πρόγραμμα εγκρίθηκε από ΔΝΤ το Διοικητικό Συμβούλιο της κάνει περίπου € 5,500,000,000 άμεσα διαθέσιμο στην Ελλάδα από το Ταμείο στο πλαίσιο της κοινής χρηματοδότησης με την Ευρωπαϊκή Ένωση, για μια συνδυασμένη € 20.0 δισ. ευρώ άμεση οικονομική ενίσχυση. Το 2010, οι συνολικές χρηματοδοτήσεις από το ΔΝΤ, θα ανέλθει σε περίπου € 10000000000 και θα συνεργάζεται με € 30.0 δισ. ευρώ περίπου που διαπράχθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η κοινή χρηματοδότηση σημαίνει ότι η Ελλάδα δεν θα πρέπει να αξιοποιήσει τις διεθνείς χρηματοπιστωτικές αγορές μέχρι το 2012, είπε ο Λίπσκι, παρέχοντας ένα ζωτικό χώρο για την Ελλάδα να πάρει την οικονομία της και πάλι στο προσκήνιο.

«Σήμερα, το ΔΝΤ έχει επιδείξει τη δέσμευσή της να κάνει ό,τι μπορεί για να βοηθήσει την Ελλάδα και το λαό της», Strauss-Kahn, δήλωσε. "Ο δρόμος μπροστά θα είναι δύσκολο, αλλά η κυβέρνηση έχει σχεδιάσει ένα αξιόπιστο πρόγραμμα που είναι οικονομικά πολύ ισορροπημένη, κοινωνικά ισορροπημένη, με την προστασία των πλέον ευάλωτων ομάδων-και επιτεύξιμοι. Η εφαρμογή αποτελεί σήμερα το σημαντικότερο."

Η Εκτελεστική Επιτροπή του ΔΝΤ συμβούλιο συνεδρίασε για να εγκρίνει την εμπροσθοβαρή πακέτο, **σύμφωνα με την οποία επιτρέπει κοινοβουλευτική μέτρα έχουν εγκριθεί εκ των προτέρων** και η χρηματοδοτική στήριξη είναι ταχύρυθμη, ως Ευρωπαίοι υπουργοί Οικονομικών εργάστηκε στις Βρυξέλλες σχετικά με τα μέτρα για την πρόληψη νέφος από την ελληνική κρίση εξαπλώνεται και σε άλλα μέρη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και υποσχέθηκε να υπερασπιστεί το ευρώ.

Εξαιρετική πρόσβαση

Το Stand-By, η οποία αποτελεί μέρος μιας κοινής δέσμης χρηματοδότησης με την Ευρωπαϊκή Ένωση ανέρχεται σε € 110 000 000 000 (περίπου 145 δισεκατομμύρια δολάρια) για διάστημα τριών ετών, συνεπάγεται εξαιρετικές πρόσβαση σε πόρων του ΔΝΤ, που ανέρχονται σε περισσότερα από 3.200 τοις εκατό της ποσόστωσης στην Ελλάδα, και εγκρίθηκε στο πλαίσιο έκτακτης χρηματοδότησης του Ταμείου διαδικασίες του μηχανισμού.

«Η ελληνική κυβέρνηση θα πρέπει να επαινεθεί για τη διάπραξη σε μια ιστορική πορεία δράσης που θα δώσει αυτό το υπερήφανο έθνος την ευκαιρία της ανόδου πάνω από τα σημερινά προβλήματά του και την εξασφάλιση ενός καλύτερου μέλλοντος για τον ελληνικό λαό», Strauss-Kahn δήλωσε.

«Μαζί με τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είμαστε παρέχουν ένα άνευ προηγουμένου επίπεδο στήριξης να βοηθήσει την Ελλάδα σε αυτή την προσπάθεια και-διαχρονικά-να συμβάλει στην αποκατάσταση της ανάπτυξης, της απασχόλησης και υψηλότερο βιοτικό επίπεδο."

Η αντιμετώπιση της κρίσης

Η ελληνική κυβέρνηση, η οποία εξασφάλισε κοινοβουλευτική έγκριση για το πρόγραμμά της την περασμένη εβδομάδα, έχει σχεδιάσει μια φιλόδοξη δέσμη μέτρων πολιτικής για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης που αντιμετωπίζει το έθνος. Ελλάδα αντιμετωπίζει μια διπλή πρόκληση. Έχει ένα σοβαρό δημοσιονομικό πρόβλημα με τα ελλείμματα και το δημόσιο χρέος που είναι πολύ υψηλές? Και έχει ένα πρόβλημα ανταγωνιστικότητας. Και τα δύο πρέπει να αντιμετωπιστούν για την Ελλάδα να τοποθετηθεί σε δρόμο της ανάκαμψης και ανάπτυξης.

Πρώτον, τα οικονομικά της κυβέρνησης πρέπει να είναι βιώσιμη. Αυτό απαιτεί τη μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος και τη διάθεση του δημόσιου χρέους προς το ΑΕΠ σε καθοδική τροχιά. Από τους μισθούς και τις κοινωνικές παροχές αποτελούν το 75 τοις εκατό των συνολικών κρατικών δαπανών, αυτό σημαίνει ότι το κοινό των μισθών και συντάξεων λογαριασμοί πρέπει να μειωθούν. Υπάρχει κανένα άλλο περιθώριο ελιγμών όσον αφορά τη δημοσιονομική εξυγίανση.

Δεύτερον, η οικονομία πρέπει να είναι πιο ανταγωνιστικές. Αυτό σημαίνει ότι υπέρ της ανάπτυξης πολιτικών και των μεταρρυθμίσεων για τον εκσυγχρονισμό της οικονομίας και να δημιουργηθούν ευκαιρίες για όλους. Σημαίνει επίσης ότι ο πληθωρισμός θα μειωθεί κάτω από το μέσο όρο της ευρωζώνης, μεταξύ άλλων με τη διατήρηση των μισθών και του κόστους εργασίας επίπεδη, ώστε η Ελλάδα να ανακτηθεί η ανταγωνιστικότητα των τιμών.

Γιατί να μην την αναδιάρθρωση του χρέους;

Ερωτηθείς γιατί η Ελλάδα δεν θα πρέπει να επιλέξουν την αναδιάρθρωση του χρέους της, Λίπσκι δήλωσε την αναδιάρθρωση του χρέους θα δημιουργούσε περισσότερα προβλήματα από όσα θα μπορούσε ενδεχομένως να επιλύσει, με ένα εξ ορισμού να κάνει τα πράγματα πολύ χειρότερα.

- Αναδιάρθρωση του χρέους δεν θα βοηθούσε ικανότητα στην Ελλάδα να αυξάνεται. Το είδος των δημοσιονομικών και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων που τίθενται σε εφαρμογή στο πλαίσιο του προγράμματος της κυβέρνησης έχουν σχεδιαστεί για να το κάνουμε αυτό - να μειωθεί το κόστος, για να καταστεί η αγορά εργασίας πιο ευέλικτη και για τη βελτίωση του επιχειρηματικού και επενδυτικού κλίματος.
- Το δίκτυο των οικονομικών και πολιτικών διασυνδέσεων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που είναι Ελληνικά ομόλογα που κατέχονται από μια μεγάλη ποικιλία από ιδιώτες επενδυτές και τους δημόσιους φορείς-περιπλέκει σοβαρά εναλλακτικές λύσεις για το πρόγραμμα, η κυβέρνηση έχει θέσει σε εφαρμογή. Οποιαδήποτε αντιληπτή θετικά βραχυπρόθεσμα αποτελέσματα της αναδιάρθρωσης του χρέους θα πρέπει να σταθμίζονται έναντι αλυσιδωτές επιπτώσεις.
- Τα περισσότερα από τα προσαρμογής στην Ελλάδα, για να αποβληθούν μεγάλου πρωτογενούς ελλείμματος του (το καθαρό έλλειμμα των πληρωμών

τόκων). Αυτό είναι το κύριο ζήτημα για την Ελλάδα δεν είναι, το επίπεδο του χρέους.

Αλλά συνετή διαχείριση του δημόσιου χρέους αποτελεί μέρος της στρατηγικής της κυβέρνησης και είναι εργαλείων επικαιροποίησης της για να εξασφαλίσει ότι ο κίνδυνος είναι σωστή διαχείριση.

Ερωτήσεις σχετικά με τις συνθήκες

Ερωτηθείς από τους δημοσιογράφους αν η Ελλάδα Stand-By σηματοδότησε μια επιστροφή από το ΔΝΤ σε προηγούμενες φορές σε "κατάλογο πλυντηρίων ρούχων" των όρων που συνοδεύουν τα δάνεια, Λίπσκι ανέφερε ότι αυτά ήταν καλά στοχευμένη προϋποθέσεις που θα βοηθήσουν στη διόρθωση των ανισορροπιών της ελληνικής οικονομίας.

- Το πρόγραμμα επικεντρώνεται σε βασικά προβλήματα στην Ελλάδα δύο: το χρέος και την έλλειψη ανταγωνιστικότητας. Υψηλής Προϋποθέσεις είναι πάρα πολύ επικεντρώθηκε σε αυτά τα θέματα.

ισχυρή ιδιοκτησία και την ηγεσία • Οι ελληνικές αρχές και είναι το πρόγραμμά τους.

- Το πρόγραμμα περιλαμβάνει μέτρα για την προστασία των πιο ευάλωτων, που είναι ένα κρίσιμο συστατικό για την αποτελεσματική εφαρμογή.

Χρηματοπιστωτική σταθερότητα και ανάκαμψη

Επιπλέον, το πρόγραμμα αποσκοπεί στη διασφάλιση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας τομέα στην Ελλάδα. Δεδομένου ότι το τραπεζικό σύστημα διέρχεται μια περίοδο αποπληθωρισμού, η οποία αναμένεται να έχει αντίκτυπο κερδοφορία και των τραπεζικών ισολογισμών, το δίκτυ ασφαλείας για την αντιμετώπιση των πιέσεων φερεγγυότητας θα επεκταθεί με την ίδρυση Ταμείου Χρηματοπιστωτική Σταθερότητα (FSF).

Αύξηση του πραγματικού ΑΕΠ αναμένεται να συρρικνωθεί δραστικά το 2010-2011, και να ανακτήσει στη συνέχεια, με την ανεργία και κορυφώθηκε σε περίπου 15 τοις εκατό του ΑΕΠ μέχρι το 2012. Του προεφοδιασμού δημοσιονομική προσαρμογή το 2010-11 θα καταστείλει την εγχώρια ζήτηση βραχυπρόθεσμα? Αλλά από το 2012 και μετά, η βελτίωση της εμπιστοσύνης στην αγορά, μια επιστροφή στις πιστωτικές αγορές, καθώς και εκτενείς διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, αναμένεται να οδηγήσουν σε ανάκαμψη του ρυθμού αύξησης. Παρά τη δυσκολία στην εφαρμογή των μέτρων, δύο πρόσφατες δημοσκοπήσεις δείχνουν την υποστήριξη της πλειοψηφίας για το πρόγραμμα της κυβέρνησης, το οποίο έχει σχεδιαστεί με τη δικαιοσύνη στο μυαλό.

Ο πληθωρισμός αναμένεται να παραμείνει κάτω από το ευρώ κατά μέσο όρο. Η απαιτούμενη αναπροσαρμογή των τιμών αναμένεται να προέλθει από την εγχώρια ζήτηση σύσφιξη, τόσο μέσω της δημοσιονομικής προσαρμογής και των προσπαθειών για μέτρια μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων και τις συντάξεις, καθώς και άλλα έξοδα για την οικονομία. Λόγω των επιπτώσεων τη διαδήλωσή τους, έχουν μισθούς του ιδιωτικού τομέα, επίσης, αναμένεται να μετριαστεί. Αυτό θα συμβάλει στην αποκατάσταση της ανταγωνιστικότητας των τιμών.

Ιερά Σύνοδος: Η Ελλάδα είναι χώρα υπό κατοχή

Φυλλάδιο της Ιεράς Συνόδου "Προς το Λαό"

για την οικονομική κρίση που τη χαρακτηρίζουν κατασκευασμένη,
με σκοπό τον παγκόσμιο έλεγχο"

Παρασκευή 17 Δεκεμβρίου 2010

του Αιμίλιου Πολυγένη

Ηχηρό ράπισμα στα άνομα σχέδια όσων ευθύνονται για το κατάντημα της Ελλάδος, απευθύνουν μέσα από το ενημερωτικό φυλλάδιο της Ιεράς Συνόδου "Προς το Λαό" τα Μέλη της Ιεράς Συνόδου της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Καταγγέλλοντας του ηγέτες της χώρας επισημαίνουν, ότι αυτοί είναι οι υπεύθυνοι διότι υποθήκευσαν το μέλλον της χώρας στους κυρίαρχους δανειστές μας, αλλά και ότι προστάτευσαν τα συμφέροντα του λαού.

Επίσης τα μέλη της Ιεραρχίας δεν παραλείπουν να καταγγείλουν τους εκθεμελιωτές εντολοδόχους, ως κατεδαφιστές της σχέσεως λαού και ποιμαίνουσας Εκκλησίας.

Ακόμη, στέλλουν μήνυμα προς όλους τονίζοντας, ότι «η Εκκλησία δεν φοβάται να αμυνθεί στ πονηρό σύστημα αυτού του κόσμου, έστω και εάν η αντίσταση σημαίνει διωγμό η και μαρτύριο».

Αξίζει να αναφερθεί, ότι η Ιεραρχία εκφράζει και τον προβληματισμό της όσον αφορά την Παιδεία και το εκπαιδευτικό σύστημα.

Η Εκκλησία απέναντι στη κρίση

«Η χώρα μας φαίνεται να μην είναι πλέον ελεύθερη αλλά να διοικείται επί της ουσίας από τους δανειστές μας. Γνωρίζουμε ότι πολλοί περιμένετε από την ποιμαίνουσα Εκκλησία να μιλήσει και τοποθετηθεί πάνω στα γεγονότα που παρακολουθούμε», αναφέρουν μεταξύ άλλων.

Επίσης υπογραμμίζουν, ότι «είναι αλήθεια ότι αυτό που συμβαίνει στην πατρίδα μας είναι πρωτόγνωρο και συνταρακτικό. Μαζί με την πνευματική, κοινωνική και οικονομική κρίση συμβαδίζει και η πάσης φύσεως ανατροπή. Πρόκειται για προσπάθεια εκρίζωσης και εκθεμελίωσης πολλών παραδεδομένων, τα οποία ως τώρα θεωρούνταν αυτονόητα για τη ζωή του τόπου μας».

«Τα απαιτούν τα μέτρα αυτά οι δανειστές μας. Δηλώνουμε δηλαδή ότι είμαστε μια χώρα υπό κατοχή και εκτελούμε εντολές των κυρίαρχων - δανειστών μας», συνεχίζουν τα μέλη της Ιεραρχίας της Ιεράς Συνόδου.

Σε άλλο σημείο, τονίζουν: «Όλες αυτές τις παθογένειες της κοινωνίας και της οικονομίας που σήμερα επιχειρούμε με βίαιο τρόπο να αλλάξουμε, γιατί δεν τις αλλάξαμε στην ώρα τους; Γιατί έπρεπε να φθάσουμε ως εδώ; Τα πρόσωπα στην πολιτική σκηνή του τόπου μας είναι, εδώ και δεκαετίες, τα ίδια.»

«Πως τότε υπολόγιζαν το πολιτικό κόστος, γνωρίζοντας ότι οδηγούν τη χώρα τη καταστροφή και σήμερα αισθάνονται ασφαλείς, γιατί ενεργούν ως εντολοδόχοι; Σήμερα γίνονται ριζικές ανατροπές για τις οποίες άλλοτε θα αναστατωνόταν όλη η Ελλάδα και σήμερα επιβάλλονται χωρίς σχεδόν αντιδράσεις», προσθέτουν χαρακτηριστικά.

Επίσης, υπογραμμίζουν, πως «η οικονομική κρίση, η οποία ταλαιπωρεί και δυναστεύει τη χώρα μας είναι η κορυφή του παγόβουνου. Είναι συνέπεια και καρπός μιας άλλης κρίσης, της πνευματικής».

Αναφερόμενοι στην ηγεσία της χώρας, τονίζουν, ότι «Μια ηγεσία που δεν μπόρεσε να σταθεί υπεύθυνα απέναντι στο λαό, που δεν μπόρεσε η δεν ήθελε να μιλήσει τη γλώσσα της αλήθειας, που πρόβαλε λαθεμένα πρότυπα, που καλλιέργησε τις πελατειακές σχέσεις, μόνο και μόνο γιατί είχε ως στόχο την κατοχή και τη νομή της εξουσίας.»

«Μια ηγεσία που στην πράξη αποδεικνύεται ότι ουσιαστικά υπονόμωσε τα πραγματικά συμφέροντα της χώρας και του λαού. Και από την άλλη πλευρά, ένας λαός, εμείς που λειτουργήσαμε ανεύθυνα. Παραδοθήκαμε στην ευμάρεια, στον εύκολο πλουτισμό, και στην καλοπέραση, επιδοθήκαμε στο εύκολο κέρδος και στην εξαπάτηση. Δεν προβληματιστήκαμε για την αλήθεια των πραγμάτων», συνεχίζουν τα μέλη της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Ακόμη υπογραμμίζουν, ότι «το ερώτημα – δίλημμα του Ντοστογιέφκι «ελευθερία η ευτυχία;» το ζούμε πλέον σε όλη την τραγικότητα. Διαλέξαμε μια πλαστή ευμάρεια και χάσαμε την ελευθερία του προσώπου μας, χάσαμε την ελευθερία της χώρας μας.»

Αυτοκριτική

Σε άλλο σημείο οι Ιεράρχες τονίζουν: «Στην Σύνοδο της Ιεραρχίας εμείς, οι πνευματικοί σας πατέρες, κάναμε την αυτοκριτική μας, θελήσαμε να αναμετρηθούμε με τις ευθύνες μας και να αναζητήσουμε με τόλμη το μερίδιο της ενδεχόμενης δική μας υπαιτιότητας στην παρούσα κρίση. Ξέρουμε ότι κάποιες φορές σας πικράναμε, σας σκανδαλίσαμε ίσως. Δεν αντιδράσαμε άμεσα και καίρια σε συμπεριφορές που σας πλήγωσαν».

«Οι έμποροι της κατεδάφισης της σχέσης του λαού με την ποιμαίνουσα Εκκλησία του εκμεταλλεύτηκαν στο έπακρο και πραγματικά η κατασκευασμένα σκάνδαλα και προσπάθησαν να διαρρήξουν την εμπιστοσύνη σας στην Εκκλησία», προσθέτουν χαρακτηριστικά οι Αρχιερείς.

Αγωνία για την Παιδεία

Όσον αφορά την Παιδεία τα Μέλη της Συνόδου της Ιεραρχίας, υπογραμμίζουν ότι «μας προβληματίζει η κατάσταση της Παιδείας μας, γιατί το σημερινό εκπαιδευτικό σύστημα αντιμετωπίζει το μαθητή όχι ως πρόσωπο αλλά σαν ηλεκτρονικό υπολογιστή και το μόνο που κάνει είναι να «τον φορτώνει» με ύλη αδιαφορώντας για την όλη του προσωπικότητα και γι' αυτό τα παιδιά μας δικαιολογημένα αντιδρούν. Γι' αυτό αγωνιούμε για το νέο Λύκειο που ετοιμάζεται».

Η Εκκλησία δεν φοβάται

Τα μέλη της Συνόδου της Ιεραρχίας, αισθανόμενοι ότι ο λαός ζητά από τους Ποιμένες μια Εκκλησία με ηρωισμό, με νεύρο και προφητικό λόγο, μια Εκκλησία που δεν φοβάται να αμυνθεί στο πονηρό σύστημα αυτού του κόσμου, έστω και αν η αντίσταση σημαίνει διωγμό και μαρτύριο.

«Η Εκκλησία είναι ο μόνος οργανισμός που μπορεί να σταθεί άμεσα δίπλα στον άνθρωπο και να τον στηρίξει. Η Εκκλησία όμως είμαστε όλοι μας και αυτή είναι η δύναμη μας και η δύναμη της», υπογραμμίζουν χαρακτηριστικά.

Κλείνοντας η Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος, τονίζει: «Η Εκκλησία δεν αντιμάχεται την Πολιτεία, αλλά εκείνους που εκμεταλλεύονται την Πολιτεία και κρυμμένοι πίσω από την εξουσία επιχειρούν να σας στερήσουν την ελπίδα.»

«Να θυμάστε για πολλούς οικονομολόγους η παρούσα κρίση είναι κατασκευασμένη, είναι μια κρίση – εργαλείο που αποβλέπει στο παγκόσμιο έλεγχο από δυνάμεις που δεν είναι φιλόανθρωπες», προσθέτουν επίσης.

Κύριε Αντωνίου,
το e-mail σας πρωτοκολλήθηκε στην Ειδική Γραμματεία του Προέδρου της Βουλής και ο αριθμός πρωτοκόλλου είναι ο **4379/21.12.2010**.

ΑΝΑΦΟΡΑ-ΕΡΩΤΗΣΗ

Του Δρ. Δημητρίου Αντωνίου PhD, FRCS, PhilLevA (Oxford)

Χειρουργού

Δημ. Βώκου 6, Χαλκίδα 34100,

τηλ.: 22210-62743

Αξιότιμον

Πρόεδρον της Βουλής των Ελλήνων

Αθήναι

infopar@parliament.gr

petsalnikos@parliament.gr

petsaln@otenet.gr

ΘΕΜΑ: Κύρωση της από 08-05-2010 Διεθνούς Δανειακής Σύμβασης της Ελληνικής Κυβέρνησης με την Τρόικα, από την Ελληνική Βουλή κατά το άρθρο 28 παρ.2 Συντ.

Αξιότιμε Κε Πρόεδρε

Με την παρούσα επιστολή μου ζητώ να μου απαντήσετε, εσείς, ο πρωθυπουργός και τα αρμόδια υπουργεία στα παρακάτω ερωτήματά μου, σε εφαρμογή του άρθρου 69 του Ελληνικού Συντάγματος:

1) Την 08-05-2010 υπεγράφη Διεθνής Δανειακή Σύμβαση μεταξύ της δανειολήπτριας Ελληνικής Κυβέρνησης και των δανειστών ΔΝΤ, ΕΕ και ΕΚΤ (Τρόικας), για την χορήγηση από τους τελευταίους στην πρώτη δανείου ύψους 110 δις. ευρώ, σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης αυτής. Μεταξύ των ρητών συμβατικών όρων της σύμβασης και των ανειλημμένων δι αυτής υποχρεώσεων της δανειολήπτριας Ελληνικής Κυβέρνησης, ήταν και η αναγκαστική ψήφιση από το Ελληνικό Κοινοβούλιο σειράς νόμων για θέματα που αναφέρονται ρητά και αναλυτικά στην Δανειακή Σύμβαση, όπως και πράγματι έγινε τελικά με την αναγκαστική ψήφιση των νόμων 3845/2010 (Μνημόνιο πρώτο), 3863/2010, 3868/2010 κλπ.

Με τα παραπάνω δεδομένα ερωτάσθαι:

α) Με ποίο νόμιμο και εθνικό και ηθικό δικαίωμα η Ελληνική Κυβέρνηση υπέγραψε την παραπάνω δανειακή σύμβαση με την οποία **υποχρεούται** ρητά να φέρει προς ψήφιση στην Βουλή συγκεκριμένων νομοσχεδίων και με την οποία (σύμβαση) η Ελληνική Βουλή υποχρεούται (δεσμεύεται) να τα ψηφίσει αναγκαστικά-όπως και πράγματι έγινε- δεδομένου ότι η διαδικασία αυτή συνιστά αναγκαστική εκχώρηση των τριών συστατικών της Εθνικής μας Κυριαρχίας, ήτοι της Νομοθετικής, Εκτελεστικής και Δικαστικής εξουσίας σε ξένες δυνάμεις και συνεπώς και κατάλυση της Λαϊκής Κυριαρχίας, η οποία συνιστά το θεμέλιο του Συντάγματός μας (άρθρο 1 Συντ.).

β) Με ποίο νόμιμο, εθνικό και ηθικό δικαίωμα η Ελληνική Κυβέρνηση παραιτείται -με το άρθρο 11 της Νομικής Γνωμοδότησης της Σύμβασης- ρητά στην Δανειακή Σύμβαση της Εθνικής της Κυριαρχίας επί των περιουσιακών στοιχείων της Ελλάδος, αλλά και επί των ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων και των ελευθεριών, αλλά αι της ζωής των Ελλήνων, καθιστώντας τους τελευταίους-δυνητικά αλλά πραγματιστικά- δούλους στην Τρόικα, δια της εγγραφής **εμπραγμάτων ασφαλειών** (υποθηκών) επί των Ελλήνων! και των περιουσιακών στοιχείων της Ελλάδος υπέρ της Τρόικας σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης στα πλαίσια εφαρμογής της παραπάνω δανειακής σύμβασης, δεδομένου ότι η παραίτηση αυτή συνιστά παράβαση του άρθρου 28 παρ.2 Συντ., το οποίο επιτρέπει την αναγνώριση *αρμοδιοτήτων* μόνο σε διεθνείς οργανισμούς (με πλειοψηφία των 3/5 των βουλευτών του Ελληνικού κοινοβουλίου) ενώ συνιστά επίσης (η παραίτηση) και εκχώρηση της Εθνικής μας Κυριαρχίας σε ξένες δυνάμεις και συνεπώς και κατάλυση της Λαϊκής Κυριαρχίας (άρθρο 1 Συντ.).

γ) Με ποίο νόμιμο, εθνικό και ηθικό δικαίωμα η Ελληνική Κυβέρνηση παραιτείται στην Δανειακή Σύμβαση του συνταγματικού της κυριαρχικού της δικαιώματος *δικαστικής της προστασίας* -συστατικό στοιχείο της Εθνικής μας

Κυριαρχίας- στα πλαίσια εφαρμογής της παραπάνω δανειακής σύμβασης (άρθρο 14 παρ.5 της Σύμβασης).

δ) Με ποίο νόμιμο, εθνικό και ηθικό δικαίωμα η Ελληνική Κυβέρνηση έχει υπογράψει ως συμβατικό όρο της Δανειακής Σύμβασης –ο οποίος περιλαμβάνεται στο Παράρτημα IV του Πρώτου Μνημονίου (Ν.3845/2010)- σύμφωνα με τον οποίο: «Οι (ελληνικές) αρχές δεσμεύονται να διαβουλευονται με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή της ΕΚΤ και το ΔΝΤ για την υιοθέτησης πολιτικών που δεν συνάδουν με αυτό το μνημόνιο», δεδομένου ότι με τον όρο αυτό εκχωρούνται βασικά Κυριαρχικά μας Δικαιώματα σε ξένες δυνάμεις, με τρόπο που συνιστά βίαιη παραβίαση των άρθρων 1 και 28 παρ.3 του Συντάγματος.

δ) Δεδομένου ότι η παραπάνω Δανειακή Σύμβαση είναι εξ ορισμού μια Διεθνής Σύμβαση της Ελλάδος με ξένους οργανισμούς (ΔΝΤ, ΕΚΤ) και κράτη (μέλη της ΕΕ), και δεδομένου ότι η ψήφισή της από την Ελληνική Βουλή με κυρωτικό νόμο με την διαδικασία του άρθρου 28 παρ.2 του Συντάγματος (ήτοι με την υπερψήφισή της από τα 3/5 των βουλευτών) είναι υποχρεωτική και για την νομιμότητα κι εγκυρότητα αυτής καθαυτής της Δανειακής Σύμβασης, αλλά και των επακολουθησάντων ψηφισθέντων ήδη νόμων, η ψήφιση των οποίων συνιστά συμβατικό όρο της Σύμβασης και οι οποίοι συνεπώς συνιστούν συστατικά στοιχεία και όροι της Σύμβασης αυτής, ερωτάσθαι:

i) Πότε θα φέρετε προς ψήφιση ενώπιον της Βουλής την παραπάνω Δανειακή Σύμβαση, σύμφωνα με την διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 28 παρ.2 του Συντάγματος, με το οποίο απαιτείται η υπερψήφισή της τουλάχιστον από τα 3/5 των βουλευτών?

ii) Τι μέτρα έχετε λάβει, ή προτίθεστε να λάβετε για την αποκατάσταση της νομιμότητας για την ψήφιση της Δανειακής Σύμβασης από την Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 28παρ.2 Συντάγματος?

iii) Γιατί εφαρμόζεται στην πράξη τους νόμους που προβλέπονται ρητά (επιβάλλονται) από την Δανειακή Σύμβαση κι έχουν ήδη **ακύρω**ς ψηφισθεί από την Ελληνική Βουλή, δεδομένου ότι οι νόμοι αυτοί στερούνται νομιμότητας, εφόσον η Δανειακή Σύμβαση δεν έχει κυρωθεί με κυρωτικό νόμο από την Ελληνική Βουλή?

iv) Τι απάντηση δίνετε στην Ελληνική Δικαιοσύνη και τον Ελληνικό Λαό για το γεγονός της απώλειας της Εθνικής μας Κυριαρχίας, με τις παραπάνω ενέργειες, αποκλειστικά της Ελληνικής Κυβέρνησης, δια της Δανειακής αυτής Σύμβασης, απώλεια την οποία έχει ομολογήσει πολλάκις – προκαλώντας τον τρόμο, που έχει τώρα εξελιχθεί σε οργή, του Ελληνικού Λαού- δημόσια σε συνεντεύξεις του, αλλά και από του βήματος της Βουλής ο Έλληνας Πρωθυπουργός και με δεδομένο ότι και η ενδεχόμενη υπερψήφιση της παραπάνω συγκεκριμένης Δανειακής Σύμβασης ακόμα και από τους 300 βουλευτές της δεν της αφαιρεί τον Εθνοπροδοτικό χαρακτήρα, δεδομένου ότι δεν νομιμοποιείται η παραχώρηση της Εθνικής μας Κυριαρχίας ακόμα και με την υπερψήφισή της και από τους 300 βουλευτές της Βουλής? (άρθρο 28 παρ.2-3 Συντ.).

v) Με δεδομένη και πολλάκις ομολογημένη από τον Πρωθυπουργό απώλεια της Εθνικής μας Κυριαρχίας, δια των όρων της παραπάνω Δανειακής Σύμβασης και των επανειλημμένων Μνημονίων, η Ελληνική Κυβέρνηση και μέρος της Βουλής, έχουν (έχετε) διαπράξει το ειδεχθέστερο των Εγκλημάτων, ήτοι αυτό της Εσχάτης Προδοσίας κατά της Ελλάδος (ΠΚ 134) ερωτάσθαι:

α) Σκοπεύετε να παραδοθείτε αυτοβούλως στην Ελληνική Δικαιοσύνη, ενώπιον της οποίας έχω ήδη καταθέσει την από 27-05-2010 μήνυσή μου εναντίον σας για Εσχάτη Προδοσία κατά της Ελλάδος?

β) Σκοπεύετε να αυτομολήσετε και αυτοεξοριστείτε αυτοβούλως σε άλλη χώρα?

γ) Θα περιμένετε να υποστείτε της συνέπειας της σωτηριακής για όλους και νόμιμης Λαικής οργής εναντίον σας για τα παραπάνω εγκλήματά σας?

Παρακαλώ να ενημερωθώ και να προσκληθώ στην Βουλή την ημέρα της απαντήσεως των αρμοδίων υπουργών, ενώπιον της Ελληνικής Βουλής, στα παραπάνω ερωτήματά μου.

Παρακαλώ επίσης, το παρόν e-mail μου να πρωτοκοληθεί στο γραφείο του Προέδρου της Βουλής και να μου αποσταλεί με e-mail ο αριθμός πρωτοκόλλου του.

Χαλκίδα 21-12-2010

Ο αιτών
Δημ. Αντωνίου

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Δικαίωμα αντίστασης και ποινικό δίκαιο

(Το δικαίωμα της αντίστασης στο πλαίσιο του ισχύοντος ποινικού δικαίου)

Διονύσης Δ. Σπινέλης

καθηγητής του ποινικού δικαίου στο πανεπιστήμιο Αθηνών

1 Εισαγωγή

1.1. Η αντίσταση στο ποινικό δίκαιο

Οι διατάξεις του ποινικού δικαίου δέν προβλέπουν «δικαίωμα αντίστασης». Και εύλογα, γιατί το ποινικό δίκαιο δέν έχει ως αποστολή να απονέμει δικαιώματα στους πολίτες, αλλά πρωτίστως να καθορίζει ποιες πράξεις έχουν ποινικό ενδιαφέρον και σε ποιες ποινικές κυρώσεις πρέπει να υποβληθούν οι δράστες τους.

1.2. Έγκλημα αντίστασης κατά της αρχής

Η «αντίσταση» προβλέπεται στο άρθρο 167 § 1 του ποινικού κώδικα (ΠΚ) ως ένα έγκλημα που στρέφεται κατά της πολιτειακής εξουσίας. Επίσης, πράξεις που χαρακτηρίζονται ως «αντίσταση» με την παραπάνω έννοια προβλέπονται ρητά ως στοιχείο και στο έγκλημα της «στάσης» (άρθρ. 170 § 1 ΠΚ). Και φυσικά πράξεις που θα μπορούσαν να χαρακτηρισθούν ως «αντίσταση» με μια ευρύτερη έννοια του όρου, που ξεπερνά τα ορολογικά όρια των ποινικών διατάξεων, μπορεί να συνιστούν πράξεις καταρχήν αξιόποινες σύμφωνα με τις διατάξεις του ΠΚ ή κάποιου ειδικού ποινικού νόμου. Έτσι λχ η τυραννοκτονία μπορεί να συνιστά έσχατη προδοσία (άρθρ. 134 § 3 ΠΚ) ή απλώς ανθρωποκτονία (άρθρ. 299 ΠΚ), ενώ άλλες πράξεις μπορούν να συνιστούν έσχατη προδοσία (134 §§ 1 και 2), διαφόρων ειδών σωματική βλάβη (308 - 311 ΠΚ) έκρηξη (270 ΠΚ) κλπ.

1.3. Λόγοι άρσης του αδικού

Εξάλλου, όπως είναι γνωστό, οι ποινικές διατάξεις είναι κανόνες που υπόκεινται σε εξαιρέσεις, όπως είναι οι διάφοροι λόγοι άρσης του αδικού χαρακτήρα της πράξης, άρσης του καταλογισμού, εξάλειψης του αξιόποινου κλπ λόγοι για τους οποίους δέν επιβάλλεται ποινή σε μία καταρχήν αξιόποινη πράξη.

Ειδικότερα οι λόγοι άρσης του αδικού δέν περιέχονται μόνο στον ποινικό κώδικα αλλά και σε διάφορα άλλα νομοθετήματα που ανήκουν σε διάφορους κλάδους του δικαίου, ακόμη και σε κανόνες εθιμικούς ή πέρα απο το θετό δίκαιο.

Μία σημαντική σχετική διάταξη είναι η διάταξη το άρθρου 20 του ΠΚ κατα την οποία « εκτός απο τις περιπτώσεις που αναφέρονται στον Ποινικό Κώδικα (άρθρα 21, 22, 25, 304 § 4, 308 § 2, 367, 371 § 4), ο άδικος χαρακτήρας της πράξης αποκλείεται και όταν η πράξη αυτή αποτελεί ενάσκηση δικαιώματος ή εκπλήρωση καθήκοντος που επιβάλλεται απο το νόμο.

Έτσι, άν η αντίσταση στην κρατική εξουσία γενικά ή ως προς ορισμένη πράξη προβλέπεται κάπου ως δικαίωμα που μπορεί να ασκηθεί ή ως καθήκον που

πρέπει να εκπληρωθεί, τότε το δικαίωμα αντίστασης έχει ως πρώτο και σημαντικό αποτέλεσμα, ότι αίρει τον άδικο χαρακτήρα μιας πράξης που είναι καταρχήν αξιόποινη.

Άλλη σημαντική διάταξη είναι η του άρθρου 22 ΠΚ που αφορά την **άμυνα** την οποία ορίζει ως την «αναγκαία προσβολή του επιτιθέμενου στην οποία προβαίνει το άτομο για να υπερασπιστεί τον εαυτό του ή άλλον από άδικη και παρούσα επίθεση που στρέφεται εναντίον τους». Έτσι, αν η πράξη της κρατικής εξουσίας θεωρηθεί ως επίθεση άδικη και παρούσα, κατ' αυτής μπορεί να αντιταχθεί άμυνα.

1.4. Γενικός ορισμός και περιορισμοί της **αντίστασης**

Αντίσταση, κατα ένα κλασικό ορισμό της, είναι το δικαίωμα κοινωνικής **άμυνας** κατά της εγκληματικής **κρατικής εξουσίας**, η οποία ασκείται έτσι ώστε να απειλεί φυσικά ή ψυχικά το λαό. Διδάσκεται, ότι η αντίσταση μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις είναι επιτρεπτή και μόνον υπο αυστηρές προϋποθέσεις:

- να έχει ως αιτία βαρύτατη κατάχρηση της κρατικής εξουσίας.
- να έχει πάντοτε επικουρικό χαρακτήρα έναντι άλλων νόμιμων και ειρηνικών μέσων,
- κατα την ενεργοποίησή της να τηρείται το αξίωμα της αναλογίας μεταξύ μέσου και σκοπού,
- να υπάρχει βάσιμη ελπίδα για την επιτυχία του σκοπού της αντίστασης, και
- όποιος την επιχειρεί να έχει την αναγκαία διορατικότητα για να κρίνει σωστά την κατάσταση και να επιχειρεί την πράξη του με την εσωτερική πεποίθηση ότι εξυπηρετεί το συμφέρον του συνόλου και όχι το ατομικό του.

Τέλος τονίζεται, ότι η αντίσταση αποβλέπει στην διατήρηση ή στην αποκατάσταση της τραυματισμένης έννομης τάξης και όχι στην επαναστατική αλλαγή της.

2. Αντίσταση και άμυνα

2.1. Άμυνα υπέρ της πολιτείας γενικά

Η αντίσταση έχει ομοιότητα προς την άμυνα χωρίς όμως να ταυτίζεται με αυτή. Επομένως θα πρέπει να οροθετηθούν αμοιβαία αντίσταση και άμυνα.

Όπως γίνεται δεκτό, καταρχήν η **άμυνα** υπέρ των έννομων αγαθών της πολιτείας υπόκειται σε περιορισμούς. Η κρατούσα γνώμη στη θεωρία του

ποινικού δικαίου σε μας δέχεται, ότι κατά επιθέσεων εναντίων περιουσιακών αγαθών της πολιτείας που της ανήκουν υπο την ιδιότητά της ως Δημοσίου (Fiskus), λχ σχολικά κτίρια, δημόσιοι κρουνοί, κρατικά αυτοκίνητα κλπ οι πολίτες να δικαιούνται να αντιτάξουν άμυνα υπερ τρίτου (δηλ. της πολιτείας) (τρίταμυνα, βοήθεια στην άμυνα) όπως και προκειμένου για αντίστοιχα ατομικά αγαθά. Αντίθετα, επιθέσεις εναντίον εννόμων αγαθών της πολιτείας ως φορέα εξουσίας ή γενικότερα εννόμων αγαθών του κοινωνικού συνόλου (πχ της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας, της πολιτειακής εξουσίας, της δημόσιας τάξης, της θρησκευτικής ειρήνης, του νομίματος, της δημοσίας αιδούς κλπ) μόνο κατ' εξαίρεση γίνεται δεκτό ότι μπορούν να αποκρουστούν με τρίταμυνα των πολιτών, επειδή αν αυτό γινόταν δεκτό οι πολίτες θα αναλάμβαναν αστυνομικά καθήκοντα και θα άνοιγε ο δρόμος σε παρακρατικές δραστηριότητες. Και πάντως σε τέτοιες περιπτώσεις η τρίταμυνα των πολιτών πρέπει να έχει επικουρικό χαρακτήρα σε σχέση με την προστασία των κρατικών οργάνων.

3. Αντίσταση υπερ του Συντάγματος και του πολιτεύματος

3.1. Έννοια του άρθρου 120 § 4 του Σ

Το δικαίωμα **αντίστασης** που προβλέπει το άρθρο 120 § 4 του Συντ. παρέχεται σε όλους τους Έλληνες πολίτες και μπορεί να ασκηθεί εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να καταλήσει το Σύνταγμα και φυσικά το δημοκρατικό πολίτευμα που προβλέπεται και ρυθμίζεται απο αυτό.

Το δικαίωμα αυτό αντίστασης είναι επομένως μία ειδική περίπτωση άμυνας, που επιτρέπεται κατ' εξαίρεση απο το γενικό κανόνα που προανέφερα, για την υπεράσπιση ορισμένου έννομου αγαθού και που παρέχεται με ειδική, και μάλιστα συνταγματική, διάταξη.

Το δικαίωμα αυτό ανήκει σε ορισμένο κύκλο ατόμων (θεωρητικά βέβαια, γιατί ο κύκλος αυτός είναι ευρύτατος, αφού περιλαμβάνει όλους τους Έλληνες πολίτες) και κατά ορισμένου κινδύνου (της κατάλυσης του Συντάγματος). Η αρχή που τίθεται στη διάταξη αυτή εναρμονίζεται με όσα είπα παραπάνω για τον περιορισμένο σε εξαιρετικές περιπτώσεις και επικουρικό χαρακτήρα του δικαιώματος τρίταμυνας υπερ της πολιτείας απο τους πολίτες.

Ας δούμε τώρα σε ποιές περιπτώσεις μπορεί να εφαρμοσθεί η διάταξη αυτή. Καταρχήν πρέπει να τονισθεί, ότι οι περιπτώσεις που θα εξετασθούν εξαρτώνται καταρχήν, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της άμυνας, απο τα διάφορα είδη άδικης και παρούσας επίθεσης, κατά του εννόμου αγαθού που προστατεύεται. Το έννομο αυτό αγαθό είναι κατα το άρθρο 120 § 4 του Σ. «το Σύνταγμα». Η βασική μορφή επίθεσης κατ' αυτού είναι η επιχείρηση κατάλυσής του **με τη βία**.

3.2. Κατάλυση του Συντάγματος

Η κλασική περίπτωση που προφανώς είχαν πρό οφθαλμών οι συντακτικοί νομοθέτες όταν διατύπωναν τη διάταξη αυτή ήταν το πραξικόπημα της 21ης Απριλίου 1967. Επομένως, σε μια παρόμοια περίπτωση, στα τανκς και τους στρατιώτες που θα κινούνταν για να καταλάβουν τη Βουλή, να συλλάβουν τα μέλη της Κυβέρνησης, να καταλάβουν το ραδιοφωνικό σταθμό, τις υπηρεσίες του ΟΤΕ., όχι μόνον οι αρμόδιοι υπάλληλοι οι υπεύθυνοι για τα αντίστοιχα κτίρια, εγκαταστάσεις και θεσμούς, αλλά και ο κάθε Έλληνας πολίτης δικαιούται να αντισταθεί με κάθε μέσο, και ένοπλα ακόμη, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας τους στρατιώτες και αξιωματικούς που εκτελούν τις παραπάνω επιχειρήσεις. Οι δράστες των πράξεων αυτών αντίστασης, που είναι καταρχήν αξιόποινες πράξεις, αν δικάζονταν ενώπιον Ελληνικών ποινικών δικαστηρίων θα μπορούσαν να επικαλεσθούν βάσιμα την άσκηση του δικαιώματός τους κατά το άρθρο 120 § 4 του Σ., σε συνδυασμό με τα άρθρα 20 και 22 ΠΚ, τα οποία αποκλείουν τον άδικο χαρακτήρα των πράξεων αυτών.

3.3. Άλλοι τρόποι προσβολής του πολιτεύματος

Πέρα απο αυτή την κλασική περίπτωση όμως υπάρχουν σειρά ολόκληρη απο άλλες περιπτώσεις, που συνιστούν μορφές του εγκλήματος της εσχάτης προδοσίας. Όπως είναι γνωστό, η σχετική διάταξη του άρθρου 134 ΠΚ, τροποποιήθηκε με το νόμο 1366/1983 α. 2 § 2 και 3.

Τέτοιες περιπτώσεις προβλέπει το άρθρο 134 § 1 (όπου διατηρήθηκε η παλιά διατύπωση με μερικές μικροαλλαγές):

- Η απόπειρα κάποιου με σωματική βία ή απειλή να μεταβάλει το πολίτευμα της χώρας. Η πράξη αυτή μπορεί να τελεσθεί είτε με βίαιη ανατροπή «εκ των κάτω» (επανάσταση, πραξικόπημα, κίνημα) ή με βίαιη ανατροπή «εκ των άνω» («πραξικόπημα των ανακτόρων», palace coup). Η διαφορά μεταξύ των περιπτώσεων που αναφέρθηκαν μπορεί να έχει σημασία ως προς το θέμα της μή τιμωρίας εκείνων που η πράξη τους εγκρίθηκε εκ των υστέρων απο το λαό ρητώς ή σιωπηρώς με τη λαϊκή προσχώρηση (adhesion) ελεύθερα εκδηλωμένη. Όμως, κατά τη νομολογία που δημιουργήθηκε με αφορμή τη δίωξη των πρωταιτίων της 21ης, ως προς το θέμα του άδικου χαρακτήρα της πράξης της βίαιης ανατροπής, διάκριση μεταξύ νομιμοποιούμενων εκ των υστέρων και μή τέτοιων πράξεων δεν υπάρχει. Κάθε είδους ανατροπή ή κατάλυση του πολιτεύματος ή του Συντάγματος δέν παύει να έχει άδικο χαρακτήρα και αυτό κρίνεται βάσει του ισχύοντος κατα τον χρόνο τέλεσης του δικαίου. Γι' αυτό κατά αυτών άμυνα με τη μορφή αντίστασης είναι πάντα δυνατή.

Η § 2 του άρθρου 134 που εισήχθει με το α. 2 § 2 του ν. 1366/1983 στις παραπάνω περιπτώσεις προσθέτει και εκείνες που ο δράστης:

- **επιχειρεί** με βία ή απειλή βίας ή με σφετερισμό της ιδιότητάς του ως όργανου του Κράτους να **καταλύσει** ή να **αλλοιώσει** ή να **καταστήσει ανενεργό** διαρκώς ή προσωρινώς το δημοκρατικό πολίτευμα που στηρίζεται στη λαϊκή κυριαρχία ή θεμελιώδεις αρχές ή θεσμούς του πολιτεύματος αυτού.

- **επιχειρεί** με τα ίδια μέσα να διαταράξει την ομαλή λειτουργία του πολιτεύματος, να αποστερήσει ή να παρακωλύσει τη Βουλή, την Κυβέρνηση ή τον Πρωθυπουργό από την ενάσκηση της εξουσίας που τους παρέχει το Σύνταγμα ή να τους εξαναγκάσει να εκτελέσουν ή να παραλείψουν πράξεις που απορρέουν από την εξουσία αυτή.

Ο όρος επιχειρεί στο ποινικό δίκαιο χρησιμοποιείται συχνά για να υποδηλώσει ότι αξιόποινη είναι και η **ολοκληρωμένη πράξη και η απόπειρά της**. Τούτο είχε γίνει δεκτό ως προς το άρθρο 134 ΠΚ ήδη πριν από την τροποποίησή του με το ν. 1366/83, μολονότι εκείνο χρησιμοποιούσε τον όρο «αποπειρώμενος». Ήδη στην νέα παράγραφ. 2 ο όρος «επιχειρεί» χρησιμοποιείται αναμφίβολα με αυτήν την έννοια.

Η «**κατάλυση**» ορίζεται στην Εισηγητική Έκθεση του ν. 1366/83 που τροποποίησε το άρθρο 134 ΠΚ ως πλήρης εξαφάνιση του δημοκρατικού πολιτεύματος, πχ περιέλευση της Χώρας σε κατάσταση αναρχίας ή απόλυτης τυραννίας. Κατ' άλλη ερμηνεία: Η de facto απώλεια της ισχύος του Συντ. που απέρχεται όταν εκμηδενιστεί η αποτελεσματικότητά του.

Εξάλλου το **δημοκρατικό πολίτευμα** που αποσκοπεί να προστατεύσει το άρθρο 134 ΠΚ ταυτίζεται εννοιολογικά με το ουσιαστικό **Σύνταγμα**. Έτσι, οι προσβολές του πολιτεύματος που περιγράφονται στο άρθρο 134 ΠΚ συνιστούν και προσβολές του Συντάγματος. Οι άλλες μορφές εκτός από την κατάλυση του δημοκρατικού πολιτεύματος στην ουσία είτε ταυτίζονται είτε αποτελούν μορφές μερικότερων προσβολών του πολιτεύματος ή αφορούν σημαντικούς θεσμούς ή αρχές του. Ο νόμος τις θεωρεί όλες ίσης απαξίας, γιατί με κάθε μία από αυτές αλλοιώνεται σημαντικά το δημοκρατικό πολίτευμα.

Το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας είναι υπαλλακτικώς μικτό και μπορεί να διαπραχθεί με όλους αυτούς τους τρόπους. Επομένως, και κατά των μορφών αυτών προσβολής είναι επιτρεπτή η **αντίσταση**, πρέπει όμως να ασκείται υπο τις γενικές προϋποθέσεις που ανέφερα παραπάνω.

4. Αντίσταση και μετά την κατάλυση

4.1. Η εσχάτη προδοσία είναι διαρκές έγκλημα

- Εξάλλου οι μορφές υπο τις οποίες προβλέπεται η διάπραξη της εσχάτης προδοσίας περιλαμβάνουν και την περίπτωση που ο δράστης «γ) ασκεί ή άσκησε την εξουσία που ο ίδιος ή άλλος κατέλαβε με τους τρόπους και τα μέσα που προβλέπει το άρθρο αυτό.»

Με τη διάταξη αυτή το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας προβλέπεται και τιμωρείται αναμφίβολα ως διαρκές έγκλημα. Η ρητή αυτή ρύθμιση θεωρήθηκε αναγκαία μετά τη γνωστή αμφισβήτηση στην επιστήμη και την νομολογία που είχε λάβει και πολιτικές διαστάσεις, η οποία λύθηκε τότε τελικά υπέρ της εκδοχής του στιγμιαίου με την απόφαση 684/1975 της Ολομέλειας του Αρείου

Πάγου. Για να καταστεί πλέον σαφές ότι ο νομοθέτης θεωρεί το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας ως διαρκές, προστέθηκε η παραπάνω περίπτωση στο άρθρο 134 § 2.

- Η διάταξη αυτή βρίσκεται σε αρμονία με τη διάταξη του άρθρου 120 § 3 του Σ κατα το οποίο: «ο σφετερισμός με οποιοδήποτε τρόπο της λαϊκής κυριαρχίας και των εξουσιών που απορρέουν απο αυτή διώκεται μόλις αποκατασταθεί η νόμιμη εξουσία, οπότε αρχίζει και η παραγραφή του εγκλήματος.»

- Επίσης εναρμονίζεται με τη διάταξη του άρθρου 137 Δ § 3 ΠΚ που προστέθηκε στον ΠΚ με το ν. 1500/84 για τον ποινικό κολασμό των βασανιστηρίων, η οποία επίσης προβλέπει, ότι αν τα βασανιστήρια κλπ τελούνται υπο καθεστώσ σφετερισμού της λαϊκής κυριαρχίας, η προθεσμίας της παραγραφής αρχίζει μόλις αποκατασταθεί η νόμιμη εξουσία.

4.2. Η άποψη της «ανώμαλης παρένθεσης»

Οι διατάξεις αυτές βασίζονται στην αντίληψη ότι η κατάλυση του πολιτεύματος και ο σφετερισμός της λαϊκής κυριαρχίας και των εξουσιών που απορρέουν απο αυτή αποτελεί μια παρένθεση ανωμαλίας και μάλιστα παρανομίας, η οποία προορίζεται να λάβει τέλος αργά ή γρήγορα, οπότε θα επανέλθει το Σύνταγμα σε πλήρη ισχύ και εφαρμογή. Τότε θα δικασθούν οι ένοχοι εσχάτης προδοσίας που κατέλυσαν το πολίτευμα και σφετερίστηκαν τη λαϊκή κυριαρχία, αυτοί που άσκησαν την παράνομη εξουσία, καθώς και όσοι διέπραξαν εγκλήματα βασανιστηρίων κατα τη διάρκεια της ανώμαλης αυτής περιόδου.

Η άποψη αυτή δέν συμβιβάζεται πλέον με την αρχή «επανάσταση που επικράτησε δημιουργεί δίκαιο»: της οποίας κατα κόρον έγινε επίκληση κατα τα χρόνια δικτατορίας και κατα την περίοδο της κάθαρσης που επακολούθησε την περίοδο εκείνη. Έγινε δεκτό απο τη νομολογία, ότι ορισμένα νομικά αποτελέσματα μπορεί να επέλθουν με βάση την αρχή αυτή, όπως η δυνατότητα του καθεστώτος να θέτει υποχρεωτικούς κανόνες δικαίου και η διεθνής του αναγνώριση. Όμως για τη νομιμοποίηση του καθεστώτος αυτού στο εσωτερικό, απαιτείται η λαϊκή προσχώρηση της πλειονότητας τουλάχιστον των πολιτών, εκδηλουμένη ελευθέρως είτε ρητώς είτε σιωπηρώς.

Ετσι είναι δυνατό μια Κυβέρνηση να ασκεί de facto εξουσία και να αναγνωρίζεται από τα άλλα κράτη διεθώς, αλλά να μην έχει εσωτερική νομιμοποίηση (de jure), ενόσω δέν την έχει αναγνωρίσει η πλειονότητα του λαού. Στη διάκριση αυτή στηρίζεται και η διακήρυξη του Δ Ψηφίσματος της Ε Αναθεωρητικής Βουλής με τον τίτλο: **«Η Δημοκρατία Δικαίω ουδέποτε κατελύθη».**

4.3. Η άποψη των «διαδοχικών πολιτευμάτων»

Η αντίθετη άποψη υποστηρίζει, ότι μια επανάσταση είναι κατ' αρχήν πράξη που αποδοκιμάζεται απο το δίκαιο και αποτελεί έγκλημα εσχάτης προδοσίας, αλλά

άν επικρατήσει, οι πράξεις της αποβάλλουν τον ποινικό της χαρακτήρα, διότι παράγουν πρωτογενές δίκαιο εν τη δημιουργημένη έννομη τάξη. Η διάκριση μεταξύ επαναστάσεως που προϋποθέτει λαϊκή προσχώρηση και πραξικοπήματος ή άλλης μορφής βίαιης ανατροπής δέν είναι δυνατή, γιατί σε όλες τις μορφές υπάρχει το στοιχείο της βίας, σε όλες μετέχουν ένοπλοι και σε όλες υπάρχει και στοιχείο λαϊκής προσχώρησης και διαφωνούντες. Εφόσον εγκαθιδρυθεί νέα εξουσία και αποκτήσει την ικανότητα αποτελεσματικής επιβολής, θα αξιώσει καθήκον υπακοής. Επομένως, η κατάλυση δημιούργησε ένα νέο πολίτευμα πλήρους ισχύους, εφόσον μπορεί να εξασφαλίζει, έστω και με τη βία, την υπακοή των πολιτών και την διεθνή αναγνώριση, ενώ η ύστερη τυχόν ανατροπή του γεννά ένα τρίτο πολίτευμα. Αυτή την άποψη την ονομάζω για ευκολία θεωρία των διαδοχικών πολιτευμάτων.

Ας συγκρίνουμε τώρα ως προς τα αποτελέσματα τις δύο εκδοχές. Αν δεχθούμε την τελευταία άποψη, μόνη δυνατότητα άσκησης του δικαιώματος αντίστασης και δικαιολόγηση των πράξεων των αντιστεκομένων βάσει των διατάξεων των άρθρων 20 ή 22 ΠΚ, υπάρχει κατα το στάδιο όπου γίνεται απόπειρα κατάλυσης του Συντάγματος, όταν δηλαδή κυλούν οι ερπήστριες των αρμάτων και τα αποσπάσματα εισβάλλουν στην κατοικία του Πρωθυπουργού ή του Αρχηγού του Κράτους ή στο κτίριο του ΟΤΕ. Μόλις όμως εξασφαλισθεί η εξουσία απο τους πραξικοπηματίες και πάρουν τη μεγάλη του Κράτους σφραγίδα στα χέρια τους, η επιχείρηση «πραξικόπημα» ή «εσχάτη προδοσία» θα έχει ολοκληρωθεί, οι πραξικοπηματίες απο έσχατοι προδότες θα έχουν μετονομαστεί σε «σωτήρες του Έθνους». Επομένως θα συλλαμβάνουν όποιους αντιδρούν σ' αυτούς με βία χαρακτηρίζοντάς τους ως «αναρχικούς, τρομοκράτες, «βοβμιστές» κλπ και θα τους στέλνουν στα ποινικά δικαστήρια με την κατηγορία της αντίστασης κατά της αρχής του άρθρου 167 ΠΚ ή άλλων αξιόποινων πράξεων -ενδεχομένως ακόμη και εσχάτης προδοσίας. Αυτά θα πρέπει να θεωρούν τις πράξεις αυτές αντίδρασης κατά του καθεστώτος αυτού ως αξιόποινες πράξεις «βίας για να εξαναγκάσουν κάποια αρχή ή υπάλληλο να παραλείψει νόμιμη πράξη» κλπ και θα καταδικάζουν τους δράστες.

Αντίθετα, αν δεχθούμε την άποψη της «ανώμαλης παρένθεσης», η εσχάτη προδοσία ως διαρκές έγκλημα συνεχίζεται και τελείται εφόσον οι πραξικοπηματίες ασκούν την εξουσία που κατέλαβαν παράνομα. Η εξουσία τους είναι μια *de facto* εξουσία που δέν παύει να είναι παράνομη, εφόσον δέν νομιμοποιείται *de jure* με τυχόν λαϊκή προσχώρηση ελεύθερα εκδηλωμένη.

Εφόσον αυτό δέν γίνεται, μπορεί αυτοί να θέτουν κανόνες δικαίου και να εξαναγκάζουν την εφαρμογή τους γιατί αυτό απαιτεί η ανάγκη συνέχισης της εθνικής και κοινωνικής ζωής. Το κύρος αυτών των κανόνων εξαρτάται απο το κατα πόσον είναι αναγκαίοι γι' αυτό το σκοπό. Το κύρος τους είναι αμφισβητήσιμο, αν σκοπό έχουν μόνο να δικαιώσουν ή να στηρίξουν το δικτατορικό καθεστώς, γι' αυτό δέν αποκτούν πλήρη δικαιοκή (*de jure*) ισχύ. Τότε όμως οι πράξεις αντίδρασης στο τυραννικό καθεστώς είναι πράξεις αντίστασης σε εκείνους που συνεχίζουν να επιχειρούν την κατάλυση του δημοκρατικού Συντάγματος», μεταβάλλοντας το *de jure* σε ένα άλλο. Αν δικάσουν και καταδικαστούν απο τα δικαστήρια που λειτουργούν στο όνομα της τυραννικής εξουσίας, οι καταδίκες τους θα είναι παράνομες.

Τί σημασία έχουν όλα αυτά όμως αν αντιστασιακοί σαπίζουν στην φυλακή; Κατα τί διαφέρει η αξιολόγηση αυτή της πράξης τους απο την αξιολόγηση των δικών τους πράξεων που κάνουν ο εγκληματίας εκ πεποιθήσεως, ο αντιρρησίας συνείδησης, ο αναρχικός, ο τρομοκράτης;

Η βάση του ερωτήματος είναι η εξής: Αυτή η διάκριση μεταξύ de jure και de facto εξουσίας και ισχύος κανόνων, τί νομική σημασία έχει; Μήπως δέν έχει άλλη σημασία πέρα μιας ηθικής αξιολόγησης ή de lege ferenda κριτικής κανόνων κατα πάντα υπαρκτών και εφαρμοζομένων;

4.4. Επιχειρήματα υπέρ της πρώτης άποψης

Νομίζω καταρχήν ότι η σημασία της απόψεως αυτής στηρίζεται σε δύο πραγματικά δεδομένα:

- Πρώτα, στη φύση του πράγματος και ειδικότερα στο ότι όταν ένα καθεστώς δέν θεμελιώνεται στη λαϊκή κυριαρχία και αποδοχή, δέν μπορεί να εδραιωθεί για πολύ. Μπορεί φυσικά να επιτύχει την υπακοή των πολιτών με τη συνεχή άσκηση βίας, η οποία με τις σύγχρονες τεχνικές μεθόδους παρακολούθησης μπορεί να είναι αρκετά αποτελεσματική για ορισμένο χρονικό διάστημα. Όμως, ένα τέτοιο καθεστώς χωρίς λαϊκή βάση αργά ή γρήγορα θα ανατραπεί. Έτσι, η εσχάτη προδοσία, κάποτε, όταν η κατάσταση που δημιουργήθηκε και συνιστούσε κατα το νόμο διάρκεια του εγκλήματος αυτού, θα κριθεί δικαστικά. Ο άδικος χαρακτήρας της πράξης αυτής δέν μπορεί παρά να κριθεί απο το δίκαιο που ίσχυε κατα το χρόνο που διαπράχθηκε. Λόγοι άρσης του αδίκου με αναδρομική δύναμη κατα τη γνώμη μου δέν μπορεί να υπάρξουν. Εξάλλου, τυχόν νόμοι του τυραννικού καθεστώτος που θα δικαίωναν αναδρομικά ή θα αμνηστευαν την εσχάτη προδοσία των φορέων του θα θεωρηθούν δικαιολογημένα ανίσχυροι, αφού δέν ήταν αναγκαίοι για την συνέχιση της εθνικής και κοινωνικής ζωής και απέβλεπαν μονάχα στην δικαίωση των πραξικοπηματιών.

- Δεύτερο δεδομένο που στηρίζει τη δημοκρατική αρχή της λαϊκής κυριαρχίας ως μόνη νόμιμη βάση σε μια χώρα και σε ορισμένη εποχή είναι η καθιέρωσή της απο την εθνική παράδοση της χώρας αυτής σε μια μακρά χρονική περίοδο.

Εξάλλου, υπέρ της εκδοχής της «ανώμαλης παρένθεσης» μπορούμε σήμερα στη χώρα μας επικαλεστούμε τα ακόλουθα επιχειρήματα:

- Η εκδοχή αυτή είναι σύμφωνη με το ισχύον κανονιστικό πλαίσιο

- Σύνταγμα, Έ Ψήφισμα, νόμους -.

- Είναι πιο συνεπής προς το γενικό προληπτικό σκοπό που επιδιώκουν οι διατάξεις για την εσχάτη προδοσία. Είναι προφανές, ότι δέν μπορεί να επιτύχουν αυτό το σκοπό οι διατάξεις αυτές, όταν απειλούνται σοβαρές ποινές κατά

εκείνων που αποπειρώνται την κατάλυση του πολιτεύματος με τη βία και είναι εκ των προτέρων βέβαιο, ότι αρκεί να επιτύχουν την κατάλυση αυτή (για πόσο χρόνο άραγε;) για να παραμείνουν ατιμώρητοι;

- Καθιστούν δυνατή την εφαρμογή των διατάξεων αυτών και την τιμώρηση των πραξικοπηματιών ως ενόχων εσχάτης προδοσίας, όταν ανατραπεί το καθεστώς τους, χωρίς προσφυγή σε αναδρομικές ποινικές διατάξεις, αλλά με την συνεπή εφαρμογή των ισχύοντων ποινικών νόμων.

- Το πιο ενδιαφέρον νομικό αποτέλεσμα από την σκοπιά της αποψινής συζήτησης είναι ότι αποκτά μια νομική και πρακτική σημασία το δικαίωμα αντίστασης που προβλέπεται στο άρθρο 120 § 4 του Σ.

Γιατί η άσκηση του δικαιώματος αυτού κατά το στάδιο της απόπειρας κατάλυσης του Συντάγματος αφορά τόσο τους στρατιωτικούς ή δημόσιους υπάλληλους που είναι αρμόδιοι να φυλάνε και να προστατεύουν τα δημόσια κτίρια και τα ηγετικά πρόσωπα, όσο και τους απλούς πολίτες. Αλλά το δικαίωμα και καθήκον των πρώτων προβλέπεται και ρυθμίζεται ήδη από άλλες διατάξεις, γι' αυτό και το άρθρο 120 § 4 του Σ δέν προσθέτει σ' αυτό τίποτε. Το δέ δικαίωμα και καθήκον των απλών πολιτών ελάχιστα αποτελεσματικό μπορεί να είναι σ' αυτό το στάδιο. Θα μπορούσε κανείς να πεί ότι όντως η διάταξη αυτή του Συντάγματος είναι στην ουσία «ένα απλώς ιδεολόγημα».

Αν όμως δεχθούμε την εκδοχή της «ανώμαλης παρένθεσης» τότε κατά του συνεχιζόμενου διαρκούς εγκλήματος εσχάτης προδοσίας υπάρχει δικαίωμα και καθήκον αντίστασης όλων των πολιτών κατά του παράνομου καθεστώτος.

Το δικαίωμα αυτό μπορεί να ασκηθεί με κάθε μέσον, δηλαδή και με βία και με παθητική αντίσταση. Όσοι είναι πλασμένοι από το υλικό των ηρώων μπορεί να προσφύγουν στα πρώτα μέσα, όσοι είναι κοινοί μέσοι ανθρώπινοι τύποι μπορεί να προσβάλουν παθητική αντίσταση. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 120 § 4 του Σ και το άρθρο ΠΚ, οι πράξεις τους είναι δικαιωμένες, γιατί τελούνται σε ενάσκηση δικαιώματος και σε εκπλήρωση καθήκοντος που επιβάλλεται από το νόμο.

Η εκδοχή αυτή φαίνεται πολύ πιο πειστική αν αποβλέψουμε στην σημασία της έννοιας «αντίσταση» στη συνείδηση του απλού πολίτη.

Με αυτό τον όρο κανείς σχεδόν δέν σκέπτεται τους ελάχιστους χωροφύλακες ή άλλους υπαλλήλους που τα χαράματα της 21ης Απριλίου ενδεχομένως προσπάθησαν να εμποδίσουν αυτούς που πήγαν να καταλάβουν δημόσια κτίρια ή να συλλάβουν ηγετικά πρόσωπα. Σκέπτεται όμως τον Παναγούλη, τον Καραγιώργα, τον Μουστακλή και όλους τους άλλους που φέρουν δίκαια τον τίτλο του «αντιστασιακού».

Αντίστοιχα, ακόμη και την εποχή του πολέμου ως «αντίσταση» θεωρήθηκε και εννοείται κυρίως η δράση που αναπτύχθηκε κατά των στρατευμάτων Κατοχής και όχι η άμυνα της χώρας από τις ένοπλες δυνάμεις της κατά των εχθρών.

4.5. Νομικές και πρακτικές συνέπειες

- Πρώτη νομική και πρακτική συνέπεια αυτής της εκδοχής είναι ότι, ήδη κατά τη διάρκεια της ανώμαλης κατάστασης θα αποτελούν μια νομική υπεράσπιση των αντιστασιακών ενώπιον των δικαστηρίων, που θα δημιουργεί προβλήματα στα τευλευταία. Αν η δικαστική ανεξαρτησία δεν θα είναι πλήρως εξουδετερωμένη, θα υπάρξουν δικαστές που θα στηριχθούν στην εκδοχή αυτή ή τουλάχιστον σε μία σύγγνωστη νομική πλάνη για να απαλλάξουν τους αντιστασιακούς. Θα υπάρξουν και άλλοι βέβαιοι, που θα αγνοήσουν την υπεράσπιση αυτή αιτιολογώντας την άποψή τους με τη συλλογιστική της εκδοχής των διαδοχικών πολιτευμάτων. Πιστεύω όμως ότι ήδη σε κάποιους από αυτούς θα δημιουργηθούν προβλήματα συνείδησης και δισταγμοί. Παραδείγματα από την περίοδο 1967 - 1974 δεν λείπουν. Και η δημιουργία προβλημάτων και δυσχερειών στο παράνομο καθεστώς είναι ήδη ένα κέρδος.

- Η πλήρης νομική σημασία θα φανεί όταν το παράνομο καθεστώς καταρρεύσει. Τότε οι αντιστασιακοί θα μπορέσουν να ζητήσουν να επανακριθούν οι υποθέσεις τους και να αναγνωρισθεί, ότι δικαιολογημένα έπραξαν ό,τι έπραξαν, χωρίς να χρειαστεί να αντιμετωπιστούν οι περιπτώσεις τους με έκτακτα μέτρα, όπως η αμνηστία. Αν και το αποτέλεσμα είναι πρακτικά το ίδιο, η ηθική σημασία της δικαίωσης είναι διαφορετική από εκείνη της αμνηστίας.

4.6. Ευθύνη του πολίτη για παράλειψη αντίστασης;

Ένα παρεμπόδιον ζήτημα που μπορεί να γεννηθεί είναι αν το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας μπορεί να τελεστεί και δια παραλείψεως, από τους πολίτες που δεν αντιστάθηκαν σ' ένα πραξικόπημα, βάσει του άρθρου 134 σε συνδυασμό με τα άρθρα 15 ΠΚ (που προϋποθέτει ιδιαίτερη νομική υποχρέωση αποτροπής του αποτελέσματος) και του άρθρου 120 § 4 του Σ, που καθιερώνει καθήκον όλων των Ελλήνων να αντισταθούν με κάθε μέσον σε όποιον επιχειρεί να καταλύσει το Σύνταγμα.

Η απάντηση είναι ότι ο συνδυασμός των διατάξεων αυτών δεν μπορεί να καταλήξει σε καταδίκη κάθε Έλληνα πολίτη που δεν αντιστάθηκε για εσχάτη προδοσία δια παραλείψεως, διότι:

- Το άρθρο 120 § 4 του Σ δεν θεμελιώνει ούτε μπορεί να θεμελιώσει μια ειδική σχέση κοινωνικής εγγύτητας κάθε Έλληνα με το Σύνταγμα της Χώρας που να μπορεί να θεωρηθεί «ιδιαίτερη νομική υποχρέωση» κατά το άρθρο 15 ΠΚ. Υπάρχουν άλλοι παράγοντες που είναι άμεσα αρμόδιοι να εμποδίσουν με αποτελεσματικό τρόπο την κατάλυση του Συντάγματος και να προστατέψουν το πολίτευμα, ενώ ο κάθε Έλληνας πολίτης έχει καθήκον απλώς να αντιστέκεται, με την ελπίδα ότι η αντίσταση όσο το δυνατόν περισσότερων μπορεί να παρεμποδίσει την κατάλυση ή την διάρκειά της. Γι' αυτό και ο χαρακτήρας αυτού του καθήκοντος έχει χαρακτηριστεί ως παιδαγωγικός και ηθικοπλαστικός.

- Στις περισσότερες περιπτώσεις δεν θα υπάρχει δυνατότητα πιθανολόγησης της (υποθετικής) αιτιώδους συνάφειας μεταξύ παράλειψης και αποτελέσματος σε βαθμό που να φθάνει στα όρια της βεβαιότητας. Πχ δεν μπορούν να κατηγορηθούν με βάση τις διατάξεις αυτές όλοι οι Έλληνες πολίτες που δεν κατέβηκαν σε μαζικό συλλαλητήριο για να αποτρέψουν ένα πραξικόπημα, αφού ούτε η δυνατότητα άμεσης οργάνωσής του συνήθως υπάρχει, ούτε ο αριθμός των συμμετεχόντων μπορεί να προβλεφθεί, ούτε η αποτελεσματικότητά του μπορεί να πιθανολογηθεί υποθετικώς.

5. Άλλες περιπτώσεις αντίστασης

5.1. Έγκλημα αντίστασης και άμυνα

Κατά το άρθρο **167 § 1 ΠΚ** διαπράττει το έγκλημα της αντίστασης «όποιος μεταχειρίζεται βία ή απειλή βίας για να εξαναγκάσει κάποια αρχή ή υπάλληλο να ενεργήσουν πράξη που ανάγεται στα καθήκοντά τους ή να παραλείψουν νόμιμη πράξη, καθώς και όποιος βιαιοπραγεί κατά υπαλλήλου ή προσώπου που έχει προσληφθεί ή άλλου υπαλλήλου που έχει προστρέξει για να τον υποστηρίξει ενώ διαρκεί η νόμιμη ενέργειά του.»

Απο αυτή τη διάταξη ιδιαίτερο ενδιαφέρον για το συζητούμενο θέμα παρουσιάζει ενδεχομένως η περίπτωση που ο εξαναγκασμός αφορά την παράλειψη «νόμιμης» πράξης, περίπτωση που χαρακτηρίζεται και ως «αμυντική αντίσταση».

Εδώ η λέξη άμυνα δεν χρησιμοποιείται με την τεχνική έννοια του όρου.

Είναι προφανές όμως, ότι αν ο όρος της νομιμότητας της πράξης του υπαλλήλου δεν συντρέχει, η ενδεχόμενη προσβολή των εννόμων αγαθών του πολίτη είναι άδικη και η αντίσταση κατ' αυτής μπορεί να συνιστά άμυνα.

5.2. Η αντίσταση «μικρού διαμετρήματος»

Το 1968, όταν συζητούσαν στη Γερμανική Βουλή μια πρόταση νομοθεσίας εκτάκτου ανάγκης κατά της οποίας γίνονταν μαζικές διαδηλώσεις, ο Γερμανός πολιτολόγος Dolf Sternberger είχε πεί, ότι επι ναζισμού υπήρχε ένας τύραννος και ελάχιστη αντίσταση, ενώ τώρα έχουμε πολλή αντίσταση κα κανένα τύραννο. Με αφορμή αυτά τα γεγονότα και την κριτική τους, ο γνωστός Γερμανός καθηγητής, ποινικολόγος και φιλόσοφος του δικαίου, Arthur Kaufmann διατύπωσε μια σειρά σκέψεων που κατέληγαν στην άποψή του ότι αυτό που χρειάζεται είναι η λεγόμενη «αντίσταση μικρού διαμετρήματος».

Οι σκέψεις του ήταν με συντομία οι εξής: Δεν υπάρχει Κράτος Δικαίου που να είναι απαλλαγμένο απο τον κίνδυνο να εκφυλισθεί σε κράτος αδίκου.

Όσο σε μια χώρα διατηρούνται οι στοιχειώδεις δικαιοκρατικές αρχές, μπορεί να λεχθεί, ότι δεν συντρέχει ακόμη η εξαιρετική κατάσταση όπου επιτρέπεται η αντίσταση. Όταν όμως εξαφανισθεί και το τελευταίο ίχνος κράτους δικαίου και εγκαθιδυθεί τυραννία, τότε η αντίσταση δεν θα έχει νόημα (και κατά άποψη που είχε εκφράσει ήδη ο Θωμάς Ακινάτος δεν επιτρέπεται), αφού άλλωστε η προοπτική επιτυχίας της θα είναι ανύπαρκτη ή μικρή.

Γι' αυτό, και επειδή τα όρια μεταξύ Κράτους Δικαίου και Κράτους Αδίκου δεν είναι σαφή, η αντίσταση πρέπει να προλαβαίνει κάθε απόκλιση από το Κράτος Δικαίου και έτσι να συντελεί στη διαρκή αναγέννησή του.

Η αντίσταση αυτή δεν χρειάζεται να χρησιμοποιεί βία αλλά είναι υπόθεση του πνεύματος και του υπεύθυνου πολίτη. Δεν πρέπει να συγχέεται με την επανάσταση - που συχνά οδηγεί σε άλλο Κράτους αδίκου - αλλά να είναι μια συνεχής εξελικτική διαδικασία.

Δυο σημαντικές προϋποθέσεις πρέπει να συντρέχουν για να επιχειρείται σωστά η μικρή αυτή αντίσταση: Πρώτα, να αποβλέπει στην ικανοποίηση του Δικαίου και όχι στην ικανοποίηση προσωπικών συμφερόντων. Και δεύτερο, εκτός από τις περιπτώσεις όπου το προβλέπει ο νόμος, ποτέ να μην κάνει χρήση βίας.

Βέβαια, όλα τα παραπάνω στην ουσία δεν αποτελούν «αντίσταση» με την κλασική έννοια του όρου, αλλά άσκηση των δικαιωμάτων κριτικής, ελευθερίας έκφρασης, συναθροίσεων κτλ. Όμως ο Kaufmann υποστηρίζει ότι ειδικά για τη Γερμανία, όπου υπάρχει μια παράδοση υπακοής στις αρχές και εφησυχασμού, η έντονη υπόμνηση για χρήση της «αντίστασης μικρού διαμετρήματος», με τη μορφή αυτής της συνεχούς επαγρύπνησης είναι αναγκαία.

Μπορούμε να πούμε το ίδιο και για μάς; Στον τόπο μας είναι αλήθεια ότι παρατηρούνται συχνές κινητοποιήσεις κατά της κρατικής εξουσίας.

Σχετικά μ' αυτές είναι δυνατό να παρατηρήσει κανείς, ότι πολύ πιο συχνά γίνονται για να ικονοποιήσουν ιδιωτικά συμφέροντα, ακόμη και όταν επικαλούνται υπεράσπιση του Δικαίου. Και ότι δεν είναι σπάνιες οι περιπτώσεις που οι κινητοποιήσεις αυτές καταλήγουν σε βία και σε αξιόποινες πράξεις.

Όμως, επισημαίνοντας πάντα την ανάγκη να τηρούνται οι προϋποθέσεις που πρέπει, προτιμώ το θόρυβο της «μικρής αντίστασης» από τη νεκρική σιγή του εφησυχασμού.

ΠΟΙΝΙΚΩΣ ΚΩΔΙΚΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΟ ΒΙΒΛΙΟ: ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ: ΠΡΟΣΒΟΛΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ

Άρθρο 134 **Εσχάτη προδοσία**

2. Με ισόβια ή πρόσκαιρη κάθειρξη τιμωρείται όποιος,

α) επιχειρεί .. με σφετερισμό της ιδιότητάς του ως οργάνου του Κράτους να καταλύσει ή να αλλοιώσει ή να καταστήσει ανενεργό, διαρκώς ή προσκαίρως, το δημοκρατικό πολίτευμα που στηρίζεται στη λαϊκή κυριαρχία ή θεμελιώδεις αρχές ή θεσμούς του πολιτεύματος αυτού,

Άρθρο134 Α Θεμελιώδεις αρχές και θεσμοί του Πολιτεύματος

Θεμελιώδεις αρχές και θεσμοί του πολιτεύματος θεωρούνται στο πλαίσιο του προηγούμενου άρθρου:

ε) η αρχή της διάκρισης των εξουσιών, όπως προβλέπεται

στο Σύνταγμα,

στ) η αρχή της δέσμευσης του νομοθέτη από το Σύνταγμα και

της εκτελεστικής και της δικαστικής εξουσίας από το Σύνταγμα και τους νόμους,

ζ) η αρχή της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης, και

η) η γενική ισχύς και προστασία των ατομικών δικαιωμάτων που προβλέπει το Σύνταγμα.

Η έσχατη προδοσία ονομάζεται και πολιτικό έγκλημα, επειδή "στρέφεται αμέσως κατά της Πολιτείας και τείνει στην ανατροπή ή αλλοίωση της "καθεστηκυίας" τάξεως, η οποία υπάρχει σύμφωνα με το ισχύον πολίτευμα, και ως συναφές προς το πολιτικό έγκλημα θεωρείται εκείνο που τελεί σε τέτοια συνάφεια προς το πολιτικό έγκλημα, ώστε η προσβολή που επέρχεται σε κάποιο έννομο αγαθό να έχει ως άμεσο αποτέλεσμα την παρασκευή των μέσων για τη διάπραξη πολιτικού εγκλήματος υπό την προεκτεθείσα έννοια, το οποίο και προϋποθέτει ως τελεσθέν. Κάθε άλλο έγκλημα, το οποίο δεν έχει τέτοιο χαρακτήρα, δεν υπάγεται στην έννοια του πολιτικού εγκλήματος. Αυτός είναι ο ορισμός τον οποίο δίνει η νομολογία του Αρείου Πάγου στο πολιτικό έγκλημα.

Σε περίπτωση τέλεσης πολιτικού εγκλήματος από βουλευτή, δηλαδή σε περίπτωση τέλεσης του δεύτερου πιθανού ποινικού αδικήματος που έχει την δυνατότητα να πράττει ο βουλευτής κατά την διεξαγωγή των συζητήσεων και των ψηφοφοριών στην Βουλή, προβλέπει το Σύνταγμα την ακόλουθη διαδικασία: εάν πρόκειται για αυτόφωρο κακούργημα ο βουλευτής, διώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται ή περιορίζεται κανονικά από τις αρμόδιες Αρχές, όπως όλος ο κόσμος. Αλλιώς, για να ασκήσουν οι Αρχές ποινική δίωξη κατά του βουλευτή, να τον ανακρίνουν, να του πάρουν μαρτυρία, να τον συλλαμβάνουν, να τον φυλακίζουν ή να τον περιορίζουν με άλλον τρόπο, πρέπει οι εισαγγελικές αρχές να πάρουν την άδεια της Βουλής. Η άδεια απαιτείται για τους ίδιους λόγους όπως και στην περίπτωση της συκοφαντικής δυσφήμισης, δηλαδή για την απόκτηση της απόλυτης βεβαιότητας ότι δεν περιορίζεται με κανέναν τρόπο το νόμιμο δικαίωμα του βουλευτή σε ενισχυμένη ελευθέρια της έκφρασης.

Άρθ. 62 Σ Όσο διαρκεί η βουλευτική περίοδος ο βουλευτής δεν διώκεται ούτε συλλαμβάνεται ούτε φυλακίζεται ούτε με άλλο τρόπο περιορίζεται χωρίς άδεια του Σώματος. Επίσης δεν διώκεται για πολιτικά εγκλήματα βουλευτής της Βουλής που διαλύθηκε, από τη διάλυσή της και έως την ανακήρυξη των βουλευτών της νέας Βουλής. Η άδεια θεωρείται ότι δεν δόθηκε, αν η Βουλή δεν αποφανθεί μέσα σε τρεις μήνες αφότου η αίτηση του εισαγγελέα για δίωξη

διαβιβάστηκε στον Πρόεδρο της Βουλής. Η τρίμηνη προθεσμία αναστέλλεται κατά τη διάρκεια των διακοπών της Βουλής. Δεν απαιτείται άδεια για τα αυτόφωρα κακούργηματα

Εσχάτη προδοσία, ενδέχεται να έχουν διαπράξει οι βουλευτές οι οποίοι ψηφίσαν υπέρ της θεσμοθέτησης της διαδικασίας απόδοσης ποινικής ευθύνης υπουργών κατά το άρθρο 86 του Συντάγματος και του νόμου 3126/2003, όπως και η Κυβέρνηση η οποία τα πρότεινε, επειδή με σφετερισμό της ιδιότητάς τους, όλα αυτά τα πρόσωπα, εν γνώση και προς ίδιο όφελος, κατέλυσαν, αλλοίωσαν και εν μέρη κατέστησαν ανενεργούς, θεμελιώδεις αρχές του δημοκρατικού πολιτεύματός μας και έτσι πλήγωσαν το ίδιο το πολίτευμα αλλοιώνοντάς τον σε σοβαρότατο και πολύ επικίνδυνο βαθμό. Για το ίδιο έγκλημα ευθύνονται και οι βουλευτές που δεν υπερψήφισαν τα νομοσχέδια αυτά, επειδή δεν αντιστάθηκαν με κάθε μέσο στην κατάλυση του Συντάγματος. (αρθ.120Σ, αρθ.134,134 Α ΠΚ). Αναλυτικά:

Τον σφετερισμό της λαϊκής κυριαρχίας και των εξουσιών που απορρέουν από αυτή χωρίς να αντιστέκονται με κάθε μέσο

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ: Οργάνωση και λειτουργίες της Πολιτείας ΤΜΗΜΑ Δ': Κυβέρνηση ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ: Σχέσεις Βουλής και Κυβέρνησης, Αρθ.86 : Λένε οι διατάξεις του άρθρου αυτού, ότι ποινική δίωξη κατά Υπουργού μπορεί να ασκήσει μόνο η Βουλή. Για να γίνει όμως αυτό, πρέπει να βρεθούν πρώτα τουλάχιστον 30 βουλευτές, δηλαδή το 10% του συνόλου των βουλευτών που να μάθουν και να πιστεύουν ότι τελέστηκε κάποιο ποινικό αδίκημα κατά την διεξαγωγή του κυβερνητικού έργου, να πειστούν ότι το έγκλημα έγινε από ή με την συμμετοχή Υπουργών, να διατυπώσουν συγκεκριμένες κατηγορίες εναντίον τους, να βρεθούν μετά άλλοι 121 συνάδελφοι που να θεωρήσουν βάσιμες τις κατηγορίες αυτές και να αποφασίσουν την συγκρότηση ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης και τέλος, με μια δεύτερη απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, το πόρισμα της επιτροπής αυτής να γίνει δεκτό από την απόλυτη πλειοψηφία των βουλευτών ώστε να ασκηθεί επιτέλους η ποινική δίωξη. Στην λήψη όλων αυτών των αποφάσεων έχουν πάντα δικαίωμα συμμετοχής και ψήφου οι ίδιοι οι κατηγορούμενοι επειδή κατά κανόνα οι Υπουργοί είναι και βουλευτές. Επιπλέον, για να αυξηθούν οι πιθανότητες της ατιμωρησίας, για την διεξαγωγή των ερευνών, την απαγγελία των κατηγοριών, του ελέγχου της βασιμότητάς τους και την άσκηση της ποινικής δίωξης, υπάρχει μια ασφυκτική προθεσμία. Τέλος, εάν όλα αυτά δεν αποδίδουν και κατά λάθος παραπέμπετε κάποιος ενώπιον του Ειδικού Δικαστηρίου που θεσπίζετε ειδικά για την περίπτωση αυτή, τίποτα δεν χάθηκε. Με απόφασή της, η Βουλή έχει το δικαίωμα να παρέμβει στο έργο του, να αναβάλλει ή/και να διακόψει οριστικά την διαδικασία απονομής της δικαιοσύνης οποτεδήποτε θελήσει, δηλαδή και αν ακόμη έχει περαιωθεί η ακροαματική διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου και αναμένεται η έκδοση της απόφασης. (Διευκρινίζω ότι στο τμήμα Βουλή – οργάνωση και λειτουργία, δεν υπάρχει καμία διάταξη που να σχετίζεται με αρμοδιότητα απονομής δικαιοσύνης από την Βουλή, να την οργανώνει, να διευκρινίζει τα κριτήριά της κλπ) Με την θεσμοθέτηση όλων αυτών των "δικλίδων ασφάλειας" κόπηκαν όλοι οι δρόμοι που οδηγούσαν στην δικαιοσύνη και η πλήρη ατιμωρησία των κυβερνώντων

και των συνεργατών τους σε τυχόν εγκληματικές πράξεις που τελούν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους είναι σίγουρη, αλλά σίγουρη είναι και η ακυρότητα των διατάξεων που την εξασφαλίζουν, καθώς, η Βουλή και η Κυβέρνηση,

α. χρησιμοποιώντας την ψήφο των πολιτών των οποίων αντιπρόσωποι είναι, αλλά χωρίς την σχετική έγκρισή τους, εξασφάλισαν μέσω αυτού του άρθρου σε όλα τα μέλη της Βουλής τα οποία τελέσαν ή τελούν ή θα τελέσουν κυβερνητικά καθήκοντα, δηλαδή στους εαυτούς τους ως πρώην, νυν ή εν δυνάμει κυβερνώντες, όπως και σε όλους τους άλλους που εμπλέκονται, την πλήρη ατιμωρησία για τα ποινικά αδικήματα που τελούνται κατά την άσκηση του κυβερνητικού έργου. Απόκτησαν έτσι έμμεσα πλην σαφώς οι πολιτικοί, το δικαίωμα να κάνουν ότι θέλουν, να πάντουν να κυβερνούν με γνώμονα το κοινό συμφέρον βάση της λαϊκής εντολής για υλοποίηση του προγράμματός τους που έλαβαν στις εκλογές και να παρανομήσουν μέχρι να το ευχαριστηθούν. Μόνο που η κατά το δοκούν άσκηση της εξουσίας και η παρανομία δεν ανήκουν στα καθήκοντα που τους αναθέσαμε και έτσι η αυτό ανάθεση των δικαιωμάτων αυτών αποκτά πραξικοπηματικό χαρακτήρα και θίγει άμεσα την λαϊκή κυριαρχία και το δημοκρατικό πολίτευμα. (αρθ. 4.1, 5.1, 51.2, 59, 82.1, 85, 120.2,3,4 Σ, 134.2,134 Α. στ ΠΚ)

β. ανέθεσαν απαγορευμένη από τα άρθρα 26 και 87 του Συντάγματος δικαστική εξουσία στην Βουλή και κατάργησαν έτσι την ανεξαρτησία και των τρόπων άσκησης των εξουσιών στο Κράτος. Ανέλαβαν με αυτόν τον τρόπο οι ίδιοι οι κατηγορούμενοι και η παρέα τους το δικαίωμα αυτοέλεγχου των εγκληματικών πράξεων τους και της αυτό τιμωρίας ή αυτό απαλλαγής από ευθύνες, μέσω μιας διαδικασίας που δεν εξασφαλίζει τις απαραίτητες προϋποθέσεις της νομιμότητας, της εγκυρότητας και της αμεροληψίας των αποφάσεων. Στην Ελλάδα το σύστημα διακυβέρνησης είναι κοινοβουλευτικό όχι το σύστημα απονομής δικαιοσύνης και επαναφοράς της νομιμότητας. (Σύνταγμα αρθ. 1,20,26,59,70,87 και επ., ΕΣΔΑ αρθ.6, ΠΚ αρθ. 134.2 α, 134 Α ε,στ,ζ,η)

γ. αφαίρεσαν από τους πολίτες ως άμεσα ενδιαφερόμενοι και θιγόμενοι, το δικαίωμα να αναφέρουν ποινικά αδικήματα των κυβερνώντων στις εισαγγελικές αρχές, από αυτές αφαίρεσαν το δικαίωμα να κινηθούν κατόπιν αναφοράς ή αυτεπάγγελτα και να ασκήσουν ποινική δίωξη όταν υπάρχουν αποδείξεις ότι τελέστηκε ποινικό αδίκημα και ενδείξεις για την ταυτότητα του δράστη, και από τα δικαστήρια αφαίρεσαν το δικαίωμα να αποφασίσουν για την βασιμότητα των κατηγοριών. Στους αντιπροσώπους μας, δώσαμε το δικαίωμα να μας εκπροσωπήσουν στην νομοθετική εξουσία και όχι να είναι πληρεξούσιοί μας στην απονομή της δικαιοσύνης ως καταγγέλλοντες , ως κριτές τις βασιμότητας των ίδιων των καταγγελιών τους, ως εισαγγελείς και δικαστές του εαυτού τους και των συνένοχων τους. Εάν θέλαμε κάτι τέτοιο, θα φτιάναμε λαϊκά δικαστήρια και θα τελείωνε η ιστορία. Ευχαριστούμε αλλά δεν θα πάρουμε. Μας αρέσει ο διαχωρισμός και η ανεξαρτησία των εξουσιών στον Κράτος, μας αρέσει οι εξουσίες αυτές να ασκούνται αποκλειστικά υπέρ μας, μας αρέσει να μην είμαστε κηδεμόνες μας αλλά απλοί αντιπρόσωποι οι οποίοι τιμωρούνται αυστηρά εάν προδίδουν την εμπιστοσύνη μας και δεν εκτελούν τα καθήκοντά τους με υποταγή στο Σύνταγμα και στους νόμους που συμφωνούν με

αυτό και με αφοσίωση στην Πατρίδα και στην Δημοκρατία. Μας αρέσει δηλαδή το δημοκρατικό πολίτευμά μας και δεν δεχόμαστε τις αλλαγές που κάνετε σε αυτόν. Γι'αυτό καήκατε κύριοι και για το καλό όλων μας, ελπίζω να σας τιμωρήσει η Δικαιοσύνη έτσι ώστε να μην αναγκαστούμε να το κάνουμε εμείς. Φωνή Λαού οργή Θεού. Οργή Λαού ;; (Σύνταγμα:αρθ. 1,20,26,28,51.2,52,59,85,87επ,120, ΕΣΔΑ 6, 13 ΠΚ 134.2, 134 Α ε, στ, η, ζ

Ως προϊόν εγκληματικής πράξης το άρθρο αυτό είναι άκυρο όπως και ο νόμος περί της ποινικής ευθύνης των υπουργών το οποίο πηγάζει από αυτόν. **ΑΛΛΑ,**

Ακόμα και εάν το άρθρο 86 δεν είναι προϊόν εγκληματικής πράξης, πάλι άκυρο είναι και δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη από την Δικαιοσύνη, καθώς οι διατάξεις του είναι αντιφατικές με τις περισσότερες διατάξεις του Συντάγματος, όπως, 1, 4, 5.1, 20, 25, 26, 28, 87, 120 κλπ, ΕΣΔΑ αρθ. 1,6,13,14,17,18. (Οι διατάξεις αυτές θεσπίζουν την αρχή της ισότητας όλων των Ελλήνων ενώπιον του νόμου, της απαγόρευσης των διακρίσεων και της καταχρηστικής άσκηση δικαιώματος, της ανεξαρτησίας των εξουσιών στο κράτος, της έγκαιρης, έγκυρης, δίκαιης και αμερόληπτης παροχής έννομης προστασίας αποκλειστικά από τα δικαστήρια μέσω των τεκμηριωμένων και εμπεριστατωμένων αποφάσεων τους που εκτελούνται στο όνομα του Λαού, της ελεύθερης συμμετοχής του καθενός στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας μόνο εάν δεν παραβιάζει το Σύνταγμα και τους νόμους κλπ) Όταν υπάρχουν αντιφατικές διατάξεις αυτονόητο είναι ότι δεν μπορούν να ισχύουν ταυτόχρονα επειδή η μια αναιρεί την άλλη. Αυτονόητο είναι επίσης και ότι δεν μπορούν να είναι όλες νόμιμες και ότι οι παράνομες είναι εκείνες του άρθρου 86. Γι'αυτό πρέπει να αγνοηθούν πλήρως από την Δικαιοσύνη, καθώς οι δικαστές και τα δικαστήρια κατά την άσκηση των καθηκόντων τους υπόκεινται μόνο στο Σύνταγμα και δεν πρέπει να συμμορφώνονται με διατάξεις που έχουν τεθεί κατά κατάλυσή του. Την ίδια αδιαφορία πρέπει να δείξει και στο νόμο περί ευθύνης υπουργών το οποίο στηρίζεται εξολοκλήρου σε άκυρες συνταγματικές διατάξεις και έτσι είναι και αυτό άκυρο. Σύμφωνα με όλα όσα μέχρι τώρα είπαμε, η Δικαιοσύνη έχει καθήκον να ασκήσει ποινική δίωξη, να δικάσει, να καταδικάσει και να τιμωρήσει τους κυβερνώντες κανονικότητα, βάσει του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που ισχύουν για όλους τους Έλληνες αδιακρίτως.

Το αστείο της υπόθεσης είναι, ότι εάν κάνουμε μια σύγκριση ανάμεσα στους βουλευτές και στους υπουργούς, σε περίπτωση τέλεσης ποινικών αδικημάτων κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, εξαιτίας του άρθρου 86, ούτε καν μεταξύ τους δεν εξασφαλίζεται η ισότητα ενώπιον του νόμου, καθώς οι βουλευτές δεν έχουν ασυλία ενώ οι υπουργοί έχουν. Επιπλέον:

α. Στην περίπτωση των βουλευτών, την ποινική δίωξη την ασκεί ο εισαγγελέας, οι υποθέσεις τους εκδικάζονται από τα κανονικά δικαστήρια όπως ακριβώς γίνετε με τους υπόλοιπους πολίτες εάν εγκληματήσουν, με μόνη εξαίρεση την συκοφαντική δυσφήμιση η οποία εκδικάζεται από εφετείο και όχι από πλημμελειοδικείο, και τα εγκλήματά τους παραγράφονται κανονικά, δηλαδή μετά 20 ή 15 έτη τα κακουργήματα ανάλογα εάν ο νόμος προβλέπει γι' αυτά την ποινή της ισόβιας κάθειρξης ή όχι, μετά πέντε έτη τα πλημμελήματα και με δυνατότητα παράτασης της παραγραφής για άλλα 5 ή 3 έτη αντίστοιχα.

β. Στην περίπτωση των Υπουργών, την ποινική δίωξη την ασκεί η Βουλή, όλες οι υποθέσεις τους εκδικάζονται από Ειδικό Δικαστήριο (13 ανώτατοι δικαστές) και όλα τα κυβερνητικά εγκλήματά τους παραγράφονται σε λίγα χρόνια σύμφωνα με το Σύνταγμα και σε 5 σύμφωνα με τον νόμο περί της ποινικής ευθύνης υπουργών.

Διευκρίνιση-υπενθύμιση: Όταν λέμε "Υπουργός" εννοούμε πάντα μέλη ή πρώην μέλη της κυβέρνησης και υφυπουργούς.

Όταν όμως πρόκειται για ένα και μόνο πρόσωπο το οποίο είναι ταυτόχρονα υπουργός και βουλευτής τι γίνεται; Ποιος θα ασκήσει δίωξη ενάντιον του; Οι εισαγγελικές αρχές ή η Βουλή; Ποιος θα τον δικάσει για συκοφαντική δυσφήμιση; Το Εφετείο ή το Ειδικό Δικαστήριο; Αλλά για έσχατη προδοσία; Το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο ή το Ειδικό Δικαστήριο; Το έγκλημα του αυτό, πότε θα παραγράφει; Σε περισσότερο από 15 χρόνια από την αποκατάσταση της νομιμότητας (Σύνταγμα αρθ. 120. 3) ή σε 5 χρόνια από την τέλεση της πράξης; (Σύνταγμα αρθ.86, νόμος 3126/2003) Ή για το ίδιο έγκλημα θα έχει διαφορετική αντιμετώπιση από τον νόμο ανάλογα με το εάν την διέπραξε ως βουλευτής ή ως Υπουργός;

Συμπεράσματα:

1. Κατά την διάρκεια των συζητήσεων και των ψηφοφοριών στο κοινοβούλιο, όπου οι βουλευτές βρίσκονται ως αντιπρόσωποι μας και όχι του εαυτού τους, απολαμβάνει ο κάθε βουλευτής μια ενισχυμένη ελευθέρια έκφρασης, η οποία αποτελείται κυρίως από το δικαίωμα γνώμης και ψήφου κατά συνείδηση, για το οποίο δεν τιμωρείτε με κανέναν τρόπο. Εξαίρεση από τον κανόνα αυτό γίνεται εάν ο βουλευτής προσβάλει με δόλο την τιμή ή την υπόληψη κάποιου άλλου ή εάν παραβιάζει τον όρκο του. Αυτά, δηλαδή η συκοφαντική δυσφήμιση και η έσχατη προδοσία, είναι τα μοναδικά εγκλήματα τα οποία έχει την δυνατότητα να διαπράξει ο βουλευτής δια του λόγου ή την ψήφο του κατά την άσκηση των καθηκόντων του και τιμωρείται κανονικά από τον νόμο. Σε περίπτωση όμως που η εναντίον του κατηγορίες δεν αφορούν αυτόφωρο κακούργημα, χρειάζεται να ελέγξει η Βουλή την νομιμότητα τους, έτσι ώστε να υπάρχει η βεβαιότητα ότι δεν περιορίζεται κατά λάθος η ενισχυμένη ελευθέρια έκφρασης στην Βουλή και ότι οι κατηγορίες αφορούν όντως αυτά τα δυο εγκλήματα. Ο έλεγχος αυτός αφορά βεβαίως μόνο την φύση των κατηγοριών και όχι την βασιμότητά τους, για την οποία αποκλειστικά αρμοδία είναι η Δικαιοσύνη, η οποία είναι εντελώς ανεξάρτητη εξουσία και η παρέμβαση στον έργο της απαγορεύεται εντελώς. Για όλες τις άλλες παράνομες πράξεις που δεν αφορούν γνώμη ή ψήφο που έδωσε στο κοινοβούλιο, ο βουλευτής ως Έλλην πολίτης που είναι, απολαμβάνει με τους υπόλοιπους Έλληνες την πλήρη ισότητα ενώπιον του νόμου και δέχεται τις ίδιες συνέπειες με αυτούς.

Το ίδιο ακριβώς ισχύει και για τους υπουργούς, μόνο που στην περίπτωσή τους, επειδή κατά την άσκηση των κυβερνητικών καθηκόντων δεν απολαμβάνουν κανένα ενισχυμένο δικαίωμα, δεν χρειάζεται ποτέ η άδεια της Βουλής για να μπορούν να δικαστούν για πράξη ή παράληψη που τιμωρείται από τον νόμο. Το ενδιαφέρον όμως είναι, ότι στην ελληνική πραγματικότητα οι βουλευτές

τιμωρούνται για ψήφο κατά συνείδηση με διαγραφή από το κόμμα στο οποίο ανήκουν, αλλά δεν τιμωρούνται από την Δικαιοσύνη για παραβιάσεις του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας, για ακάλυπτες επιταγές, για μη συμμόρφωση σε απόφαση δικαστηρίου και άλλα τέτοια εγκλήματα κοινού ποινικού δικαίου, επειδή η Δικαιοσύνη ζητάει άδεια από τους ίδιους τους παραβάτες του νόμου, από τους φίλους και τους συνάδελφους τους και αυτοί αρνούνται πεισματικά να της την δώσει !!! Οι Δικαστικοί Λειτουργοί δεν ξέρουν ότι όσον αφορά την απονομή της δικαιοσύνης οι αρμοδιότητες της Βουλής είναι ίδιες με εκείνες του εμπορικού συλλόγου όταν κατηγορείτε μέλος του για παιδεραστία, για ακάλυπτες επιταγές ή για φοροδιαφυγή; Να μας εξηγήσει η Δικαιοσύνη γιατί ως ανεξάρτητη εξουσία που είναι, ζητάει άδεια από οποιονδήποτε αντί να κάνει την δουλειά για την οποία ιδρύθηκε ως θεσμός και αμείβεται από τον Λαό: να τιμωρήσει όλους όσους παραβιάζουν το Σύνταγμα και τους νόμους και να αποκαταστήσει την νομιμότητα ! Επίσης, καλά θα έκανε να μας εξηγήσει και η Βουλή από πού πήρε την εξουσία να ερευνήσει εγκλήματα και να αποφασίσει κατά το δοκούν για την ένοχη ή την αθωότητα οποιουδήποτε. Από πού πήρε δηλαδή δικαστική εξουσία και δικαίωμα να εμποδίσει το έργο της δικαιοσύνης; Τέλος, να μας εξηγήσουν και τα κόμματα γιατί τιμωρούν τους βουλευτές τους όταν κάνουν το καθήκον τους, δηλαδή όταν ψηφίζουν κατά συνείδηση και η ψήφος τους δεν είναι σε αντίθεση με τον όρκο τους; Και σε περίπτωση που είναι, γιατί δεν τους καταγγέλουν στην Δικαιοσύνη για έσχατη προδοσία για να τιμωρηθούν με ισόβια κάθειρξη και όχι με παραγραφή από το κόμμα;

2. Μέσω του άρθρου 86 του Συντάγματος η Βουλή και η Κυβέρνηση, με τρόπο έως και πραξικοπηματικό, ανέθεσαν στους εαυτούς τους εξουσίες και δικαιώματα τα οποία εμείς ως κυρίαρχος Λαός δεν τους δώσαμε. Έθεσαν έτσι υπό κηδεμονία την λαϊκή κυριαρχία και εξασφάλισαν για τους εαυτούς τους ως απόλυτοι άρχοντες του τόπου, το δικαίωμα διακυβέρνησης τύπου "Γιάννης κερνάει Γιάννης πίνει και οι εργοδότες πληρώνουν τον λογαριασμό". Οι εργοδότες είμαστε εμείς και ο λογαριασμός ανέρχεται αυτή την στιγμή σε τουλάχιστον 350 δις ευρώ, όσο και το έλλειμμα το οποίο προκλήθηκε σταδιακά με ευθύνη της εκάστοτε Κυβέρνησης, η οποία ως επικεφαλής της εκτελεστικής εξουσίας είναι η μόνη αρμόδια να αποφασίζει την έκταση των φόρων και των δασμών, να τους συλλέγει και να χρησιμοποιεί τα χρήματα για την πληρωμή των μισθών των δημόσιων υπαλλήλων που οι ίδια προσλαμβάνει και των άλλων κυβερνητικών δαπανών. Τώρα που ξέρετε την διαδικασία καταλαβαίνετε γιατί δεν τιμωρήθηκε κανείς για την τραγική κατάσταση στην οποία κατάντησε η χώρα, για την πρωτιά της στην διεθνή κατάταξη των ελλειμμάτων, για την φοβερή δυσφήμιση της ενώπιον της παγκόσμιας κοινότητας, για την προσφυγή στο ΔΝΤ και την παραχώρηση μέρος της εθνικής κυριαρχίας κλπ;

3. Έχω διαβάσει σε κείμενα πολιτικών ότι "ιστορικά, (δηλαδή από το 1844) ο λόγος της ύπαρξης ειδικής δωσιδικίας ως προς την ποινική ευθύνη των υπουργών σχετιζόταν με την επιθυμία της Πολιτείας να προστατεύσει τους πολιτικούς που είχαν διατελέσει ή διατελούσαν υπουργοί από ενδεχόμενα εκβιαστικής ή στρεψόδικης δίωξης τους για λόγους πολιτικής ή προσωπικής αντεκδίκησης."

Μόνο που :

- τότε δεν υπήρχε Δημοκρατία και η Πολιτεία δεν ήταν υποχρεωμένη να εξασφαλίσει σε όλους τους πολίτες το δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις
- η στρεψοδικία δεν επιτρέπεται από την δικαιοσύνη ενώ ο εκβιασμός και η ψευδής καταμήνυση είναι ποινικά κολάσιμες πράξεις που τιμωρούνται από τον νόμο.

Συνεπώς καμία δικαιολογία δεν υπάρχει για την ύπαρξη του άρθρου 86 και της επιβλαβής προστασίας που παρέχει σε ανθρώπους οι όποιοι παίζουν με τις τύχες μας και μπορούν να μας βλάπτουν ανεπανόρθωτα. Εάν δεν το έκαναν ήδη. Και αλήθεια, γιατί φρόντισαν οι πολιτικοί να έχουν ειδική μεταχείριση και προστασία ; Μπήκαν στη πολιτική για να παρανομήσουν και να ασκήσουν την εξουσία κατά το δοκούν προς ιδίως όφελος, ή είναι έντιμοι άνθρωποι οι οποίοι δεν έχουν εμπιστοσύνη στην Δικαιοσύνη ; Τι από αυτά ισχύει και τι είναι χειρότερο ;

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ